ആത്മാവിന്റെ നിറവിൽ – 9

കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസപരിശീലന പാഠാവലി

ക്രിസ്തീയ ജീവിതം

Atmavinte Niravil - 9

Christeeya Jeevitham

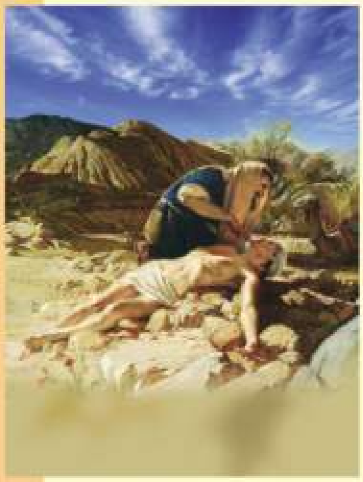

Published by
Kerala Regional Latin Catholic Bishops' Council
Commission for Catechetics
Carmelgiri, P.B. No. 620, U.C. College P.O., Aluva

First Published
May, 2009
11th Impression May 2019

Copy right
KRLCBC
Commission for Catechetics

Design & Layout
Lajan Orakle, Kochi-18

Printing
Green Offset, Mukkam

Distribution
Secretary
KRLCBC, Commission for Catechetics
Kerala Region Latin Catholic Secretariat (KRLCS)
Carmelgiri, P.B. No. 620, U.C. College P.O., Aluva
Phone : 0484 - 2603705, 09447508112

Imprimatur

Most Rev. Dr. Daniel Acharuparambil, Archbishop of Verapoly
Most Rev. Dr. Soosa Pakiam, Archbishop of Trivandrum
Rt. Rev. Dr. Francis Kallarakal, Bishop of Kottapuram
Rt. Rev. Dr. Vincent Samuel, Bishop of Neyyatinkara
Rt. Rev. Dr. Varghese Chakkalakal, Bishop of Kannur
Rt. Rev. Dr. Stephen Athipozhiyil, Bishop of Alleppy
Rt. Rev. Dr. Stanley Roman, Bishop of Quilon
Rt. Rev. Dr. Joseph Kalathiparambil, Bishop of Calicut
Rt. Rev. Dr. Joseph Kariyil, Bishop of Kochi
Rt. Rev. Dr. Sebastian Thekkathecheril, Bishop of Vijayapuram
Rt. Rev. Dr. Selvister Ponnumuthen, Bishop of Punalur
Rt. Rev. Dr. Joseph Karikassery, Auxiliary Bishop of Verapoly

Latin Archbishop's House
P. B. No. 2581, Kochi-682 031
Kerala, India
E-mail: mail@verapoly.in

ആശംസ

"ആത്മാവിന്റെ നിറവിൽ" എന്ന ശീർഷകത്തോടെ കേരള ലത്തീൻകത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മതബോധനഗ്രന്ഥാവലി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷവും ചാരിതാർത്ഥ്യവുമുണ്ട്.

വിശ്വാസപരിശീലനം എന്നത് സഭയുടെ പ്രധാന ദൗത്യങ്ങളിലൊന്നാണ്. വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അറിവും ബോധ്യവും ഓരോ വിശ്വാസിക്കും ലഭിക്കണം. കേരള ലത്തീൻകത്തോലിക്കാസഭയുടെ തനതായ പാരമ്പര്യവും സംസ്കാരവും ആരാധനക്രമവും വിശ്വാസിസമൂഹം വ്യക്തമായി അറിയുകയും ജീവിക്കുകയും വേണം. ക്രിസ്തുരഹസ്യങ്ങളെയും സഭാജീവിതത്തെയും ആധുനികലോകത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ധീരമായി പ്രഘോഷിക്കാൻ വിശ്വാസികളേവർക്കും കടമയുണ്ട്.

ക്രിസ്തുജയന്തി രണ്ടായിരാമാണ്ടിലാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.ബി.സി. മതബോധനകമ്മീഷൻ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. കമ്മീഷന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ദൗത്യം കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിശ്വാസപരിശീലനപാഠാവലി തയ്യാറാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ ദൗത്യം സ്തുത്യർഹമാംവിധം നിർവഹിച്ച കമ്മീഷൻചെയർമാൻ അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് കരിയിൽ പിതാവിനും സെക്രട്ടറി റവ. ഡോ. സ്റ്റാൻലി മാതിരപ്പിള്ളിക്കും മറ്റ് കമ്മീഷൻഅംഗങ്ങൾക്കും പ്രവർത്തകർക്കും ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. നമ്മുടെ മക്കളുടെ വിശ്വാസപാതയിൽ വഴിവിളക്കായി ഈ പുസ്തകപഠനം പ്രശോഭിക്കട്ടെ എന്ന് ഹൃദയപൂർവം ആശംസിക്കുന്നു.

+ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഡാനിയേൽ അച്ചാരുപറമ്പിൽ
പ്രസിഡന്റ്, കെ.ആർ.എൽ.സി.ബി.സി., കൊച്ചി
മെയ് 1 , 2009

സമർപ്പണം

ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും മതബോധനംവഴി വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ ആഴപ്പെടേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. പക്വമായ വിശ്വാസജീവിതത്തിനും ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തിനും ഒരുവനെ ഒരുക്കുന്ന പ്രക്രിയ എന്ന നിലയിൽ മതബോധനം സഭയുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ദൗത്യമാണ്.

നാമാരും സ്വകാര്യവ്യക്തികളല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളാണ്. 'ലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ' എന്ന ക്രിസ്തുനാഥന്റെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിച്ച് സത്യത്തിലും നീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പ്രഘോഷകരും പ്രചാരകരുമാകാനുള്ള നമ്മുടെ വിളിയെയും ദൗത്യത്തെയും നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതിക ശരീരമായ സഭാംഗം എന്ന നിലയിൽ സുവിശേഷമൂല്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കാനും സമൂഹത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമായി പ്രവർത്തിക്കാനും നാമോരോരുത്തരും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കേരള റീജിയൻ ലാറ്റിൻ കാത്തലിക് കൗൺസിൽ മതബോധന കമ്മീഷൻ കഴിഞ്ഞ ചില വർഷങ്ങളിലായി 'ആത്മാവിന്റെ നിറവിൽ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വളർന്നുവരുന്ന തലമുറയിൽ ക്രിസ്തുവിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഏറെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. മതബോധനകമ്മീഷന്റെ ചെയർമാൻ സാരഥ്യം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ഈ ചരിത്ര ദൗത്യത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് ഏറെ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഒന്നുമുതൽ ആറുവരെയുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിന് നേതൃത്വം വഹിച്ച അഭിവന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സൂസപാക്യത്തിന് ഹൃദയംനിറഞ്ഞ നന്ദി. കമ്മീഷൻ സെക്രട്ടറി റവ. ഡോ. സ്റ്റാൻലി മാതിരപ്പിള്ളിക്കും ടീമംഗങ്ങൾക്കും എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു. നവീകരിച്ച പുസ്തകങ്ങളുടെ പഠനം വഴി കേരള ലത്തീൻ സഭയിലെ എല്ലാ മതാദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ധീരസാക്ഷികളും സുവിശേഷപ്രചാരകരുമായി മാറാൻ കഴിയട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ബിഷപ്പ് ജോസഫ് കരിയിൽ

ചെയർമാൻ, മതബോധന കമ്മീഷൻ
കെ.ആർ.എൽ.സി.ബി.സി., കൊച്ചി

കൊച്ചി
മേയ് 1, 2009

കൃതജ്ഞത

"പിതാവിൻ പക്കലേക്ക്," "ക്രിസ്തുവിന്റെ പിന്നാലേ" എന്നീ ശീർഷകങ്ങളിൽ പാലാരിവട്ടം പി.ഒ.സി. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിശ്വാസപരിശീലനപാഠാവലിയുടെ തുടർച്ചയെന്നോണമാണ് "ആത്മാവിന്റെ നിറവിൽ" എന്ന പേരിൽ കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മതപഠനപുസ്തകങ്ങൾ കെ.ആർ.എൽ.സി.ബി.സി. മതബോധനകമ്മീഷൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

കേരള ലത്തീൻകത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കുവേണ്ടി തനതായ വിശ്വാസപരിശീലന പാഠാവലി തയ്യാറാക്കുന്നതിന്റെ ഒരുക്കമായി Come, See and Abide എന്ന പേരിൽ ഒരു മതബോധന ഡയറക്ടറി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഡയറക്ടറിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഒന്നു മുതൽ പതിമൂന്നുവരെ ക്ലാസ്സുകൾക്കുള്ള വിശ്വാസപരിശീലന പാഠാവലി തയ്യാറാക്കിയത്. നാലു ഘട്ടങ്ങളായാണ് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഒന്നുമുതൽ മൂന്നുവരെ ക്ലാസ്സുകളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നാം ഘട്ടത്തിലും നാലുമുതൽ ആറുവരെ ക്ലാസ്സുകളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലും ഏഴുമുതൽ പതിമൂന്നുവരെ ക്ലാസ്സുകളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ മൂന്നും നാലും ഘട്ടങ്ങളിലുമായും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

ധാരാളംപേരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തിന്റെയും പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെയും ഫലമാണ് ഈ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ. കമ്മീഷന്റെ വിലപ്പെട്ട ഈ ഉദ്യമത്തിന് ആവശ്യമായ എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നല്കുകയും തയ്യാറാക്കിയ പുസ്തകങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരണാനുമതി നല്കുകയും ചെയ്ത കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ എല്ലാ അഭിവന്ദ്യ മെത്രാന്മാർക്കും പ്രത്യേകിച്ച് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഡാനിയേൽ അച്ചാരുപറമ്പിൽ, ആർച്ച്ബിഷപ്പ് സൂസപാക്യം എന്നിവർക്കും സ്നേഹപൂർവം നന്ദി പറയുന്നു. കെ.ആർ.എൽ.സി.ബി.സി.ക്കുവേണ്ടി പുസ്തകങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പരിശോധിച്ച് ആവശ്യമായ തിരുത്തലുകൾ നല്കിയ കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ബിഷപ്പ് ജോസഫ് കരിയിൽ, ബിഷപ്പ് സ്റ്റാൻലി റോമൻ, ബിഷപ്പ് വർഗീസ് ചക്കാലക്കൽ, ബിഷപ്പ് ജോസഫ് കളത്തിപ്പറമ്പിൽ എന്നീ അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാർക്ക് പ്രത്യേകം നന്ദി. മതബോധന കമ്മീഷന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളോടും ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയും അക്ഷീണം പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ മതബോധന ഡയറക്ടർമാരെയും റിസോഴ്സ് ടീം അംഗങ്ങളെയും ഫാ. സ്റ്റീഫൻ ജി. (ഡെപ്യൂട്ടി സെക്രട്ടറി), സി. ജെ. ഹെൻറി (വരാപ്പുഴ), ഫാ. നിക്കോളാസ് (തിരുവനന്തപുരം), ഫാ. അലക്സ് (കോഴിക്കോട്), ഫാ. ഇമ്മാനുവൽ (കണ്ണൂർ), ഫാ. ടോം ജോസ് (വിജയപുരം), ജോർജ് സ്റ്റീഫൻ (കൊല്ലം), ജയപ്രകാശ് (നെയ്യാറ്റിൻകര), സി. മരിയാനൂസ് (കണ്ണൂർ) എന്നിവരെയും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

ഒന്നുമുതലുള്ള എല്ലാ ക്ലാസുകളിലെയും പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ ഭാഷാശുദ്ധി പരിശോധിക്കുകയും നാലുമുതലുള്ള ക്ലാസുകളിലെ പാഠങ്ങൾക്കുവേണ്ട ഗാനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്ത ഡോ. പ്രീമൂസ് പെരിഞ്ചേരിക്കും പ്രിന്റിങ് നിർവഹിച്ച തിരുവനന്തപുരം സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ് പ്രവർത്തകർക്കും ഹൃദയപൂർവം നന്ദി പറയുന്നു.

ഡോ. സ്റ്റാൻലി മാതിരപ്പിള്ളി

സെക്രട്ടറി, ബൈബിൾ - മതബോധന കമ്മീഷൻ,

കെ.ആർ.എൽ.സി.ബി.സി., ആശീർഭവൻ, കൊച്ചി

മേയ് 1, 2009

ഉള്ളടക്കം

1. ദൈവവിളി 7
2. സഭയും അപ്പസ്തോലന്മാരും 15
3. സഭയും പാരമ്പര്യവും 26
4. സഭയും അല്മായരും 34
5. ക്രൈസ്തവ കുടുംബം 41
6. സഭയും പൗരോഹിത്യവും 48
7. സഭയും സന്ന്യസ്തജീവിതവും 55
8. സഭയും പരിസ്ഥിതിയും 62
9. സഭയും സാംസ്കാരികാനുരൂപണവും 69
10. സഭയും വെല്ലുവിളികളും 75
11. സഭയും രാഷ്ട്രവും 85
12. നാം വളരുന്ന സമൂഹം 93

വിശുദ്ധ തോമസ് അക്വിനാസ് 100

1

ദൈവവിളി

ഹെൻറി നല്ല ക്ലാസ്സ്ലീഡറാണ്. അന്നു രാവിലേ അവൻ ക്ലാസ്സിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അമ്പരന്നുപോയി. ദേഷ്യവും സങ്കടവും അവന്റെ മുഖത്ത് നിറഞ്ഞുനിന്നു. തലേദിവസം അവൻ ചിത്രങ്ങൾകൊണ്ടും തോരണങ്ങൾകൊണ്ടും ക്ലാസ്സുമുറി മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച് മോടിപിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാലിപ്പോൾ ആ ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം തകിടംമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ പ്രതീതി! അവന്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ വേദനിച്ചു. അന്ന് അവരുടെ ക്ലാസ്സിലെ ക്രിസ്തുമസ് ആഘോഷദിനമായിരുന്നു. അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവരോട് അവൻ ദേഷ്യത്തോടും സങ്കടത്തോടുംകൂടെ ചോദിച്ചു: "ആരാണിതു ചെയ്തത്? എന്തിനാണിതു ചെയ്തത്? ആർക്കുവേണ്ടിയാണിതു ചെയ്തത്"? ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ക്ലാസ്സ് ആരംഭിക്കാൻ അരമണിക്കൂർ കൂടിയേ ബാക്കിയുള്ളു. "ഈ ക്ലാസ്സ്മുറി വീണ്ടും മനോഹരമായി അലങ്കരിക്കാൻ ആരാണെന്നെ സഹായിക്കുക?" അവൻ ചോദിച്ചു. ഹെൻറിയുടെ ദയനീയാവസ്ഥകണ്ട് ഏതാനും കൂട്ടുകാർ അവനെ സഹായിച്ചു. ക്ലാസ്സുമുറി മുമ്പത്തെക്കാൾ മനോഹരമായി അവർ അലങ്കരിച്ചു.

മേല്പറഞ്ഞ കഥയിലേതുപോലെ, ദൈവം തന്റെ അനന്തമായ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ച് ഈ പ്രപഞ്ചം വളരെ മനോഹരമായി സൃഷ്ടിച്ചു. അതു സംരക്ഷിക്കാനും നയിക്കാനും മനുഷ്യന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്യാഗ്രഹിയായ മനുഷ്യൻ സംരക്ഷണച്ചുമതല മറന്ന് നശീകരണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ടു. തത്ഫലമായി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ താളവും ക്രമവും തെറ്റി. വികൃതമായ പ്രപഞ്ചംകണ്ട ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതോർത്തും പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ അവനെ ഭരമേല്പിച്ചതോർത്തും പരിതപിച്ചു (ഉത്പ. 6:6). ദൈവം അന്വേഷണമാരംഭിച്ചു. മനോഹരമായി സംവിധാനം ചെയ്ത ഈ പ്രപഞ്ചം വികൃതമാക്കിയതാരാണ്? എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് വികൃതമാക്കിയത്? കരുണാമയനായ ദൈവം തന്റെ പ്രപഞ്ചം പുനക്രമീകരിക്കാനും നന്മ സംരക്ഷിക്കാനും നല്ല മനസ്സുള്ളവരെ വിളിച്ചു. അപ്രകാരം ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിക്കായി ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ദൈവമക്കൾ.

ദൈവവിളി

നാമെല്ലാം ദൈവമക്കളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും ജീവിച്ച് പരിപൂർണതയിലേക്കു വളരാൻ ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു. ഇതാണ് ദൈവവിളി (മത്താ. 5:48). ദുഷ്ടരുടെയും ശിഷ്ടരുടെയുംമേൽ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയും മഴ പെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സാർവത്രികസ്നേഹമനോഭാവത്തിലേക്ക് വളരാനും പടർന്നു പന്ത

ലിക്കാനുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷണം കൂടിയാണ് ദൈവവിളി. ഈ വിളി ലഭിച്ചവർ യേശുവിനെപ്പോലെ ശത്രുക്കളെയും മിത്രങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കാനും പ്രപഞ്ചംസംരക്ഷിക്കാനും സാമൂഹികനീതി നിലനിർത്താനും കരുണ കാണിക്കാനുമൊക്കെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

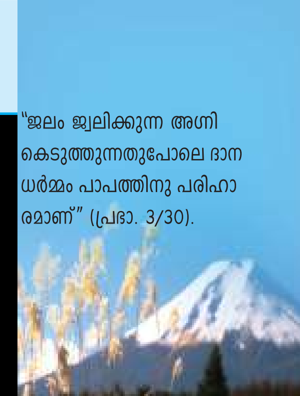

ദൈവസ്വരം കേട്ട നേതാക്കൾ

ആരോരുമില്ലാതെ അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന നാടോടികളായിരുന്നു ഹെബ്രായർ. അവരിലൂടെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ഒരു സമൂഹം രൂപപ്പെടുത്താനും അവരെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനമാക്കി വളർത്താനും തേനുംപാലുമൊഴുകുന്ന കാനാൻദേശം അവിടന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ദൈവം അബ്രാഹത്തെ വിളിച്ചു (ഉത്പ. 12:1-4). അബ്രാഹം എല്ലാവർക്കും അനുഗ്രഹമായിരുന്നു.

ഈജിപ്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഇസ്രായേൽജനത്തിന്റെ രോദനം കേൾക്കുകയും യാതനകൾ അറിയുകയും ക്ലേശങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്ത ദൈവം, മോശയെ വിളിച്ച് ആ ജനതയെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും വംശനാശത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാൻ നിയോഗിച്ചു (പുറ. 1: 3).

ബാലനായ ജറെമിയായെ വിളിച്ച ദൈവം തിന്മനിറഞ്ഞതിനെയെല്ലാം ഇടിച്ചു തകർക്കാനും നശിപ്പിക്കാനും തകിടംമറിക്കാനും ദൈവേഷ്ടമനുസരിച്ച് പണിതുയർത്താനും നട്ടുവളർത്താനും ആഹ്വാനം ചെയ്തു (ജറെ. 1:9-10).

മീൻപിടിത്തക്കാരനായ പത്രോസിനെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവനാക്കാൻ ദൈവം വിളിച്ചു (ലൂക്കാ 5:1-10).

ദൈവവിളിയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ

- ദൈവം തനിക്കിഷ്ടമുള്ളവരെയാണു വിളിക്കുന്നത് (മർക്കോ. 3:13).
- ദൈവത്തിന്റെ കൂടെ ആയിരിക്കാനാണു വിളിക്കുന്നത്.
- മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമുപയോഗിച്ച് വിളിയോട് സഹകരിക്കണം.
- ദൈവത്തിന്റെ വിളി ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

• ദൈവരാജ്യം ലോകമെമ്പാടും പ്രഘോഷിക്കാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (മർക്കോ. 3:14-15; മത്താ. 28:19-20).

• വിളി ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും വിളിയിലൂടെ ലഭിച്ച ദൗത്യം മനുഷ്യന്റെ ഉത്തരവാദിത്വവുമാണ്.

• നമുക്കു ലഭിച്ച വിളിയോട് നാം എന്നും വിശ്വസ്തരായിരിക്കണം.

മനുഷ്യൻ ഏതു സാഹചര്യത്തിൽ ജീവിച്ചാലും ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം കേൾക്കാനും അവിടത്തെ വിളിയോടു പ്രത്യുത്തരിക്കാനും കടമയുണ്ട്.

വിളിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഔന്നത്യമോ വലിപ്പമോ അല്ല, ദൈവത്തിന് വിളിക്കപ്പെട്ടവനോടുള്ള സ്നേഹവും ദൈവജനത്തോടുള്ള വാഗ്ദാനവുമാണ് ദൈവവിളിക്കു നിദാനം.

ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ദൈവവചനത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവവിളിക്ക് പ്രത്യുത്തരം നല്കുന്നു.

വിളിയുടെ വിവിധ മാനങ്ങൾ

- വിളി: ദൈവം തനിക്കിഷ്ടമുള്ളവരെ വിളിക്കുന്നു.
- തിരഞ്ഞെടുപ്പ്: വിളിച്ചവരിൽനിന്നു ചിലരെ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.
- ദൗത്യം: തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ദൗത്യം നല്കുന്നു.

വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ദൗത്യങ്ങൾ

ക്രൈസ്തവരായ നാമെല്ലാവരും പുരോഹിതനും പ്രവാചകനും രാജാവുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ത്രിവിധദൗത്യങ്ങളിൽ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലൂടെ പങ്കുചേരുന്നു.

പുരോഹിതദൗത്യം

പുരോഹിതജനമായ നാം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ജ്ഞാനം സൂക്ഷിക്കാനും ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സറിഞ്ഞു ജീവിക്കാനും വിളിക്കപ്പെടുന്നു (മലാ. 2:7; ഹോസി. 4:6). നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നവരെ ദൈവികജ്ഞാനത്തിനനുസരിച്ച് ദൈവത്തിലേക്കു നയിക്കുക നമ്മുടെ കടമയാണ്. പുരോഹിതശുശ്രൂഷ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ ചെയ്യുമ്പോൾ നിത്യപുരോഹിതനായ യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ നാമും പങ്കുചേരുന്നു.

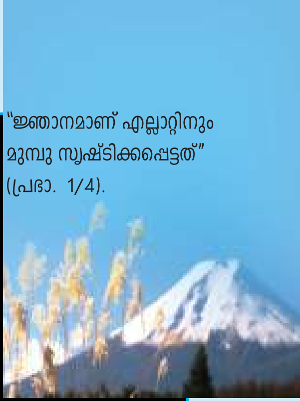

പുരോഹിതജനമായ നാം വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും വേണം (1 തെസ. 4:7).

പ്രവാചകദൗത്യം

ദൈവജനം ദൈവവുമായുള്ള ഉടമ്പടിയിലേക്കു തിരികെ വരണം എന്നാണ് പ്രവാചകന്മാർ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. കാലത്തിന്റെ സൂചനകൾ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവികനീതി നടപ്പിലാക്കി ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തംജനമായി നാം ജീവിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രവാചകവിളിയിൽ നാമും പങ്കുചേരുന്നു.

പ്രവാചകജനമായ നാം അനീതിയെ ചെറുക്കണം. നീതി ജലംപോലെയും സമാധാനം വറ്റാത്ത നീർച്ചാലുപോലെയും ഒഴുകുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ രൂപപ്പെടാൻ പരിശ്രമിക്കണം (ആമോ. 5:24).

രാജകീയദൗത്യം (ശുശ്രൂഷാദൗത്യം)

യേശു പുരോഹിതനും പ്രവാചകനുമെന്നതുപോലെ രാജാവും നാഥനും ഇടയനുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവരുക, യേശുവിന്റെ സുവിശേഷദൗത്യമായിരുന്നു.

ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലൂടെ നാമോരോരുത്തരും യേശുവിന്റെ രാജകീയദൗത്യത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ജീവനർപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത യേശുവിനെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും നീതിനിഷേധിക്കപ്പെട്ടവർക്കും അഭയമില്ലാത്തവർക്കുംവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ രാജകീയദൗത്യം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു.

എല്ലാവരെയും ദൈവത്തിലേക്കും അവിടത്തെ രാജ്യത്തിലേക്കും നയിക്കാനും ഏവരെയും സംരക്ഷിക്കാനും രാജകീയദൗത്യം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

എന്താണ് ദൈവരാജ്യം? എവിടെ? എങ്ങനെ സ്വന്തമാക്കാം?

ദൈവത്തോടൊത്തുവസിക്കുകയും ദൈവത്താൽ നയിക്കപ്പെടുകയും ഭരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണ് ദൈവരാജ്യം. ദൈവരാജ്യം നമ്മിലും നമ്മുടെ ഇടയിലുമാണെന്ന് യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നു.

- പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണ് നാമോരോരുത്തരും. സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ മക്കളെന്ന നിലയിൽ നാം പരസ്പരം സഹോദരങ്ങളുമാണ്.

- ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും പ്രത്യേകമായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം അനുദിനം ചെയ്തുതീർക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ നല്ല മനസ്സോടെ ചെയ്യുന്നതുവഴി നമ്മുടെ വിളിയോട് നമുക്കു വിശ്വസ്തത പുലർത്താനാവും.

- കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിലേക്ക് ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കും. നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ദൈവമഹത്ത്വത്തിനും സമൂഹനന്മയ്ക്കും ഉതകുന്നതാകണം.

ഗാനം

ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിക്കായി
ദൈവം വിളിച്ചവരല്ലോ നമ്മൾ
ദൈവസ്നേഹത്തിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ
വളരാൻ വിളിക്കുന്നു നമ്മെ ദൈവം

ശത്രുക്കളെയും മിത്രങ്ങളെയും
സ്നേഹിക്കാൻ നമ്മെ വിളിച്ചു
സംരക്ഷിക്കാൻ, നീതി നിലനിർത്തുവാൻ
ഇന്നും വിളിക്കുന്നു നമ്മെ ദൈവം

ദൗത്യങ്ങളിൽ എന്നും വിശ്വസ്തരായ്
സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണം നമ്മൾ
വിനയത്തിലും നിറമനസ്സാലെയും
നാമിന്നു നല്കേണം പ്രത്യുത്തരം

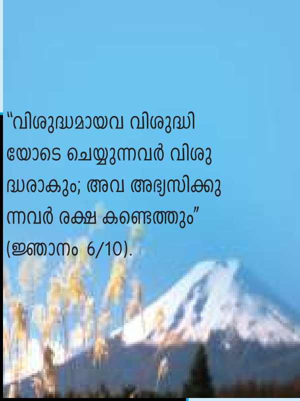

ചോദ്യങ്ങൾ

1. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ ദൈവത്തിനു ഖേദംതോന്നാൻ കാരണമെന്ത്?
2. ദൈവവിളി ലഭിച്ചവരുടെ കടമകൾ എന്തെല്ലാം?
3. ദൈവം അബ്രാഹത്തെ വിളിച്ചത് എന്തിന്?
4. ജറെമിയായിലൂടെ ദൈവം നല്കുന്ന ആഹ്വാനമെന്ത്?
5. ദൈവത്തിന്റെ വിളിയോട് നാം വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്നത് എങ്ങനെ?

പ്രവർത്തനം

1. ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിക്കായി നമുക്ക് എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നുചർച്ചചെയ്ത് ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുക.

2. പഴയനിയമത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ദൈവവിളി ലഭിച്ച നേതാക്കന്മാരുടെ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക.

3. ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ ദൗത്യമെന്താണെന്നു ചർച്ച ചെയ്യുക.

ദൈവവചനം

"എന്നെ പ്രതിയും സുവിശേഷത്തെപ്രതിയും ഭവനത്തെയോ സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരിമാരെയോ മാതാവിനെയോ പിതാവിനെയോ മക്കളെയോ വയലുകളെയോ ത്യജിക്കുന്നവരിലാർക്കും ഇവിടെവച്ചുതന്നെ നൂറിരട്ടി ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല" (മർക്കോ. 10: 29).

പ്രാർത്ഥന

ദൈവരാജ്യം ഞങ്ങളിൽത്തന്നെയാണെന്നു ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ വിളി ശ്രവിക്കാനും വിളിക്കനുസരിച്ചു ജീവിച്ച് അങ്ങയുടെ സാക്ഷികളായിത്തീരാനും ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മനഃപാഠമാക്കാൻ

"ക്രിസ്തീയജീവിതം നമ്മിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം തുടരുന്നതും പൂർത്തിയാക്കുന്നതുമാണ്. നാമോരോരുത്തരും ഭൂമിയിൽ ഓരോ ക്രിസ്തുവായിരിക്കണം" (വിശുദ്ധ ജോൺ ജുഡ്സ്).

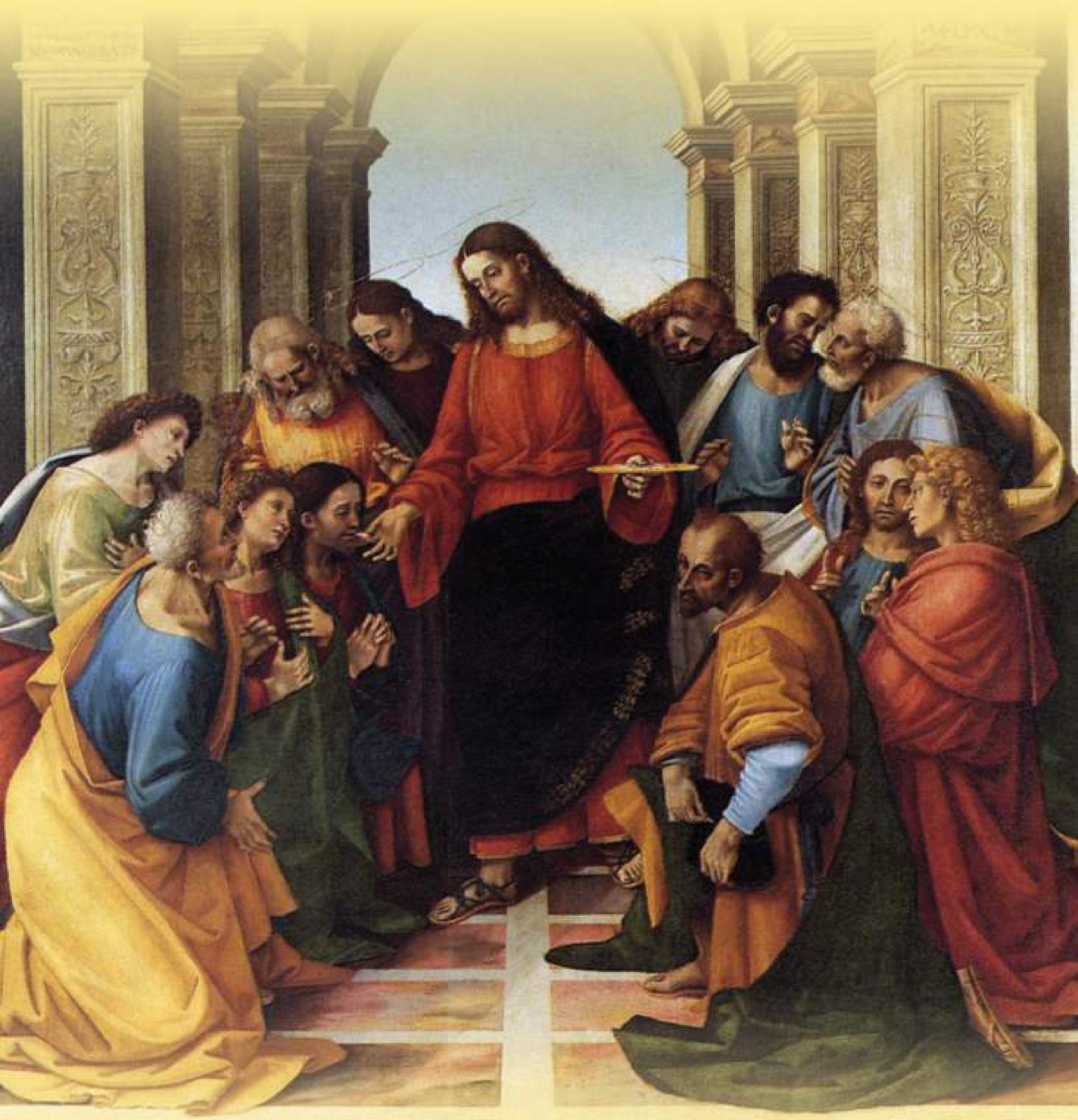

2

സഭയും അപ്പസ്തോലന്മാരും

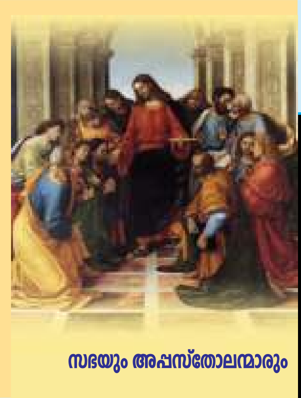

ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണല്ലോ നാം. നീതിയില ധിഷ്ഠിതവും സമത്വസുന്ദരവുമായ ദൈവരാജ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തത് യേശുവാണ്.

അവഗണനയും വിശപ്പും പരിത്യക്തതയുമനുഭവിച്ച ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യാശയുടെ സദ്വാർത്തയും മോചനത്തിന്റെ സന്ദേശവും നല്കിക്കൊണ്ട് യേശു കടന്നുവന്നു. ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായി അന്ധത ബാധിച്ചവർക്ക് വെളിച്ചമായും സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമായും കടന്നുവന്ന യേശു സമത്വത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും നാളുകൾ ഇന്ന് യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു (ലൂക്കാ 4:18-21).

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ഈ സദ്വാർത്ത എക്കാലവും എല്ലാവർക്കുമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽനിന്ന് യേശു പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരാണ് അപ്പസ്തോലന്മാർ. അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ പത്രോസാകുന്ന പാറമേൽ യേശു തന്റെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു.

അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ വിളിയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും

യേശു ഗലീലി കടൽത്തീരത്തു നടക്കുമ്പോഴാണ് കടലിൽ വലവീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന പത്രോസിനെയും സഹോദരൻ അന്ത്രയോസിനെയും കണ്ടുമുട്ടിയത്. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: "എന്നെ അനുഗമിക്കുക, ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കാം." തൽക്ഷണം അവർ അവനെ അനുഗമിച്ചു (മത്താ. 4:18-20).

മീൻപിടിത്തക്കാർ ദൈവരാജ്യത്തെപ്രതി മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടു.

യേശു അവിടെനിന്നു മുന്നോട്ടുനീങ്ങിയപ്പോൾ പിതാവായ സെബദിയോടൊപ്പം വഞ്ചിയിലിരുന്ന് വല നന്നാക്കുകയായിരുന്ന യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കണ്ടു. അവരെയും അവൻ വിളിച്ചു. തൽക്ഷണം അവർ വഞ്ചി ഉപേക്ഷിച്ച്, പിതാവിനെ വിട്ട് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു (മത്താ. 4:21-22). ഇവരാണ് യേശു വിളിച്ച ആദ്യത്തെ നാലു ശിഷ്യന്മാർ.

"മർദ്ദകന്റെ കയ്യിൽനിന്നു മർദ്ദിതനെ രക്ഷിക്കുക. അചഞ്ചലനായി ന്യായം വിധിക്കുക" (പ്രഭാ. 4/9).

യേശു വിളിച്ച മാത്രയിൽത്തന്നെ സർവതും ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.

പിന്നീട് പീലിപ്പോസ്, ബർത്തലോമിയോ, തോമസ്, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി, ഹൽപൈയുടെ പുത്രൻ യാക്കോബ്, യൂദാസ് തദേവൂസ്, കാനാൻകാരൻ ശിമയോൻ, യൂദാസ് സ്കറിയോത്ത എന്നിവരെ യേശു വിളിച്ചു. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യഗണം വർദ്ധിച്ചു.

"യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്ന്, തന്നോടു കൂടെ ആയിരിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കാൻ അയയ്ക്കുന്നതിനും പിശാചുക്കളെ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ അധികാരം നല്കുന്നതിനുമായി പന്ത്രണ്ടുപേരെ നിയോഗിച്ചു" (മർക്കോ. 3:14-15). അവർക്ക് അപ്പസ്തോലന്മാർ എന്നു പേരു നല്കി.

- അപ്പസ്തോലന്മാർ യേശുവിനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്.
- രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കാനും പിശാചുക്കളെ ബഹിഷ്കരിക്കാനും പാപങ്ങൾ മോചിക്കാനുമുള്ള അധികാരം യേശു അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു നല്കി.
- അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പിൻഗാമികളിലൂടെ സഭ ഇന്നും യേശുവിന്റെ ദൗത്യം തുടരുന്നു (ലൂക്കാ 9:1-5).

സ്വർഗാരോഹണത്തിനുമുമ്പ് യേശു വാഗ്ദാനംചെയ്തിരുന്ന സഹായകനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവിടന്ന് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ മേൽ അയച്ചു (അപ്പ. 2:4). പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ നിറഞ്ഞ അപ്പസ്തോലന്മാർ ഭയാശങ്കകൾ വെടിഞ്ഞ് ശക്തരായിത്തീരുകയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പസ്തോലന്മാർ സഭയിലെ ആദ്യഅംഗങ്ങളും പ്രഘോഷകരുമായിത്തീർന്നു.

യേശുവിന്റെ പ്രബോധനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം, ദൗത്യം തുടങ്ങിയവ അപ്പസ്തോലന്മാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് ഉത്ഥാനാനുഭവത്തിലൂടെയാണ്. അവർ ഇപ്രകാരം പ്രഘോഷിച്ചു:

"ആദിമുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഞങ്ങൾ കേട്ടതും കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടതും സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചതും കൈകൊണ്ട് സ്പർശിച്ചതുമായ ജീവന്റെ വചനത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നു" (1 യോഹ. 1:1).

അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ നമ്മളും ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും വേണം. അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ജീവന്റെ സുവിശേഷം സധൈര്യം ജീവിതത്തിൽ പ്രഘോഷിക്കുകയും വേണം.

യേശുവിനും അവിടത്തെ ദൈവരാജ്യപ്രഘോഷണത്തിനുംവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിക്കാൻ അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ നാമും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സഭാകുടുംബത്തിന്റെ തലവനായ വിശുദ്ധ പത്രോസ്

"നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണ്" (മത്താ. 16:16) എന്ന മിശിഹാരഹസ്യം പ്രഖ്യാപിച്ച പത്രോസിനോട് യേശു പറഞ്ഞു: "യോനായുടെ പുത്രനായ ശിമയോനേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ! മാംസരക്തങ്ങളല്ല, സ്വർഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവാണ് നിനക്ക് ഇതു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നത്. ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ പത്രോസാണ്; ഈ പാറമേൽ എന്റെ സഭ ഞാൻ സ്ഥാപിക്കും. നരകകവാടങ്ങൾ അതിനെതിരേ പ്രബലപ്പെടുകയില്ല" (മത്താ. 16:17-18). ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭയുടെ തലവനായി യേശു പത്രോസിനെ നിയമിച്ചു (യോഹ. 21:15-19).

റോം

ഹേറോദേസ്അഗ്രിപ്പാമൂന്നാമൻ പത്രോസിനെ തടവുകാരനാക്കിയെങ്കിലും അവിടെ നിന്ന് അദ്ഭുതകരമായി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഏഴു കൊല്ലത്തോളം അന്ത്യോക്യയിൽ സഭയെ നയിച്ച ശേഷം ഏകദേശം ഇരുപത്തഞ്ച് വർഷങ്ങൾ പത്രോസ് റോമിൽ സഭയുടെ തലവനായി ജീവിച്ചു. അവിടെ വച്ച് നീറോ ചക്രവർത്തിയുടെ മതപീഡനകാലത്ത് കുരിശിൽ തലകീഴായി തറയ്ക്കപ്പെട്ട് പത്രോസ് രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു. ശിഷ്യഗണത്തിലും ആദിമസഭയിലും പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിച്ച പത്രോസിന്റെ ആസ്ഥാനമായ റോമിന് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രത്യേകപദവിയുണ്ട്. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായി തിരഞ്ഞെടു ക്കപ്പെടുന്ന പാപ്പാമാർ റോമാസഭയുടെ അധിപരാകുന്നതിനാൽ റോം കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കേന്ദ്രമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

"കർത്താവിനോട് ഉയർന്ന സ്ഥാനവും രാജാവിനോടു ബഹുമതിയും അപേക്ഷിക്കരുത്" (പ്രഭാ. 7/4).

പത്രോസാകുന്ന പാറമേൽ അപ്പസ്തോലന്മാരെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്ഥാപിതമായ സഭയുടെ മൂലക്കല്ല് യേശുതന്നെയാണ് (എഫേ. 2:20).

- അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാമതായി പരാമർശിക്കുന്നത് പത്രോസിന്റെ പേരാണ് (മർക്കോ. 3:16; ലൂക്കാ 6:14).
- അപ്പസ്തോലന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച ആദ്യത്തെ അദ്ഭുതം പത്രോസിന്റേതാണ് (അപ്പ. 4:10).
- യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസ് സ്കറിയോത്തായ്ക്കുപകരം മത്തിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു മുൻകൈയെടുക്കുന്നത് പത്രോസാണ് (അപ്പ. 1:15-26).
- യേശുവിനെപ്പോലെ രോഗികൾക്കും പീഡിതർക്കും ആശ്വാസം പകർന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് പത്രോസ് ആദിമസഭയ്ക്ക് നിർഭയനേതൃത്വം നല്കി.
- കൊർണേലിയൂസിനെ സഭയിലേക്കു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സഭയുടെ വാതായനങ്ങൾ വിജാതീയർക്കു തുറന്നുകൊടുത്തത് പത്രോസാണ് (അപ്പ. 10:1-33).
- വിശുദ്ധ ക്രിസോസ്തോം പത്രോസിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് 'അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നാവ്' എന്നാണ്.
- അപ്പസ്തോലതലവനായ പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം അതിസുന്ദരമായി പ്രശോഭിക്കുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധ ജെറോം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പത്രോസിന്റെ സമ്പൂർണമായ സമർപ്പണവും ആഴമുള്ള വിശ്വാസവും അതിരുകളില്ലാത്ത സ്നേഹവും ധീരമായ സാക്ഷ്യവും നമുക്കു മാതൃകയാണ്.

കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിനുശേഷം സഭയ്ക്കു നേതൃത്വം നല്കിയ പത്രോസ് അന്ത്യകാലം ചെലവഴിച്ചത് റോമിലാണ്. നീറോചക്രവർത്തിയുടെ നിഷ്ഠുരമായ മതമർദ്ദനകാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒരുമിച്ചുനിറുത്തുകയും അവർക്ക് ശക്തിപകരുകയും അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്തത് പത്രോസ് ശ്ലീഹായാണ്. ക്രിസ്തുവർഷം 65-നും 67-നുമിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചു. തന്റെ ഗുരുവിനെപ്പോലെ മരിക്കാൻ യോഗ്യനല്ലാത്തതിനാൽ, തന്നെ തലകീഴായി ക്രൂശിക്കണമെന്ന പത്രോസിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച് തലകീഴായി അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിക്കുകയായിരുന്നു.

പത്രോസ്ശ്ലീഹാ എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ ബൈബിളിലുണ്ട്. സഭയ്ക്കു മുഴുവനും വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട ലേഖനങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ 'കാതോലികലേഖനങ്ങൾ' എന്നാണ് അവ അറിയപ്പെടുക.

പാറയായ പത്രോസ്

യേശുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനിയാണ് ശിമയോൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പത്രോസ്. പത്രോസ് എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം 'പാറ' എന്നാണ്. ശ്ലീഹാന്മാരുടെ ഇടയിൽവച്ച് യേശുവിനെ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവെന്ന് പത്രോസ് ഏറ്റുപറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു പാറ എന്ന നാമം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കി. അദ്ദേഹത്തിനു സഭയുടെമേൽ അധികാരംനല്കി. പഠിപ്പിക്കുകയും നയിക്കുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും മാത്രമല്ല, പാപങ്ങൾ മോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു (മത്താ. 16:13 -20).

പത്രോസിന് ക്രിസ്തുശിഷ്യരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനമുള്ളതുകൊണ്ട് ആദിമസഭയിൽ പത്രോസ് തന്നെയാണ് നേതൃത്വം വഹിച്ചത്. ശിഷ്യസമൂഹത്തിലേക്ക് യൂദാസിനു പകരം മത്തിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ പത്രോസ് മുൻകൈയെടുത്തു. പെന്തക്കോസ്താ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ജനക്കൂട്ടത്തിനു വിശദീകരണം നല്കിയത് പത്രോസാണ്. പത്രോസ് സമറിയാ, ഗലീലി, ലിദ്ധ, ഷാരോൺ, ജോപ്പാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭകൾ സന്ദർശിച്ചു.

വിജാതീയരുടെ അപ്പസ്തോലനായ വിശുദ്ധ പൗലോസ്

വിജാതീയനഗരമായ താർസൂസിലാണ് സാവൂൾ ജനിച്ചത്. താർസൂസ് റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു. സാവൂൾ റോമൻപൗരത്വം നേടിയിരുന്നു (അപ്പ. 16:37). ജറുസലേമിൽ ഗമാലിയേൽ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിൽ വളർന്ന സാവൂൾ യഹൂദനിയമങ്ങളിലും പാരമ്പര്യങ്ങളിലും അവഗാഹം നേടുകയും (അപ്പ. 22:3) തീക്ഷ്ണമതിയായ ഒരു ഫരിസേയനായിത്തീരുകയുംചെയ്തു (ഫിലി. 3:4-6). താർസൂസിലെ യവനസംസ്കാരവും ജറുസലേമിലെ യഹൂദസംസ്കാരവും സാവൂളിന്റെ ജീവിതത്തെയും ചിന്തകളെയും ഏറെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു (2കൊറി. 11:22; ഗലാ. 1:14).

യഹൂദവീക്ഷണത്തിൽ, മരത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവൻ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ് (നിയമാ. 21:23). നസ്രത്തിൽനിന്നുള്ളവനും കുരിശിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവനുമായ യേശുവിനെ, ദൈവത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനും അഭിശപ്തനുമായി സാവൂൾ കണ്ടു (ഗലാ. 3:13). ദൈവത്താൽ

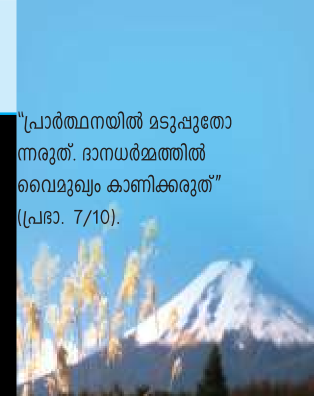

ശപിക്കപ്പെട്ടവനെ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പ്രതീക്ഷയായ മിശിഹായായി കാണുക എന്നത് സാവൂളിന് സാധ്യമായിരുന്നില്ല.

ക്രൂശിതനായ യേശു കർത്താവാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഏകദൈവ വിശ്വാസികളായ സാവൂളും കൂട്ടരും അത് പാഷണ്ഡതയായും ദൈവദൂഷണമായും കരുതി. അധികം വൈകിയില്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരേയുള്ള സാവൂളിന്റെ പീഡനം ജറുസലേമിൽ ആരംഭിച്ചു. അതിനായി സാവൂളും കൂട്ടരും ദമാസ്കസിലേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. പോകുംവഴി, ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു സാവൂളിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മിന്നൽപ്പിണർപോലെ ഇറങ്ങിവന്ന ദൈവചൈതന്യം സാവൂളിന്റെമേൽ പതിച്ചു.

"സാവൂൾ, സാവൂൾ നീ എന്തിന് എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു?" (അപ്പ. 9:4) എന്ന ചോദ്യവുമുണ്ടായി (അപ്പ. 9:1-18; 22:3-21; 26:12-20). സാവൂൾ പെട്ടെന്ന് അന്ധനായിത്തീർന്നു. ആ ശബ്ദവും ആ ചോദ്യവും സാവൂളിൽ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചു. കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ട സാവൂൾ അനനിയാസ് എന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ അടുത്തെത്തി സൗഖ്യം നേടുകയും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്തുശിഷ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മൂന്നുവർഷത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും ശേഷം അദ്ദേഹം ജറുസലേമിലെത്തി അപ്പസ്തോലന്മാരോടു ചേർന്ന് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ തുടങ്ങി (അപ്പ. 9: 26-29).

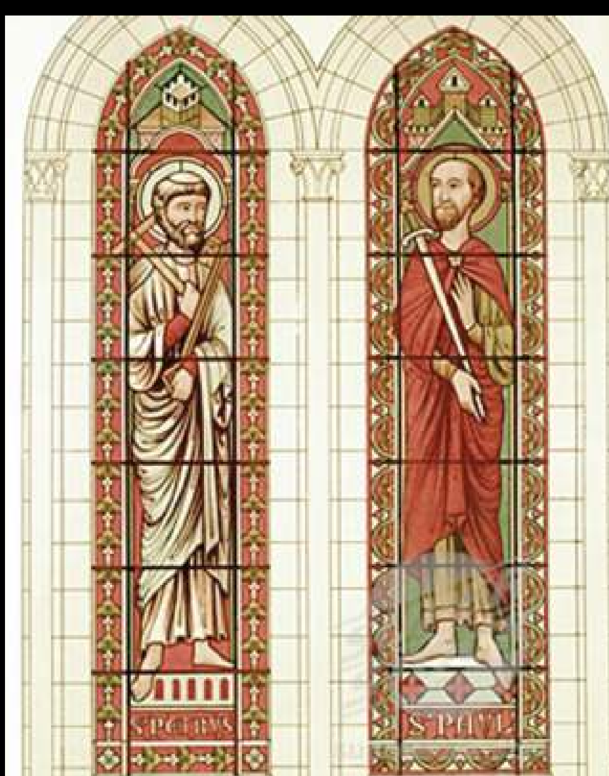

വിജാതീയരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ കർത്താവിനാൽ പൗലോസ് പ്രത്യേകം നിയുക്തനായി. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ 'വിജാതീയരുടെ അപ്പസ്തോലൻ' എന്നുവിളിക്കുന്നു (അപ്പ. 9:15). ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനും അവിടത്തെ സുവിശേഷത്തിനും വേണ്ടിമാത്രം ജീവിച്ച പൗലോസ് നമുക്കു മാതൃകയാണ്.

പൗലോസിന്റെ പ്രേഷിതയാത്രകൾ

എ.ഡി. 43 മുതൽ 58 വരെയുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിലായി പൗലോസ് മൂന്നു പ്രേഷിതയാത്രകൾ നടത്തുകയും പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം സഭയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമിടുകയും ചെയ്തു.

പ്രേഷിതയാത്ര	സഹയാത്രികർ	സന്ദർശിച്ച സ്ഥലങ്ങൾ
ഒന്നാംപ്രേഷിതയാത്ര (എ.ഡി. 45-49)	ബർണബാസ് മർക്കോസ്	സൈപ്രസ് പാംഫീലിയ, പ്സീദിയ
രണ്ടാം പ്രേഷിതയാത്ര (എ.ഡി. 49-52)		സിലിസ്യാ, ഇക്കോണിയം, ഗലാത്തിയ, ത്രോവാസ്, ഫിലിപ്പി, തെസലോണിക്ക, ഏഥൻസ്, കൊറിന്തോസ്, എഫേസൂസ്, സാമോസ്, കേസറിയ
മൂന്നാം പ്രേഷിതയാത്ര (എ.ഡി. 53-58)		അന്ത്യോക്യ, ഫ്രീജിയ എഫേസൂസ്, ഫിലിപ്പി, തെസലോണിക്ക, കൊറിന്തോസ്

മൂന്നാം പ്രേഷിതയാത്രയ്ക്കൊടുവിൽ പൗലോസ് റോമിലെത്തി. എ.ഡി. 64-ൽ നീറോയുടെ മതമർദ്ദനകാലത്ത് അദ്ദേഹം ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. എ.ഡി. 65-നും 67-നുമിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വാളിനിരയാക്കി.

വിശുദ്ധ പത്രോസും വിശുദ്ധ പൗലോസും സഭയുടെ നെടുംതൂണുകളാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിറഞ്ഞ് ആദിമസഭയ്ക്ക് മഹത്തായ നേതൃത്വം നല്കിയത് ഇവരാണ്.

ഓരോ സഭാസമൂഹത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ 13 ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി. ഈ ലേഖനങ്ങൾ പൊതുവേ നാലു വിഭാഗമായി തരംതിരിക്കാറുണ്ട്.

- ആദ്യകാലലേഖനങ്ങൾ : 1, 2 തെസലോണിയർ
- പ്രമുഖ ലേഖനങ്ങൾ : റോമാ, 1-2 കൊറീന്ത്യർ, ഗലാത്തിയർ
- ബന്ധനകാലത്തെ ലേഖനങ്ങൾ : ഫിലെമോൻ, കൊളോസിയർ, എഫേസൂസ്, ഫിലിപ്പിയർ.
- അജപാലകർക്കുള്ള കത്തുകൾ : 1-2 തിമോത്തി, തീത്തൂസ്.

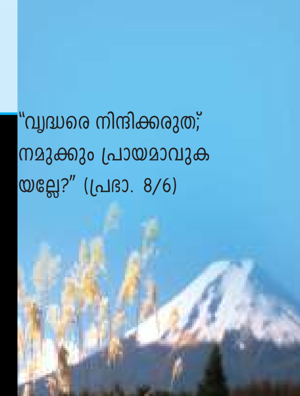

ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കാനായി ദമാസ്കസിലേക്കു പോയ സാവൂൾ-

സുവിശേഷപ്രചാരണത്തിനായി വിശ്രമമില്ലാതെ പ്രേഷിതയാത്രകൾ നടത്തിയ പൗലോസ് - വിചിന്തനവിഷയമാക്കുക.

നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാർ

തന്നെത്തന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ദാനംചെയ്ത യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യം സ്വീകരിച്ച് യേശുവിനും അവിടന്നു പ്രഘോഷിച്ച ദൈവരാജ്യത്തിനുംവേണ്ടി ജീവൻസമർപ്പിച്ചവരാണ് അപ്പസ്തോലന്മാർ. അപ്പസ്തോലന്മാർ ഒരുക്കിയ വിശുദ്ധിയുടെയും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പാതയിലൂടെ സഭ ഇന്നും മുന്നേറുന്നു. അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നു കൈമാറിക്കിട്ടിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിലും വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്ന് സഭ മുന്നോട്ടു യാത്രചെയ്യുന്നു.

അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ, ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രഘോഷിക്കുകയും അയല്ക്കാരന്റെ നന്മ കാംക്ഷിക്കുകയുമാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. യേശു പഠിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ കല്പന (യോഹ. 13:34-35) മറ്റുള്ളവരുടെയല്ല, നമ്മുടെതന്നെ പെരുമാറ്റം നിയന്ത്രിക്കാനുള്ളതാണ്. നാം അന്വേഷിക്കേണ്ടത് നമുക്ക് സ്വീകാര്യമായതല്ല, മറിച്ച് ശരിയായതും മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മയായതുമാണ്. ദൈവമഹത്ത്വത്തിനും മനുഷ്യനന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി വർത്തിക്കുന്ന നാം സുവിശേഷത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും (റോമ. 1:16) സുവിശേഷത്തെപ്രതി എല്ലാം സഹിക്കുകയും വേണം (1 കൊറി. 9:12).

"സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു ദുരിതം" (1 കൊറി. 9:16).

- ക്രിസ്തുവിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസം ധീരതയോടെ പ്രഖ്യാപിച്ച അപ്പസ്തോലന്മാർ നമുക്ക് മാതൃകയാണ്.
- അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം എല്ലായിടത്തും നമ്മളും ഏറ്റുപറയണം.
- വിശ്വാസത്തിനെതിരായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും നാം ചെയ്യരുത്.
- വിശ്വാസത്തിനെതിരായ വെല്ലുവിളികൾ നാം ചെറുക്കുകയും വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുകയും വേണം.

‘അപ്പസ്തൊളോസ്’ എന്ന ഗ്രീക്കുപദത്തിന് ‘ദൗത്യവാഹകൻ, അയയ്ക്കപ്പെടുന്നവൻ, സ്ഥാനപതി’ എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. ഹീബ്രുവിലെ, ‘പ്രതിനിധി’, ‘സ്ഥാനപതി’ എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്ന ‘ഷാലിയാഹ്’ എന്ന വാക്കിനു സമാനമായ ഗ്രീക്ക്പദമാണ് ‘അപ്പസ്തൊളോസ്.’ ‘മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ആജ്ഞാനുസാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ’ എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം.

ഗാനം

യേശുവിൻ ശിഷ്യന്മാരനവധിപേർ, അതിൽ
പന്ത്രണ്ടുപേരപ്പസ്തോലന്മാർ
ഇവരാണു സഭയുടെ നെടുംതൂണുകൾ, അതിൽ
പത്രോസാകുന്നു നായകൻ.

ദമാസ്കസിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ, സാവൂൾ
മാനസാന്തരത്തിന്റെ പൊരുളറിഞ്ഞു
തീക്ഷ്ണമതിയാകും പ്രേഷിതനായ്, സാവൂൾ
പൗലോസെന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചു

നമ്മളും ക്രിസ്തുവിൻ അപ്പസ്തോലർ, അതിൽ
ഉള്ളടങ്ങും ധർമ്മം ചെയ്യേണ്ടവർ
ക്രിസ്തുവിൻ ഉത്ഥാനം ഘോഷിക്കണം, അതിൽ
എന്നുമഭിമാനം കൊണ്ടിടേണം!

ചോദ്യങ്ങൾ

1. യേശുവിന്റെ വിമോചനപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ കാതൽ എന്ത്?
2. യേശു അപ്പസ്തോലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് എന്തിന്?
3. യേശുവിളിച്ച ആദ്യത്തെ നാലു ശിഷ്യന്മാർ ആരെല്ലാമായിരുന്നു? അവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പ്രത്യേകത എന്താണ്?

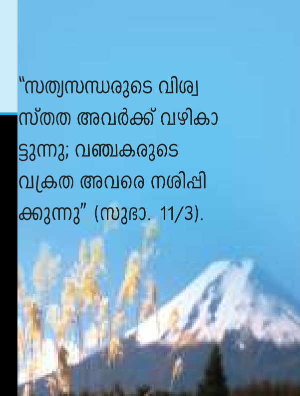

4. അപ്പസ്തോലന്മാർ അറിയിച്ച വചനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത എന്തായിരുന്നു?

5. സാവൂളിന് യേശുവിനെ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

പ്രവർത്തനം

1. പൗലോസിന്റെ മാനസാന്തരം സ്കിറ്റ് രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

2. വിശുദ്ധ പത്രോസിനെയും വിശുദ്ധ പൗലോസിനെയും താരതമ്യം ചെയ്ത് ഒരു പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ഡിബേറ്റ് നടത്തുക:

ആരാണ് വലിയവൻ; പത്രോസോ പൗലോസോ?

ദൈവവചനം

"നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നിങ്ങൾ പോയി ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനില്ക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാൻ നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു" (യോഹ. 5:16).

പ്രാർത്ഥന

ലോകമെങ്ങും പോയി സകലസൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച കർത്താവേ, സുവിശേഷത്തിനുവേണ്ടി ജീവനർപ്പിച്ച അപ്പസ്തോലൻമാരെപ്പോലെ ഏതു സാഹചര്യത്തിലും സഭയോടൊത്തുനില്ക്കാൻ ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ.

മനഃപാഠം

"നിന്നോടു ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നവനെ രാപകൽ നീ ഓർക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവിനെയെന്ന പോലെ അവനെ ബഹുമാനിക്കണം. എന്തെന്നാൽ, കർതൃപ്രബോധനം ചർച്ച ചെയ്യുന്നിടത്ത് അവിടന്നു സന്നിഹിതനാണ്" (ഡിഡാക്കെ).

3

സഭയും പാരമ്പര്യവും

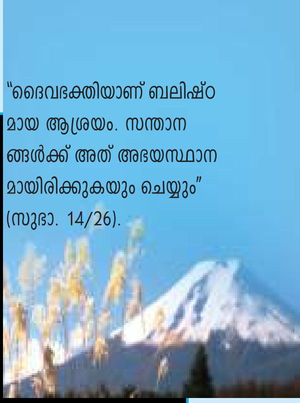

ഏതു വിശ്വാസത്തിനും മതത്തിനും അതിന്റെ സ്രോതസ്സുമായി സമ്പർക്കമാവശ്യമാണ്. അതുവഴിയാണ് ചരിത്രത്തിൽ പിന്തുടർച്ച അവകാശപ്പെടാനാകുക. നാം ഇന്ന് മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറിക്കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പ്രക്രിയയെ നാം പാരമ്പര്യം എന്നു വിളിക്കുന്നു.

'പാരമ്പര്യം' : പദോൽപത്തി

പരമ്പര (പരം+പര) എന്ന പദത്തിൽ നിന്നാണ് 'പാരമ്പര്യം' എന്ന വാക്കുണ്ടായത്. ഗ്രീക്കിലെ 'പാരദോസിസ്' എന്നപദം ലത്തീനിൽ 'ത്രദേറെ' അഥവാ 'ത്രദീസിയോ' എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. 'കൈമാറ്റം ചെയ്യുക' അഥവാ 'ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വാക്കിനർത്ഥം. പിതാവിൽ നിന്നോ പൂർവികരിൽനിന്നോ കൈമാറിക്കിട്ടിയത് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പാരമ്പര്യത്തെ 'പൈതൃകം' എന്നുംവിളിക്കാം.

പാരമ്പര്യമെന്നാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെയും മൂല്യങ്ങളുടെയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും കൈമാറ്റമാണ്.

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മാനങ്ങൾ

പാരമ്പര്യത്തിനു മൂന്നു തലങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയാം: ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി.

ഭൂതകാലം വർത്തമാനകാലമാകുന്നതാണ് പാരമ്പര്യം. വർത്തമാനകാലമാകുന്നതുവഴി പാരമ്പര്യം ഭാവികാലത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നു.

ചരിത്രത്തിന്റെ അനുസ്യൂതമായ പ്രവാഹം സുഗമമാക്കുന്നത് പാരമ്പര്യങ്ങളാണ്. ഇന്നിനെ ഇന്നലെകളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതും നാളെയുമായി കോർത്തിണക്കുന്നതും പാരമ്പര്യങ്ങളാണ്.

പാരമ്പര്യവും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെ വരമൊഴിയായുള്ള കൈമാറ്റമാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥമെങ്കിൽ, വാമൊഴിയായുള്ള കൈമാറ്റമാണ് പാരമ്പര്യം.

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും പാരമ്പര്യവും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസ്രോതസ്സുകളാണ്. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ വ്യാഖ്യാനമാവശ്യമാണ് (അപ്പ. 8:31). വ്യാഖ്യാന

ങ്ങളും വിശദീകരണവും ലഭ്യമാകാൻ പാരമ്പര്യവും കൂടിയേ തീരൂ. കാരണം, വിശുദ്ധലിഖിതങ്ങളുടെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും ലഭിക്കുന്നത് പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സ്രോതസ്സ് ദൈവമായ കർത്താവാണ്. ദൈവത്തെ അറിയുക, അറിയിക്കുക എന്നതാണ് ഇവ രണ്ടും ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. ഒരേ ഭക്തിയോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടെയാണ് പാരമ്പര്യവും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവും സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു രൂപപ്പെട്ടതാണ്. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥരൂപീകരണശേഷവും പാരമ്പര്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

പാരമ്പര്യവും പ്രഘോഷണവും

പാരമ്പര്യമെന്നാൽ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ കൈമാറ്റം മാത്രമല്ല, വിവരണവും പ്രഘോഷണവുമാണ്. യേശുവിൽ പൂർത്തിയായ രക്ഷാകരപദ്ധതിയുടെ വിവരണവും ചരിത്രത്തിലൂടെ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട രക്ഷാകരസന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഘോഷണവുമാണ് സഭാപാരമ്പര്യം. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്. ആ വചനം കാലത്തിന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കായി പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു.

പാരമ്പര്യവും ക്രിസ്തുവും

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ സ്രോതസ്സ് ക്രിസ്തുവാണ്. ക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നും ഒരാൾ തന്നെ (ഹെബ്രാ. 13:8).

ക്രിസ്തീയപാരമ്പര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവിഷയം യേശുക്രിസ്തുതന്നെയാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ കൈമാറുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തീയവുമാണ്. യേശു പറഞ്ഞതും പ്രവർത്തിച്ചതുമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (യോഹ. 21:25). യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ, മാതൃകകൾ, അപ്പസ്തോലന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെയോ ലിഖിതങ്ങളിലൂടെയോ

പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം (2തെസ. 2:15) സഭാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വിഷയങ്ങളാണ്.

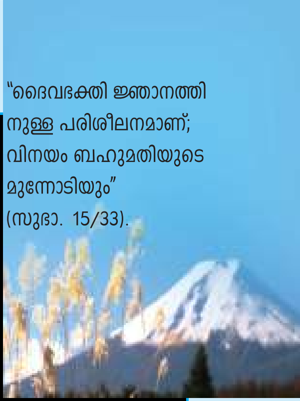

മനുഷ്യകുലത്തോട് ദൈവം ചെയ്ത വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിൽ ജനിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തയാളാണ് ക്രിസ്തു. എന്നാൽ പാരമ്പര്യം അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്ന പ്രവണത യേശു എതിർത്തു. നീതി, കാരുണ്യം, വിശ്വസ്തത എന്നിവ അവഗണിച്ചുള്ള പാരമ്പര്യാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ യേശു അംഗീകരിച്ചില്ല (മത്താ. 23:23).

പാരമ്പര്യവും പരിശുദ്ധാത്മാവും

തിരുസഭയുടെ പാരമ്പര്യം സജീവമാകുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താലാണ്. ദൈവാത്മാവിന്റെ സഹായത്താലല്ലാതെ പാരമ്പര്യം വ്യാഖ്യാനിക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ സാധ്യമല്ല. യേശുവിന്റെ സന്ദേശവും രക്ഷാകരപ്രവൃത്തികളും എക്കാലവും സജീവമായി നിലകൊള്ളുന്നത് ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽത്തന്നെയാണ്.

പാരമ്പര്യവും സഭയും

ക്രിസ്തീയപാരമ്പര്യത്തിനടിസ്ഥാനം യേശുവിന്റെ സുവിശേഷമാണ്. സുവിശേഷവും രക്ഷാകരകർമ്മവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതും സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്നതും സഭയിലാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ക്രിസ്തീയപാരമ്പര്യം സഭയുടെ അവകാശമാണ്.

പാരമ്പര്യം എന്നത് വേദപുസ്തകവും സഭാപഠനങ്ങളും മാത്രമല്ല, കൂദാശകളും സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരവും സംവിധാനങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ആരാധനക്രമീകരണങ്ങളുമെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

സഭയിൽ വളരുന്ന പാരമ്പര്യം നിരവധി മാനുഷികഘടകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ കാലത്തും പാരമ്പര്യത്തെ ആവശ്യമായ നവീകരണത്തിനു വിധേയമാക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം സഭയ്ക്കാണ്. കാലാകാലങ്ങളിൽ വേണ്ടവിധം നവീകരിക്കുകവഴി പാരമ്പര്യം കൂടുതൽ ക്രിയാത്മകവും സമ്പന്നവുമാകുന്നു.

പാരമ്പര്യവാദവും പുരോഗമന വാദവും

കഴിഞ്ഞകാലചരിത്രത്തെയും അനുഭവങ്ങളെയും അന്ധമായി ആശ്രയിക്കുകയും ആദർശവൽകരിക്കുകയും അവ മാത്രമാണു ശരിയെന്നു കടുംപിടിത്തം പിടിക്കുകയും ശഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളെയാണ് പാരമ്പര്യവാദികൾ എന്നുവിളിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പാരമ്പര്യത്തെ അപ്പാടെ നിഷേധിച്ച് നൂതനമായ ആശയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്നവരാണ് പുരോഗമനവാദികൾ. ഈ രണ്ടുസമീപനങ്ങളും ശരിയല്ല.

പാരമ്പര്യവും പരിവർത്തനവും

ഭൂതകാലത്തിന്റെ ആശയങ്ങളുടെയോ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെയോ അതേപടിയുള്ള നിലനില്പോ തുടർച്ചയോ അല്ല, പ്രത്യുത, സജീവവും ചലനാത്മകവുമായ തുടർച്ചയുമാണ് പാരമ്പര്യം.

'സഭ ആധുനിക ലോകത്തിൽ' എന്ന പ്രമാണരേഖ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവയ്ക്കു പ്രത്യുത്തരം നല്കുന്ന കത്തോലിക്കാവീക്ഷണമാണ്.

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം വെറും സ്ഥാപനപരമായ വളർച്ചയിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല, മറിച്ച് പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും രൂപഭാവങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്നതാണ്. വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങളിലും ആരാധനാപ്രതീകങ്ങളിലും അജപാലനസംവിധാനങ്ങളിലും കാലാനുസൃതമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. സഭയുടെ തീർത്ഥാടകസ്വഭാവമനുസരിച്ച് ഇത്തരം വ്യതിയാനങ്ങൾ ആവശ്യവുമാണ്.

സാബത്ത്

യഹൂദരെ സംബന്ധിച്ച് ഏറെ വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കപ്പെടേണ്ട ദിവസമായിരുന്നു ആഴ്ചതോറും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന സാബത്ത്. ആറുദിവസം കൊണ്ട് ദൈവം സൃഷ്ടികർമ്മം പൂർത്തിയാക്കി ഏഴാംദിവസം വിശ്രമിച്ചതിന്റെ (ഉത്പ. 2:2-3) ഓർമ്മയാണ് സാബത്താചരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ദൈവം മോശയ്ക്കു നല്കിയ കല്പനകളിൽ സാബത്ത് വിശുദ്ധദിനമായി ആചരിക്കണമെന്ന് (പുറ. 20:8-9) പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചി

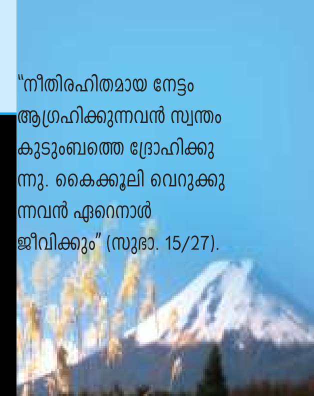

രുന്നു. സാബത്തുദിനത്തിൽ മനുഷ്യനോ മൃഗങ്ങളോ ഒരുവിധ ജോലികളും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണു നിയമം. സാബത്ത് സന്തോഷത്തിന്റെയും വിശ്രമത്തിന്റെയും ആരാധനയുടെയും ദിനമായിരുന്നു (ഉത്പ. 20:10). വെള്ളിയാഴ്ച സൂര്യാസ്തമയം മുതൽ ശനിയാഴ്ച സൂര്യാസ്തമയം വരെയാണ് സാബത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം (നെഹെ. 13:19).

സാബത്ത് നിയമങ്ങൾ കണിശമായി പാലിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കടപ്പാടുണ്ട്. ഒരുവന് ദൈവത്തോടുള്ള വിധേയത്വത്തിന്റെ ഉരകല്ലായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന സാബത്ത്, നിയമങ്ങളുടെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള അനുഷ്ഠാനമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സാബത്തുനിയമം ലംഘിക്കുന്നവന് വധശിക്ഷ നല്കണം എന്നൊരു നിയമവും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു (പുറ. 35:2; സംഖ്യ 15:32-36). എന്നാൽ സാബത്തുദിവസം വിശുദ്ധ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്താൻ നിയമം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട് (ലേവ്യ. 23:8).

പാരമ്പര്യവും നമ്മുടെ സമൂഹവും

സമൂഹത്തിലാണ് പാരമ്പര്യം ജന്മമെടുക്കുന്നതും വളരുന്നതും. പാരമ്പര്യം പരിവർത്തനവിധേയമാക്കുന്നതും സജീവമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതും സമൂഹമാണ്. ഏതു സമൂഹവും തങ്ങളുടെ തനിമ വെളിവാക്കാൻ പാരമ്പര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം. തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനവും സംരക്ഷണവുംവഴി സമൂഹാംഗങ്ങളിൽ ഐക്യവും കൂട്ടായ്മയും വർദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതശൈലിയും സംസ്കാരവുമെല്ലാം പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ തുടർച്ച ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത് പാരമ്പര്യമാണ്. സമൂഹത്തിലെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങൾ പുതിയ തലമുറയ്ക്കു കൈമാറിത്തരുന്നതുകൂടാതെ, കഴിഞ്ഞകാലത്തോട് പുതിയ തലമുറയെ ബന്ധിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നതും പാരമ്പര്യമാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷകൾ, നിയമങ്ങൾ, പ്രതീകങ്ങൾ, ആശയങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം പഴമയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്.

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം എന്നതുപോലെ പാരമ്പര്യവും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണ്. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസജീവിതമാതൃകയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമെല്ലാം ക്രിയാത്മകമായി സംരക്ഷിക്കാനും ജീവിക്കാനും വരുംതലമുറയ്ക്കു കൈമാറിക്കൊടുക്കാനും നമുക്കുകഴിയണം.

- നമ്മുടെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം നാം അംഗീകരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും വേണം. ക്രൈസ്തവരായിരിക്കുന്നതിൽ നാം അഭിമാനം കൊള്ളണം.
- വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ക്രിസ്തു അനുദിനം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു. ദൈവവചനമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിൽ നാം നിഷ്ഠവയ്ക്കണം.
- നമുക്കു വിശ്വാസം പകർന്നുതന്ന നമ്മുടെ പൂർവികരെക്കുറിച്ചോർത്ത് നാം ദൈവത്തിനു നന്ദിപറയുകയും വരുംതലമുറയ്ക്ക് ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിൽ വളർന്നുവരാനുള്ള സാഹചര്യം ഒരുക്കുകയും വേണം.

ഗാനം

തലമുറ തലമുറ കൈമാറി
നമുക്കുകിട്ടീ 'പാരമ്പര്യം'
പിതാക്കളിൽനിന്നോ പൂർവികരിൽനിന്നോ
വന്നതിനാലിതു 'പൈതൃക'മായ്!

വാമൊഴിയായി ലഭിക്കും നമ്മുടെ
വിശ്വാസം താൻ പാരമ്പര്യം
എന്നാലായതു ലിഖിതം രൂപം
കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ 'വചനഗ്രന്ഥം'

പാരമ്പര്യം ജീവത്താകാൻ
വേണ്ടതു പരിശുദ്ധാത്മസഹായം
പാരമ്പര്യത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം
ഓർക്കുക, ദൈവത്തിൻ തിരുവചനം!

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പാരമ്പര്യം എന്നാൽ എന്ത്?
2. പാരമ്പര്യവും പൈതൃകവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്ത്?
3. പാരമ്പര്യവും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്ത്?
4. ക്രിസ്തു എങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വിഷയമാകുന്നത് ?
5. ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?

"മിത്രം എപ്പോഴും മിത്രം തന്നെ. ആപത്തിൽ പങ്കു ചേരാൻ ജനിച്ചവനാണു സഹോദരൻ"
(സുഭാ. 17/17).

പ്രവർത്തനം

ഡിബേറ്റ് നടത്തുക:

1. പാരമ്പര്യമല്ല, ദൈവവചനമാണ് പ്രധാനം.
2. പാരമ്പര്യവും ക്രിസ്തുവും.
3. പാരമ്പര്യവും പരിവർത്തനവും: പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

ദൈവവചനം

"നിയമത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ അസാധുവാക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നതെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കരുത്. അസാധുവാക്കാനല്ല, പൂർത്തിയാക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നത്" (മത്താ. 5:17).

"ആകാശവും ഭൂമിയും കടന്നുപോകുന്നതുവരെ, സമസ്തവും നിറവേറുവോളം, നിയമത്തിൽ നിന്നു വള്ളിയോ പുള്ളിയോ മാറുകയില്ലെന്നു സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" (മത്താ. 5:18).

പ്രാർത്ഥന

ആദിമദ്ധ്യാന്തങ്ങളില്ലാത്ത പിതാവായ ദൈവത്തെ ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുവേ, ദൈവവചനവും അവിടത്തെ സഭയുടെ പ്രബോധനവുമനുസരിച്ചു ജീവിക്കാനും സഭയുടെ നല്ല മക്കളായി വളരാനുമുള്ള കൃപ ഞങ്ങൾക്കു നല്കണമേ.

മന:പാഠം

"ഈ ദൃശ്യലോകത്തിലുള്ളവയെ നന്മ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കാനാണ് നിനക്കു ശരീരവും ആത്മാവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നിനക്ക് അദൃശ്യമായ വെളിപാടുണ്ടാകാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക. അങ്ങനെ ഒന്നിനുംകുറവില്ലാതെ നീ എല്ലാ ദാനങ്ങളിലും തികവുള്ളവനായിരിക്കും" (വിശുദ്ധ ഇഗ്നേഷ്യസ്).

4

സഭയും അല്മായരും

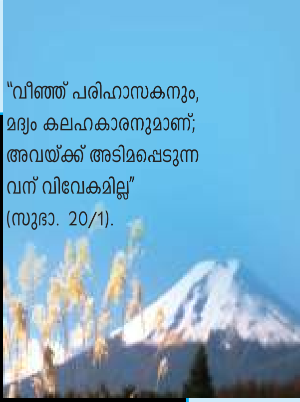

അനുദിനജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിലുടനീളം ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം നല്കാനും മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു ക്ഷണിക്കാനും വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാം. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ള ഈ വിളിയെ അല്മായദൈവവിളി എന്നുവിളിക്കാം.

ആരാണ് അല്മായർ ?

തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കാത്തവരും സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സന്ന്യാസസഭകളിൽപ്പെടാത്തവരുമായ എല്ലാ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളും അല്മായരാണ് (തിരുസഭ, 31). എന്നാൽ വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ നിർവചനമനുസരിച്ച്, മാമ്മോദീസായിലൂടെ ദൈവജനത്തിൽ അംഗത്വം നേടുകയും മിശിഹായുടെ പുരോഹിത, പ്രവാചക, രാജകീയ ധർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കുപറ്റുകയും ആ ധർമ്മങ്ങൾ ഒരേസമയം സഭയിലും ലോകത്തിലും നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് അല്മായർ (തിരുസഭ, 35).

അല്മായപ്രേഷിതത്വം

അപ്പസ്തോലിക ദൗത്യത്തിലുള്ള അല്മായരുടെ പങ്കുചേരലാണ് അല്മായപ്രേഷിതത്വം. അപ്പസ്തോലൻ ആധികാരികമായി ക്രിസ്തുവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണല്ലോ. സഭ അപ്പസ്തോലികമായതിനാൽ സഭാംഗങ്ങളെല്ലാം അപ്പസ്തോലിക ദൗത്യത്തിലെ സഹകാരികളാണ്.

അല്മായർ മാമ്മോദീസാവഴി ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്ന് ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരമായിത്തീരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി രൂപംകൊള്ളുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലും പ്രവാചകത്വത്തിലും രാജത്വത്തിലും പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച സഭാംഗങ്ങളെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കാനുള്ള വിളിയും ദൗത്യവും അല്മായർക്കുണ്ട്.

അതനുസരിച്ച്,

- ആദ്ധ്യാത്മിക ബലിയർപ്പിക്കുക.
- ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക.
- ദൈവത്തിനും സമൂഹത്തിനും പ്രിയങ്കരമായ ബലിയായിത്തീരുക.

- കൗദാശികജീവിതത്തിൽ വളരുക

എന്നീ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് സഭ അല്മായർക്കു നല്കുന്നത്.

അല്മായ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ മാനങ്ങൾ

അല്മായപ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ മാനങ്ങൾ പൊതുവേ മൂന്നായി തിരിക്കാം:

- വ്യക്തിതലം
- കുടുംബതലം
- സാമൂഹികതലം

വ്യക്തിതലം :

ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസി ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതജീവിതം നയിക്കുന്നതിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്ക് സ്വയം സുവിശേഷമായി മാറുന്നു. സ്വയം സുവിശേഷവൽകരിക്കാത്ത ഒരാൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെ സുവിശേഷവൽകരിക്കാനാവില്ല.

കുടുംബതലം :

കുടുംബമാണ് പ്രാഥമികപ്രേഷിതവേദി. ഒരു കുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യവിത്തു വിതയ്ക്കുന്നത് സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളാണ്. ഒരു കുഞ്ഞ് ആദ്യം വായിക്കുന്നത് എഴുതപ്പെട്ട സുവിശേഷമല്ല, മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതമാകുന്ന സുവിശേഷമാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ ചിന്തയും വാക്കും നോട്ടവും മനോഭാവവും ജീവിതശൈലിയുമെല്ലാം കുട്ടികൾക്കുള്ള സുവിശേഷമാകണം. മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്ക് കാണപ്പെട്ട ദൈവങ്ങളാണ്. "മാതാപിതാ ഗുരുദൈവം" എന്നാണല്ലോ പ്രമാണം.

സാമൂഹികതലം

അല്മായവിശ്വാസികൾ സഭാമക്കളായിരിക്കുന്നതുപോലെ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളുമാണ്; ഒരേ സമയം സഭയോടും സമൂഹത്തോടുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ ബാധ്യസ്ഥരുമാണ്. അതിനാൽ സാംസ്കാരിക-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടാനും ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പും പുളിമാവുമായി

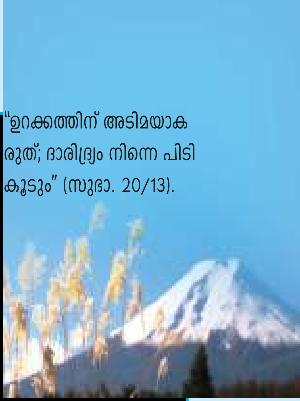

വർത്തിക്കാനും അല്മായർക്കു കടമയുണ്ട്. അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും ചൂഷണത്തിനുമെതിരേ ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കേണ്ടത് ക്രൈസ്തവധർമ്മമാണ്. ദൈവം നല്കിയിട്ടുള്ള എല്ലാ ദാനങ്ങളും സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി വിനിയോഗിക്കണം.

സഭയോടു ചേർന്നുചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിഘടന വാദികൾ ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ നേരിടുകയും വേണം.

"മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ സത്പ്രവൃത്തികൾ കണ്ട് സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ" (മത്താ. 5:16).

പൊതുപൗരോഹിത്യവും ശുശ്രൂഷാപൗരോഹിത്യവും

പൊതുപൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നവരാണ് അല്മായർ. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലൂടെ ലഭിച്ച പൊതുപൗരോഹിത്യധർമ്മത്തിൽ പങ്കുചേരുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷാപൗരോഹിത്യവുമായുള്ള ബന്ധം നാം മനസ്സിൽ ഓർക്കണം. ശുശ്രൂഷാപൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ച വൈദികർ ശുശ്രൂഷാദൗത്യം നിർവഹിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു പ്രധാനകാര്യങ്ങളാണു ചെയ്യുന്നത്. ഒന്ന്, പൊതുപൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചവരിലുള്ള വ്യത്യസ്ത കൃപാവരങ്ങൾ അറിയുകയും അംഗീകരിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ദൈവരാജ്യത്തിനായി കോർത്തിണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമതായി, പൊതുപൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചവരിൽ തങ്ങളുടെ ദൗത്യം നല്ല രീതിയിൽ നിർവഹിക്കുന്നവരുടെ കഴിവുകൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാൻ ചെത്തിയൊരുക്കുന്നു. ഇവിടെ പൊതുനന്മ ഉന്നംവച്ചുകൊണ്ട് കോർത്തിണക്കുമ്പോഴും വേദിയൊരുക്കുമ്പോഴും എല്ലാം നന്മയ്ക്കായി ചെയ്യുന്ന ദൈവം വൈദികനിലൂടെ നമ്മെ ഒരുക്കുന്നു എന്ന അവബോധം വേണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലതീരാത്ത തിരുരക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട സഭയെ നയിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ അഭിഷിക്തനാണു പുരോഹിതൻ (അപ്പ. 20:21) എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും വേണം. അനുസരണമാണു ബലിയെന്ന പ്രവാചകവചനം ജീവിതത്തിലൂടെ പൂർത്തിയാക്കിയ യേശുവിനെ അല്മായർ മാതൃകയാക്കണം. പുരോഹിതൻ അല്മായരുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വേണ്ട ഗൗരവവും തികഞ്ഞ ഉത്തരവാദിത്വവും കാണിക്കുകയും വേണം.

അല്മായപ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ പ്രസക്തി

"ആരെയാണ് ഞാൻ അയയ്ക്കുക? ആരാണ് നമുക്കുവേണ്ടി പോകുക?" (ഏശ. 6:8)എന്ന കർത്താവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് "ഇതാ ഞാൻ, എന്നെ അയച്ചാലും" എന്ന് ഏശയ്യാപ്രവാചകനെപ്പോലെ പ്രത്യുത്തരം നല്കാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളാകാനും നമുക്കോരോരുത്തർക്കും കഴിയണം.

എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷപ്രാപിക്കണമെന്നും സത്യം അറിയണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണ് പ്രേഷിതപ്രവൃത്തിയുടെ അടിസ്ഥാനം.

ക്രിസ്തീയവിളി പ്രേഷിതത്വത്തിലേക്കുള്ള വിളിയാണ്

നാം ജീവിക്കുന്ന മേഖലകളിലെല്ലാം ക്രിസ്തുസ്നേഹം എല്ലാവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ നമുക്കു കഴിയണം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയും പെരുമാറ്റവും കണ്ട് നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രിയ മക്കളാണെന്ന് മറ്റുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാകണം.

കരയുന്നവന്റെ കണ്ണീരൊപ്പാനും വിശക്കുന്നവനു ഭക്ഷണം നല്കാനും നിരാശർക്കു പ്രത്യാശ നല്കാനും നമുക്കു കഴിയണം. കുട്ടികളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളും അശ്ലീലചിത്രങ്ങളും മോശമായ വസ്ത്രധാരണരീതികളും തെറ്റായ സംസാരവും മറ്റും നാം ഒഴിവാക്കുകയും ശരിയായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുകയും വേണം.

മുതിർന്നവരെ ബഹുമാനിച്ചും പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യംനിറഞ്ഞ വിശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിച്ചും വ്യക്തിജീവിതത്തിലും കുടുംബജീവിതത്തിലും സാമൂഹിക ജീവിതത്തിലും നല്ല മാതൃക നല്കിയും നമുക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ നല്ല സാക്ഷികളായി മാറാൻ കഴിയും.

അനുദിനം ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നു എന്നതാണ് അല്മായരുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകത. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും അവർ വ്യാപരിക്കുന്നു. വൈവിധ്യമാർന്ന ജീവിതമേഖലകൾ ക്രൈസ്തവവൽകരിക്കുക എന്നത് അല്മായരുടെ കടമയാണ്. ക്രിസ്തുവിനും അവിടത്തെ സുവിശേഷത്തിനും സാക്ഷ്യംനല്കിക്കൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഈ കടമ നിർവഹിക്കാനാകുക. കുടുംബം, വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, ആതുരശുശ്രൂഷ, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങിയ എല്ലാ മേഖലകളും അല്മായരുടെ പ്രേഷിതരംഗങ്ങളാണ്.

“നിയമം വകവയ്ക്കാത്ത വന്റെ പ്രാർത്ഥനപോലും വെറുപ്പുളവാക്കുന്നു” (സുഭാ. 28/9).

ഗാനം

വൈദികരും സന്ന്യസ്തരുമല്ലാത്ത
വിശ്വാസികൾ തന്നെ അല്മായർ
ക്രിസ്തുവിൻദർശനം ജീവിതമാക്കുവാൻ
ക്ഷണിതാക്കളായവർ അല്മായർ

സുവിശേഷമാകാനും സുവിശേഷമേകാനും
ദൈവം വിളിച്ചവരല്ലോ നമ്മൾ
ഭൂമിതന്നുപ്പും പ്രകാശവുമാണു നാം
പുളിമാവുപോലെ പ്രവർത്തിക്കണം

നമ്മൾക്കുകിട്ടിയ ദൈവദാനങ്ങൾ നാം
നന്മയ്ക്കുതാനുപ [redacted]
ദൈവമഹത്ത്വം പ്രക [redacted]
ലോകത്തിൻ മുന്നി [redacted]

ചോദ്യങ്ങൾ

[redacted]

പ്രവർത്തനം

[redacted]

ദൈവവചനം

നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വംശവും രാജകീയപുരോഹിതഗണവും വിശുദ്ധ ജനതയും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനവുമാണ്.

പ്രാർത്ഥന

അങ്ങ് സാക്ഷാൽ മുന്തിരിച്ചെടിയും ഞങ്ങൾ ശാഖകളുമാണെന്ന് ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച കർത്താവായ യേശുവേ, ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലൂടെ അവിടന്നു ഞങ്ങളെ ഏല്പ്പിച്ച ദൗത്യം നിറവേറ്റാനുള്ള കൃപ ഞങ്ങൾക്കു നല്കണമേ.

മനഃപാഠം

“മാമ്മോദീസാ നിങ്ങളുടെ കവചമായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിങ്ങളുടെ പടത്തൊപ്പിയും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം നിങ്ങളുടെ കുന്തവും നിങ്ങളുടെ സഹനം നിങ്ങളുടെ പടച്ചട്ടയുമായിരിക്കട്ടെ” (വിശുദ്ധ ഇഗ്നേഷ്യസ്).

5

ക്രൈസ്തവകുടുംബം

ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിൽ രൂപംകൊണ്ടതാണ് കുടുംബം. കുടുംബം സ്ഥാപിച്ചതും നിലനിർത്തുന്നതും രക്ഷിക്കുന്നതും ദൈവമാണ്. ആദിമനുഷ്യനായ ആദത്തെ സൃഷ്ടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിതസഖിയായി ഹവ്വയെ നല്കിക്കൊണ്ട് ദൈവം ആദികുടുംബത്തിനു രൂപംനല്കി. അവരെ ഏദനിൽ താമസിപ്പിച്ചു. പാപത്തിനടിപ്പെട്ട ആദിമാതാപിതാക്കളെ പറുദീസയിൽനിന്ന് ഇറക്കിവിട്ടെങ്കിലും കുടുംബത്തിന്റെ അസ്തിത്വം നഷ്ടപ്പെടാൻ ദൈവം ഇടവരുത്തിയില്ല. ആദത്തിനും ഹവ്വയ്ക്കും ദൈവം സന്താനപരമ്പരകളെ നല്കി. കുടുംബത്തെപ്പോലെ ആസ്വാദ്യമായ ഒരു കൂട്ടായ്മ വേറെയില്ല.

മനുഷ്യജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതും വളരുന്നതും പൂർണത പ്രാപിക്കുന്നതും കുടുംബത്തിലാണ്. അതിനാൽ കുടുംബത്തിനും കുടുംബജീവിതത്തിനും മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ അതിപ്രധാനസ്ഥാനമുണ്ട്.

സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകോശ (Basic Unit) മാണ് കുടുംബം. കുടുംബജീവിതം സമൂഹത്തിലേക്കുള്ള തുടക്കമാണ്. നല്ല കുടുംബങ്ങൾ നല്ല സമൂഹത്തിനു രൂപം നല്കുന്നു.

കരയാനും ചിരിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും പങ്കുവയ്ക്കാനും അനുരഞ്ജനപ്പെടാനുമെല്ലാം ഒരാൾ പരിശീലിക്കുന്നത് കുടുംബത്തിലാണ്. ആവശ്യവും ആർഭാടവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാനും ആവശ്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ച് അച്ചടക്കം പാലിക്കാനും പഠിക്കുന്നവേദിയും കുടുംബം തന്നെ.

കുടുംബത്തിന്റെ പവിത്രത

ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമായി എന്നതുതന്നെയാണ് കുടുംബത്തിന്റെ പവിത്രതയുടെ അടിസ്ഥാനം. ക്രിസ്തീയകുടുംബം ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെയും ക്രിസ്തീയപുണ്യങ്ങളുടെയും വിളനിലമാണ്. അതിന്റെ മാതൃക തിരുകുടുംബമാണ്. ക്രിസ്തീയദമ്പതികൾ വിവാഹം എന്ന കൂദാശയിലൂടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവാണ് വിവാഹം ആശീർവദിക്കുക. ദമ്പതികൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിവാഹിതരാകുന്നു. അവർ പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചും സമർപ്പിച്ചും സഖിത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. അതുവഴി അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന മക്കളെ ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങളനുസരിച്ചു വളർത്തുന്നു. അങ്ങനെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലും സൃഷ്ടികർമ്മത്തിലും അവർ പങ്കുചേരുന്നു.

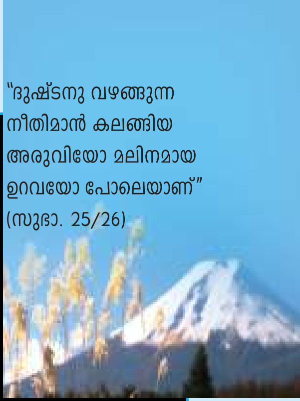

വിശ്വാസപരിശീലനത്തിനുള്ള പ്രഥമവേദി ക്രിസ്തീയകുടുംബമാണ്. സ്വന്തം മാതൃകയാലും ഉപദേശത്താലും മക്കളുടെ ക്രിസ്തീയവും പ്രേഷിതപരവുമായ ജീവിതത്തിന് രൂപം കൊടുക്കാനും മാതാപിതാക്കൾക്കു കഴിയണം. കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും സഭയിലും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള അംഗങ്ങളായി മക്കളെ രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ ക്രിസ്തീയമാതാപിതാക്കൾ ഏറ്റെടുത്ത ദൗത്യം പൂർത്തിയാകൂ.

മാതാപിതാക്കളും മക്കളും പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചും പങ്കുവച്ചും സഹിച്ചും ഒരുമിച്ചു ജീവിച്ചുകൊണ്ടാണ് കുടുംബത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി സൂക്ഷിക്കുന്നത്.

പ്രേഷിതയായ കുടുംബം

'അപ്പസ്തോലന്മാരുടെപ്രവർത്തനങ്ങളി'ൽ, പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന് പൂർണമായി സമർപ്പിച്ച നിരവധി കുടുംബങ്ങളെ കാണാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യേക ഇടപെടൽമൂലം സഭയിലേക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട കൊർണേലിയൂസിന്റെയും ലിദിയായുടെയും (അപ്പ. 16) സ്തെഫാനോസിന്റെയും കുടുംബങ്ങൾ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. അക്വിലാ ദമ്പതികൾ തങ്ങളെത്തന്നെ സഭയ്ക്കും സഭാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സമർപ്പിച്ചിരുന്നവരാണ്. ഇത്തരം കുടുംബങ്ങളുടെ പ്രേഷിതചൈതന്യമാണ് ആദിമസഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു സഹായിച്ച ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ പ്രേഷിതചൈതന്യമുള്ള കുടുംബങ്ങളാകണം. സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിച്ചു ശീലിച്ചെങ്കിലേ സമൂഹത്തിലെ മുതിർന്നവരെ ബഹുമാനിക്കാൻ ഒരുവനു കഴിയൂ. അതുപോലെ, സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചും ഉള്ളത് അവരുമായി പങ്കുവച്ചും ശീലിച്ചാൽ മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കാനും ഒരുമിച്ചുവളരാനും കഴിയൂ. നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളും മക്കളും സഹോദരങ്ങളുമായി എല്ലാവരെയും കരുതുമ്പോൾ നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ സമൂഹംതന്നെ ഒരു വലിയ കുടുംബമായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടും.

ഉത്തമകത്തോലിക്കാകുടുംബം, യേശു വിശേഷിപ്പിച്ചതുപോലെ, സമൂഹത്തിന്റെ പുളിമാവാണ്. മാതൃകാപരമായ ക്രിസ്തീയജീവിതംവഴി മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ നല്ല കുടുംബങ്ങൾക്കു കഴിയും. സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകരായ ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം നിറഞ്ഞ വ്യക്തികൾ കുടുംബത്തിലാണു രൂപപ്പെടുന്നത്. നല്ല വൈദി

കരും നല്ല സന്ന്യസ്തരും നല്ല സാമൂഹികപ്രവർത്തകരും ആത്മാർത്ഥത യുള്ള രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകരും ഭരണകർത്താക്കളുമൊക്കെ രൂപംകൊള്ളു ന്നത് കുടുംബത്തിലാണ്.

കുടുംബവും ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളും

സ്നേഹം, ആദരം, കരുതൽ, വിശ്വസ്തത, സമർപ്പണം, സത്യസന്ധത എന്നിവ കുടുംബ ത്തിൽ നിന്നാണ് സമൂഹത്തിനു ലഭിക്കുന്നത്. ദരിദ്രരോടും ക്ലേശിതരോടും പ്രത്യേക പരിഗ ണന കുടുംബത്തിൽ പുലർത്തണം. സത്യം, നീതി, സ്നേഹം എന്നിവ പുലരുന്ന സമൂഹ സൃഷ്ടിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥാനം അദ്വിതീയമാണ്.

മനുഷ്യവ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കുന്നതും മനുഷ്യനെ പൂർണനാക്കുന്നതും മേല്പറഞ്ഞ മാനുഷികപുണ്യങ്ങളാണ്. താൻ ആർജ്ജിക്കുന്ന നല്ല ശീലങ്ങളിലൂടെയാണ് മാനുഷികപുണ്യ ങ്ങൾ ഒരുവനിൽ രൂഢമൂലമാകുന്നത്. കുടുംബത്തിലാണ് ഈ പുണ്യങ്ങൾ വളരേണ്ടത്. സ്നേഹവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അംഗീകാരമുള്ളിടത്താണ് വളർച്ചയുണ്ടാകുന്നത്.

കുടുംബവും പ്രാർത്ഥനയും

ജനനം, വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, വിവാഹം, രോഗം, മരണം എന്നിങ്ങനെ കുടുംബത്തിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളും നമ്മെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു നയിക്കുന്നു.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി നാം കേൾക്കുന്നത് കുടുംബത്തിലാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതും കുടുംബത്തിൽനിന്നാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒരു മിച്ചുചേർന്നുനടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സമൂഹ പ്രാർത്ഥന.

ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനവഴി അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ പരസ്പരഐക്യവും സ്നേഹവും വള രുകയും കുടുംബത്തിൽ ഈശ്വരാനുഗ്രഹം നിറയുകയും ചെയ്യും.

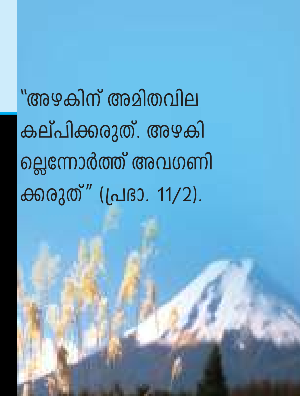

എല്ലാവരുമൊരുമിച്ച് സന്ധ്യാനേരത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ബൈബിൾ വായിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നശീലം കുടുംബങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകണം. ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കുടുംബം ഒരുമിച്ചു നില്ക്കുന്നു (Family that prays together, stays together). പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത കുടുംബം ചിതറിപ്പോകും.

- കുടുംബം വ്യക്തികളുടെ സമൂഹമാണ്.
- സ്നേഹമാണ് ഈ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര.
- കുടുംബം മാനുഷികപുണ്യങ്ങളുടെ വിളനിലമാണ്.
- കുടുംബമാണ് മൂല്യബോധത്തിന്റെ പ്രാരംഭകളരി.
- 'ഗാർഹികസഭ' (Family Church)എന്നാണ് കുടുംബത്തെ വിളിക്കുക. കാരണം, കുടുംബം വിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ സമൂഹമാണ്.
- ദൈവരാജ്യാനുഭവത്തിന്റ മുന്നാസ്വാദനമാണ് കുടുംബം.

"കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ" എന്ന പ്രബോധനരേഖയിൽ ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പാ, ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ പൊതുവായ നാലു കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:

- വ്യക്തികളുടെ ഒരു സമൂഹം രൂപീകരിക്കുക.
- ജീവന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹകരിക്കുക.
- സമൂഹത്തിന്റെ വികസനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുക.
- സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും പങ്കുചേരുക.

മാതാപിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹിച്ചും ആദരിച്ചും അനുസരിച്ചും വളരുന്ന മക്കളും പരസ്പരം സ്നേഹിച്ച് ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും പ്രീതികരമായ വിധത്തിൽ മക്കളെ വളർത്തി മാതൃകാജീവിതം നയിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളും അടങ്ങുന്ന ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങൾ സമൂഹത്തിന്റെ പുളിമാവും ഉപ്പുമായി വർത്തിക്കുന്നു. മലമുകളിലെ പ്രകാശഗോപുരംപോലെ അവ പ്രേഷിതചൈതന്യത്താൽ സഭയെ ധന്യയാക്കുന്നു. ജ്ഞാനത്തിലും പ്രായത്തിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും പ്രീതിയിലും വളർന്ന് നമുക്കും യേശുവിന്റെ സാക്ഷികളാകാം.

ഗാനം

ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിൻസ്നേഹം നിറയുന്ന
കൂടാരമാണു കുടുംബം
ആദവും ഹവ്വയും മാതാപിതാക്കളായ്
വാണതാണാദ്യകുടുംബം

ഭൂമിയിൽ സ്നേഹസമൂഹത്തിൻ മൗലിക-
ഘടകമാകുന്നു കുടുംബം
ഇത്തരം സ്നേഹസമൂഹങ്ങൾ ലോകത്തെ
ഏകകുടുംബമായ് മാറ്റും !

സ്നേഹവും പുണ്യവും നിത്യം വിളയേണ്ട
വയലേലയല്ലോ കുടുംബം
ഭൂമിയിൽ നമ്മൾക്കു പിന്തുടരാനുള്ള
മാതൃകയല്ലോ തിരുകുടുംബം!

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെന്തെല്ലാം?
2. ക്രിസ്തീയകുടുംബം വിശ്വാസപരിശീലനത്തിനുള്ള പ്രഥമവേദിയാകുന്നതെങ്ങനെ?
3. ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിന്റെ പ്രേഷിതദൗത്യങ്ങളെന്ത്?
4. 'ക്രിസ്തീയകുടുംബം ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളുടെ വിളനിലമാണ്' - എന്നുപറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?
5. കുടുംബത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രാധാന്യമെന്ത്?

പ്രവർത്തനം

1. ദൈവത്തിന് പൂർണമായി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തികളെയും കുടുംബങ്ങളെയും ബൈബിളിൽ കാണാം. ഏതെങ്കിലും രണ്ടു വ്യക്തികളെയും രണ്ടു കുടുംബങ്ങളെയുംപറ്റി ഒരു ചെറിയ വിവരണമെഴുതുക.

2. ഇന്നത്തെ കുടുംബങ്ങൾ നേരിടുന്ന പ്രധാനപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്ത് ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.

"വാക്കിൽ പിഴയ്ക്കാത്തവൻ അനുഗ്രഹീതൻ; അവനു പാപത്തെപ്രതി ദു:ഖിക്കേണ്ടിവരുകയില്ല" (പ്രഭാ. 14/1).

ദൈവവചനം ഓർമ്മിക്കാം

"കുട്ടികളേ, കർത്താവിൽ നിങ്ങൾ മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കുവിൻ. അത് ന്യായയുക്തമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് നന്മ കൈവരുന്നതിനും ഭൂമിയിൽ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി മാതാവിനെയും പിതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുക" (എഫേ. 6: 1-3).

പ്രാർത്ഥന

പിതാവായ ദൈവമേ, മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ നിലനില്പിനും രക്ഷയ്ക്കുമായി അവിടന്നു കുടുംബം സ്ഥാപിച്ചുവല്ലോ. മാതാപിതാക്കളെയും സഹോദരങ്ങളെയും സ്നേഹിച്ചും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുകവഴി അങ്ങയുടെ വിശ്വസ്തദാസരായി വളരാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മന:പാഠം

"ഹൃദയങ്ങളുടെഐക്യം ഒരു കുടുംബമുണ്ടാക്കുന്നു. ഒരുവീട് കൈകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു കുടുംബം ഹൃദയങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു" (ഇംഗർസോൾ).

6

സഭയും പൗരോഹിത്യവും

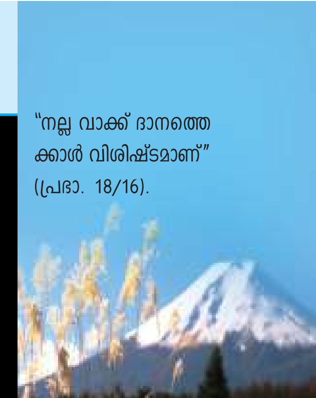

ഇടവകപ്പള്ളിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്ന ഏതു വിശ്വാസിയുടെയും മനസ്സിൽ ആദ്യംതെളിയുക, വികാരിയച്ചന്റെയും സഹവികാരിയുടെയും മുഖമാണ്. ക്രൈസ്തവരുടെ ജീവിതത്തിൽ അത്രയേറെ സ്വാധീനംചെലുത്തുന്നവരാണ് വൈദികർ. സഭ തന്റെ അജപാലനദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്നത് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പിൻഗാമികളായ മെത്രാന്മാരിലൂടെയാണ്. മെത്രാന്റെ സഹകാരികളായിനിന്ന് വിശ്വാസികളെ നയിക്കുന്നത് പുരോഹിതന്മാരാണ്. ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ദൈവജനത്തിനുവേണ്ടി ദൈവപുത്രനായ യേശു സ്വജീവിതം ബലിയായി സമർപ്പിച്ചു. ഏവർക്കും സമൃദ്ധമായി ജീവൻ നല്കുന്ന (യോഹ. 10:10) യേശുവിന്റെ സമ്പൂർണസമർപ്പണം പൗരോഹിത്യത്തിലൂടെ ഇന്നും സഭയിൽ അഭംഗുരം തുടരുന്നു.

പുരോഹിതൻ – മുന്നിൽ നില്ക്കുന്നവൻ

ലത്തീൻഭാഷയിലെ 'പ്രേ + എസ്സേ' എന്ന ധാതുവിൽനിന്നാണ് പ്രീസ്റ്റ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദം രൂപംകൊണ്ടത്. സംസ്കൃതത്തിലെ 'പുരോഹിത' (പുരഃ + ഹിത) എന്നപദമാണ് മലയാളത്തിൽ 'പുരോഹിതൻ' ആയിത്തീർന്നത്. 'മുന്നിൽ നില്ക്കുന്നവൻ, നേതൃത്വം നല്കുന്നവൻ' എന്നൊക്കെയാണ് ഇതിനർത്ഥം. നാം സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'വൈദികൻ' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'വേദം അറിയുന്നവൻ' എന്നാണ്. 'കൊഹെൻ' എന്ന പദമാണ് ഹീബ്രുവിൽ പുരോഹിതനെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ദൈവഹിതം ആരായുകയും അത് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നാണ് ഈ പദം അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പാലം പണിയുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ.

പൗരോഹിത്യം പഴയനിയമത്തിൽ

ലേവിഗോത്രമായിരുന്നു പഴയനിയമത്തിലെ പുരോഹിതഗോത്രം. ഈ ഗോത്രത്തിൽ ജനിക്കുന്ന പുരുഷൻമാരെല്ലാം പുരോഹിതന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടും. ലേവിയുടെ ഗോത്രക്കാരായ ഇവർക്ക് ഇസ്രായേലിലെ മറ്റ് ഗോത്രക്കാരോടൊപ്പം ദേശത്ത് ഓഹരി ലഭിച്ചില്ല (ജോഷ്വാ 13:19). പകരം കർത്താവിന്റെ പൗരോഹിത്യമാണ് അവർക്ക് ഓഹരിയായി നല്കപ്പെട്ടത് (ജോഷ്വാ 8:7). പുരോഹിതർക്ക് ജീവനാംശം കൊടുക്കേണ്ടത് മറ്റു ഗോത്രങ്ങളുടെ കടമയായിരുന്നു.

നാലുവിധ ദൗത്യങ്ങളാണ് പഴയനിയമപുരോഹിതനുണ്ടായിരുന്നത്:

- വിശുദ്ധസ്ഥലം സംരക്ഷണം : വാഗ്ദാനപേടകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കൂടാരം സംരക്ഷിച്ചിരുന്നത് ലേവ്യരാണ് (പുറ. 25:40; സംഖ്യ 3:5).
- ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തൽ : ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം മനസ്സിലാക്കാൻ ദൈവജനം പുരോഹിതനെയാണു സമീപിച്ചിരുന്നത് (ഹോസി. 4:6; മലാ. 2:7).
- പ്രബോധനം : ദൈവം നല്കിയ നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും അധികാരം നല്കപ്പെട്ടത് പുരോഹിതനായിരുന്നു (ഏശ. 22:26).
- ബലിയർപ്പണം : ഇസ്രായേൽജനത്തിനുവേണ്ടി ബലിപീഠത്തിൽ വിവിധതരം ബലികൾ അർപ്പിക്കുന്നത് പുരോഹിതനായിരുന്നു.

പൗരോഹിത്യം പുതിയനിയമത്തിൽ

തന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാനെത്തിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടപ്പോൾ യേശുവിന് അവരോട് അനുകമ്പ തോന്നി (മത്താ. 14:14; 15:32). കാരണം, അവർ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ നിരാലംബരും നിസ്സഹായരുമായിരുന്നു (മത്താ. 9:36). അങ്ങനെയുള്ള ജനത്തെ നയിക്കുന്നതിനാണ് യേശു തന്റെ സഭയിൽ പൗരോഹിത്യം സ്ഥാപിച്ചത്. യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്ന വൈദികർ അവിടത്തെ തിരുരക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട സഭയെ നയിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ അഭിഷിക്തരാണ് (അപ്പ. 20:28).

പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷംവരെ നിർമ്മലമായൊരു ബലി ദൈവത്തിനർപ്പിക്കാൻ ദൈവജനത്തെ ഒരുക്കുന്ന പുരോഹിതൻ (മലാ. 1:11), തന്റെ ജനത്തെ പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (യോഹ. 10:15). അങ്ങനെ പുരോഹിതൻ സ്വജീവിതവും ദൈവജനത്തിന്റെ ജീവിതവും ക്രിസ്തുവിലൂടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന് ബലിയായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

അപ്പം തന്റെശരീരവും വീഞ്ഞ് തന്റെരക്തവുമായി മാറ്റിക്കൊണ്ട് യേശു പരിശുദ്ധ കർബാന സ്ഥാപിച്ചു.

"ഇത് എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ചെയ്യുവിൻ" (ലൂക്കാ 22:19) എന്നു യേശു കല്പിച്ചു.

"അലസൻ ശുചിത്വമില്ലാത്ത ചാണകക്കൂനയിലെ ചേറിനു തുല്യം; അതിനെ സ്പർശിക്കുന്നവൻ കൈകുടഞ്ഞുകളയുന്നു" (പ്രഭാ. 22/2).

പൗരോഹിത്യധർമ്മങ്ങൾ

ത്രിവിധധർമ്മങ്ങളാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതനുള്ളത്:

• പഠിപ്പിക്കുക: ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതം പ്രവാചകനായ ക്രിസ്തുവിനു സമർപ്പിക്കുക.

• നയിക്കുക: ദൈവജനത്തെ പിതാവായ ദൈവത്തിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവായ ക്രിസ്തുവിന് സാക്ഷ്യം നല്കുക.

• വിശുദ്ധീകരിക്കുക: കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുകവഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുചേരുക.

പുരോഹിതന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യങ്ങൾ

• തിരുപ്പട്ടം എന്ന കൂദാശ നല്കി സഭ ചിലരെ ദൈവജനത്തിന്റെ സേവനത്തിന് പരസ്യമായും ഔദ്യോഗികമായും നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ദൈവജനത്തിന്റെ ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ ബലിയാക്കി സമർപ്പിക്കാൻ പുരോഹിതൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

• ദൈവവചനപ്രഘോഷണം നടത്തുക.

• കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുക.

• പാപം മോചിക്കുക.

• പഠിപ്പിക്കുക.

• വിശുദ്ധീകരിക്കുക.

• ദൈവോന്മുഖമായി നയിക്കുക. ഇവയെല്ലാം പുരോഹിതന്റെ ധർമ്മങ്ങളാണ്.

വിശുദ്ധ കുർബാനയാണ് പൗരോഹിത്യസമർപ്പണത്തിന്റെ ജീവനും കേന്ദ്രവും.

വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നന്മതിന്മകൾ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് നന്മ സ്വീകരിക്കുകയും തിന്മ തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ദൈവജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയും പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക പൗരോഹിത്യധർമ്മമാണ്. ദൈവോന്മുഖമായ ജീവിതം നയിച്ച് പുരോഹിതൻ ദൈവജനത്തിനു മാതൃകയും നേതൃത്വവും നല്കുന്നു. യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്ന വൈദികൻ യേശുവിനെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവർക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മെത്രാനും വൈദികനും

മെത്രാന്റെ കൈവയ്പുശുശ്രൂഷയിലൂടെയാണ് പുരോഹിതൻ അഭിഷിക്തനാകുന്നത്. അപ്പസ്തോലികദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ മെത്രാന്മാരുടെ സഹപ്രവർത്തകരാണ് വൈദികർ. മെത്രാന്മാരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മുഖ്യഅജപാലകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരം വൈദികർ ആദരിക്കണം.

പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണത മെത്രാനിലാണ്.

മെത്രാന്റെ വിശ്വസ്ത സഹകാരികളാണ് വൈദികർ.

ആത്മാർത്ഥമായ അനുസരണത്താലും ഉപവിയാലും വൈദികർ തങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരോട് യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവരാണ്.

മിശിഹാ നിത്യപുരോഹിതൻ

എല്ലാ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷകളുടെയും മുഖ്യകാർമ്മികൻ ദൈവപുത്രനായ മിശിഹായാണ്. ഈ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ സാന്നിധ്യം ജനസമൂഹത്തിന് അനുഭവവേദ്യമാക്കുകയാണ് പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ ധർമ്മം. ശുശ്രൂഷാപൗരോഹിത്യംവഴി ദൈവജനത്തിനുവേണ്ടി അഭിഷിക്തരായ വൈദികരെ നാം സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും വേണം.

നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതർ

ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച നാമെല്ലാവരും മിശിഹായുടെ പൊതുപൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുകാരാണ്. മാമ്മോദീസായിലൂടെ പൊതുപൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചവർ എന്ന നിലയിൽ വിശ്വാസികൾ മിശിഹായുമായി ഒന്നുചേരുന്നു (1 പത്രോ. 2:4-10). മിശിഹായുമായി ഒന്നുചേർന്ന് അവർ ദൈവത്തിനു നിരന്തരം ബലിയർപ്പിക്കുകയും സ്വജീവിതം ബലിവസ്തുവാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജ്ഞാനസ്നാനം വഴി നമുക്കു ലഭിച്ച പൗരോഹിത്യധർമ്മം നമുക്കും അനുഷ്ഠിക്കാം. ദിവ്യബലിയും മറ്റ് കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങളും നമ്മെ അതിനു സഹായിക്കും. ദൈവജനത്തിന്റെ മുന്നിൽ നടന്ന് അവരെ നയിക്കാൻ അഭിഷിക്തരായ വൈദികരോടൊത്ത് തീർത്ഥാടകസഭയുടെ രക്ഷാകരദൗത്യത്തിൽ നമുക്കു പങ്കുകാരാകാം.

“കണ്ണിൽ കുത്തിയാൽ
അശ്രുക്കളൊഴുകും;
ഹൃദയം നോവിച്ചാൽ,
വികാരം പ്രകടമാകും”
(പ്രഭാ. 22:19/).

ഓർമ്മിക്കാൻ

- പൊതുപൗരോഹിത്യം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നത് ശുശ്രൂഷാപൗരോഹിത്യത്തോട് വിധേയത്വവും അനുസരണവും പുലർത്തണം എന്നാണ്. ഇത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലുള്ള അനുസരണവും വിധേയത്വവും തന്നെയാണ്.
- ഇടവക വൈദികരും ഇടവകയിലെ ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പിതാപുത്രബന്ധമാണ്. ജ്ഞാനസ്നാനവും സുവിശേഷപ്രഘോഷണവും വഴി വൈദികർ അവർക്ക് പുനർജനനം നല്കുന്നു.

ഗാനം

മുന്നിൽ നില്ക്കുന്നവനല്ലോ
ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതൻ
ദൈവജനത്തെ നയിക്കും, ധീരതയോടെ
ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും
തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ
പാലം പണിചെയ്യും, നല്ല ശില്പിയാണല്ലോ

നിർമ്മലമാം തിരുബലിയെന്നും
ദൈവത്തിന്നായർപ്പിക്കാൻ
ദൈവജനത്തെയൊരുക്കും, സൽപുരോഹിതൻ
സ്വന്തം ജീവിതവും, ദൈവ-
ജനത്തിൻ ജീവിതവും
സ്നേഹതാതനർപ്പിക്കുന്നു, പുണ്യപുരോഹിതൻ

പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ, നയിക്കുവാൻ
വിശുദ്ധരാക്കിത്തീർക്കാനും
അഭിഷേകംചെയ്തു, യേശു പുരോഹിതനെ
മാനവർക്കു നന്മ ചെയ്യാൻ
ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യാനും
മെഴുതിരിയായുരുകും, നല്ല പുരോഹിതൻ

ചോദ്യങ്ങൾ

1. 'പുരോഹിതൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?
2. പഴയനിയമകാലത്തെ പുരോഹിതരുടെ നാലുവിധ ദൗത്യങ്ങളേവ?
3. പുതിയ നിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പുരോഹിതന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളേവ?
4. പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ ധർമ്മങ്ങളേവ?
5. പുരോഹിതനും മെത്രാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്ത് ?

പ്രവർത്തനം

1. മാമ്മോദീസാ എന്ന കൂദാശയിലൂടെ ക്രിസ്തീയപൗരോഹിത്യത്തിൽ ഒരു വിശ്വാസി പങ്കുചേരുന്നത് എങ്ങനെയെല്ലാം? - ചർച്ച ചെയ്യുക.
2. ഇടവകജീവിതത്തിലുള്ള വൈദികന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യുക.

ദൈവവചനം

"നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ നമ്മോടു സഹതപിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രധാനപുരോഹിതനല്ല നമുക്കുള്ളത്. പിന്നെയോ, ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും നമ്മെപ്പോലെ തന്നെ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനാണ് അവൻ" (ഹെബ്രാ. 4:15).

പ്രാർത്ഥന

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വയം ബലിയായിത്തീർന്ന നിത്യപുരോഹിതനായ ഈശോയേ, ഞങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും നന്മയിലേക്കു നയിക്കാനും അവിടന്നു നിയോഗിച്ച വൈദികരെ സ്നേഹിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും അനുസരിക്കാനും അവരോടു സഹകരിക്കാനും ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മനഃപാഠം

"നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ദൈവേഷ്ടത്താൽ നമുക്കുവേണ്ടി തന്റെ രക്തം നല്കി. നമ്മുടെ ശരീരത്തിനു വേണ്ടി സ്വശരീരവും നമ്മുടെ ജീവനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനും കൊടുത്തു" (വിശുദ്ധ ക്ലെമന്റ്).

7

സഭയും സന്ന്യസ്തജീവിതവും

യേശുവിന്റെ പരസ്യജീവിതകാലത്ത് അവിടത്തെ അനുഗമിച്ച നിരവധി സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. കുരിശുയാത്രയ്ക്കിടയിൽ യേശുവിന്റെ മുഖം തുടയ്ക്കാൻ ധീരത കാണിച്ച വെറോണിക്കയെയും കുരിശു ചുമന്ന ശിമയോനെയും കുരിശിൻചുവടുവരെ അവിടത്തെ അനുഗമിച്ച മറ്റു സ്ത്രീകളെയും സുവിശേഷത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നുണ്ട്. ദൈവരാജ്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ദൈവജനത്തെയും പുരോഹിതരെയും ദൈവം ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ സർവസംഗപരിത്യാഗികളായി യേശുവിനെ അടുത്തനുഗമിക്കാൻ ദൈവം പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്തവരാണ് സന്ന്യസ്തർ.

യേശു പ്രഘോഷിച്ച ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സർവവും പരിത്യജിച്ച് യേശുവിന്റെ പിന്നാലേ കുരിശുംവഹിച്ച്, ലോകത്തിനു നിസ്വാർത്ഥസേവനമനുഷ്ഠിച്ച് അവർ നീങ്ങുന്നു. ദൈവരാജ്യം അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചും മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവച്ചും ജീവിക്കുന്നവരാണ് അവർ (മത്താ. 19:21). മനുഷ്യമക്കളെ രക്ഷിക്കാൻ സ്വയം ബലിയായിത്തീർന്ന യേശുവിനെ അനുഗമിച്ച്, സ്വയം പരിത്യജിച്ച്, വ്രതത്രയത്തിലൂടെ അവർ ദൈവത്തെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തുകയും മനുഷ്യർക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങൾ-തുടക്കവും വളർച്ചയും

ആദിമസഭയിൽ ഗൃഹത്തിലോ ഏകാന്തകേന്ദ്രങ്ങളിലോ സന്ന്യാസികൾ കൂട്ടമായി താമസിച്ചു. സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏകാന്തജീവിതം അഥവാ താപസജീവിതം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നവരുണ്ടായിരുന്നു. സന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെ പിള്ളത്തൊട്ടിലെന്ന സ്ഥാനം ഈജിപ്തിനാണ്. ഈജിപ്തിലെ വിശുദ്ധ അന്തോനീസാണ് (+356) ഏകാന്തതയിലുള്ള സന്ന്യാസത്തിന്റെ ആരംഭകൻ. വിശുദ്ധ പക്കോമിയൂസിന്റെ (+347) കാലത്ത് കുട്ടികളെയും സന്ന്യാസത്തിലേക്കു സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധ അത്തനേഷ്യസ് (+373), വെർച്ചലിയിലെ എവുസേബിയൂസ് (+371), മിലാനിലെ വിശുദ്ധ അംബ്രോസ് (+397) എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പാശ്ചാത്യസഭയിൽ സന്ന്യാസജീവിതം ശക്തിപ്പെട്ടത്.

സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെ തുടർന്നുള്ള ചരിത്രത്തിൽ ബെനഡിക്ടൈൻസന്ന്യാസികളുടെ ആവിർഭാവം എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ബെനഡിക്ടൈൻ നിയമാവലിയുടെ കീഴിലാണ് സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നത്. പതിമൂന്നാംനൂറ്റാണ്ട് സന്ന്യാസജീവിതത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. ആത്മരക്ഷയ്ക്കു

"ജ്ഞാനം നേടിയവൻ എത്ര ശ്രേഷ്ഠൻ! ദൈവ ഭക്തനെക്കാൾ ഉത്കൃഷ്ട നായി ആരുമില്ല" (പ്രഭാ. 25/10).

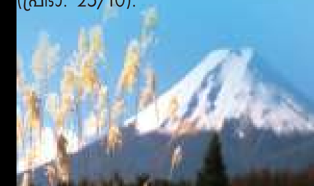

മാത്രം പ്രാധാന്യംനല്കി ജീവിച്ചിരുന്ന സന്ന്യാസികൾ സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അന്നുമുതൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്ന്യാസസമൂഹം സാമൂഹികസേവനം, അജപാലനം, വിദ്യാഭ്യാസം, മിഷൻ പ്രവർത്തനം എന്നിവയ്ക്കു പ്രാധാന്യം നല്കിയപ്പോൾ, ഡൊമിനിക്കൻ സന്ന്യാസസമൂഹം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചു. ദൈവ ശാസ്ത്രത്തിലും മറ്റും ജനങ്ങളെ പ്രബുദ്ധരാക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഇവർ ജനങ്ങളുടെ ബൗദ്ധികവും ധാർമ്മികവുമായ നിലവാരമുയർത്തുന്നതിൽ അതുല്യമായ സേവനം കാഴ്ചവച്ചു.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കപ്പൂച്ചിൻസഭയുടെയും ഈശോസഭയുടെയും ആവിർഭാവം സഭാസമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് കനത്ത സംഭാവനകൾ നല്കി. ഈശോസഭ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണ് കൂടുതൽ താൽപര്യം കാണിച്ചത്. ത്രെന്തോസ് സൂനഹദോസ് സെമിനാരികൾ ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ അതുനടത്താൻ പലസ്ഥലത്തും ഈശോസഭക്കാരെയാണ് ഏല്പിച്ചത്. കപ്പൂച്ചിൻസന്ന്യാസസമൂഹം അവരുടെ പ്രവർത്തനമേഖലയായി തിരഞ്ഞെടുത്തത് സാമൂഹികസേവനവും പാവപ്പെട്ടവരുടെയും സാധാരണക്കാരുടെയും സമുദ്ധാരണവുമായിരുന്നു.

പതിനേഴാംനൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും സഭയിൽ നിരവധി സന്ന്യാസസഭകൾ രൂപം കൊള്ളുകയും വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങളിലും മറ്റ് ഉപവിപ്രവർത്തനങ്ങളിലും വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്തു. 1947-ൽ പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് പാപ്പാ, സെക്കുലർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന പേരിൽ, ലോകത്തിലായിരുന്നുകൊണ്ട് ലോകത്തെ നവീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു പുതിയ സമൂഹത്തിന് അംഗീകാരം നല്കി. ഇന്നത്തെ എല്ലാ സന്ന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അന്ത:സത്ത സുവിശേഷാധിഷ്ഠിതമായ സേവനമായിരിക്കണമെന്ന് രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ നിഷ്കർഷിക്കുന്നുണ്ട്.

സന്ന്യാസവ്രതങ്ങൾ

സ്വർഗീയപിതാവിന്റെ പൂർണതയിലേക്കു വളരാൻ സന്ന്യസ്തർ സുവിശേഷപുണ്യങ്ങളായ അനുസരണം, ദാരിദ്ര്യം, ബ്രഹ്മചര്യം എന്നിവ സ്വമേധയാ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഈ പുണ്യങ്ങൾവഴി പരസ്പരസ്നേഹത്തിലും ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും

ദൈവികസ്നേഹത്തിൽ വളരുകയും സകലജനത്തിനും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സുവിശേഷപുണ്യങ്ങളെ സന്ന്യാസ ജീവിതത്തിൽ 'വ്രത ങ്ങൾ' എന്നു വിളിക്കുന്നു.

അനുസരണം

"എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുകയും അവന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കുകയു മാണ് എന്റെ ഭക്ഷണം" (യോഹ. 4:34) എന്നു പറഞ്ഞ യേശു ഗത്സമനിയിലെ ഏകാന്തത യിലും ഒറ്റപ്പെടലിലുമെല്ലാം ദൈവപിതാവിന്റെ ഹിതത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങി. ഒടുവിൽ കുരിശുമര ണത്തിനു മുന്നിലും പിതാവിന്റെ ഹിതം തേടി അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു (ഫിലി. 2:8). യേശുവിന്റെ ഈ ചൈതന്യമാണ് അനുസരണവ്രതത്തിന് അടിസ്ഥാനം.

ദൈവപിതാവിനോടും ജനത്തോടുമുള്ള സ്നേഹവും വിശ്വസ്തതയുമാണ് അനുസര ണത്തിന്റെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ യേശുവിനു പ്രചോദനമായത്. അനുസരണവ്രതത്തിൽ ദൈവ ത്തോടും ജനത്തോടുമുള്ള സ്നേഹവും വിശ്വസ്തതയുമാണു പ്രധാനം. അബ്രാഹത്തി ന്റെയും ദൈവമാതാവിന്റെയും വിശ്വാസവും സമർപ്പണവുമാണ് അനുസരണത്തിന്റെ മാതൃ ക. ഈ അനുസരണത്തിലൂടെയാണ് ദൈവരാജ്യാനുഭവം സന്ന്യസ്തരിൽ വളരുക. അതു വഴി, സുന്ദരവും സുരഭിലവുമായ ബലിയായി ദൈവപിതാവിനു സന്ന്യസ്തർ തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ദൈവകാരുണ്യം ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ ദൃശ്യമാക്കപ്പെടുകയാണ് (മ ത്താ. 9:13, ഹോസി. 6:6).

ദാരിദ്ര്യം

മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉള്ളും ഉള്ളതും പങ്കുവയ്ക്കുന്നവരാണ് സന്ന്യസ്തർ. ദരിദ്രരുടെ സമഗ്രവിമോചനത്തിനായി അവരുടെ ജീവിതാവസ്ഥയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് അവ രെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നു എന്നതാണ് ദാരിദ്ര്യവ്രതത്തിന്റെ കാതൽ. ആഡംബരത്തിന്റെയും സുഖലോലുപതയുടെയും അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും ലോകത്ത് സന്ന്യസ്തർ തങ്ങൾക്കു ജീവി ക്കാനാവശ്യമുള്ളതുമാത്രം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ദരിദ്രരോടു പക്ഷംചേരുകയും ദരിദ്രരുടെ ലോകത്ത് ദരിദ്രരായി ജീവിക്കാൻ തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ലോകത്ത് ദാരിദ്ര്യാരൂപിയിൽ ജീവിക്കുന്നവർ സ്വർഗത്തിൽ തങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപം കരുതിവയ്ക്കുന്നു (മത്താ. 6:19-20).

"കർത്താവിൽ ശരണ പ്പെടുന്നവനു നഷ്ടം വരുകയില്ല"
(പ്രഭാ. 32/24).

"നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ, അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും" (ലൂക്കാ 12:34).

ദാരിദ്ര്യവ്രതംവഴി സന്ന്യസ്തർ ലോകത്തിലായിരുന്നുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്ത ജീവിതം നയിക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മചര്യം

അവിഭക്തഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെയും ദൈവജനത്തെയും ശുശ്രൂഷിക്കാനായി സ്വമനസ്സാ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ് ബ്രഹ്മചര്യം. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ എല്ലാവരിലും ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തി എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായിത്തീരുന്ന സന്ന്യാസി ആരെയും സ്വന്തമാക്കാതെ, എന്നാൽ എല്ലാവരെയും സ്വന്തമായിക്കരുതി, അവർക്ക് പൂർണഹൃദയത്തോടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായി മാറുന്നതിനുവേണ്ടി, ആരെയും സ്വന്തമാക്കാതെ ഒഴുകുന്ന പുഴപോലെയാണ് സന്ന്യസ്തരുടെ ബ്രഹ്മചര്യജീവിതം.

ഈ ജീവിതത്തിലൂടെ ലോകം മുഴുവൻ സ്വന്തം കുടുംബമായി അവർ കാണുന്നു.

നന്മചെയ്ത് ചുറ്റിനടന്ന യേശുവിനെപ്പോലെ ഏവർക്കും നന്മ ചെയ്തു ജീവിക്കാനുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിളി ഇന്നും തുടരുന്നു. ദരിദ്രർക്കും അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നവർക്കും അഭയാർത്ഥികൾക്കും തെരുവിൽ എറിയപ്പെടുന്ന ബാല്യങ്ങൾക്കും ചാരിത്രം പിച്ചിച്ചീന്തപ്പെടുന്നവർക്കുംവേണ്ടി ജീവിക്കാൻ, യേശുവിന്റെ സാന്ത്വനവും വിമോചനവുമാകാൻ നമുക്കുകഴിയണം. നമ്മുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നമുക്കും നമ്മുടെ പങ്കുവഹിക്കാം.

സമൂഹജീവിതം

സുവിശേഷപൂർണതയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട സന്ന്യസ്തർ സമൂഹജീവിതമാണു നയിക്കുക. ലോകത്തോടു പ്രഘോഷിക്കപ്പെടേണ്ട ദൈവരാജ്യം സ്വന്തംസമൂഹത്തിൽ അവർ ജീവിക്കുന്നു. അവരുടെ വ്രതത്രയത്തിനനുസരിച്ചു ജീവിക്കാനുള്ള ശക്തിയും പ്രചോദനവും സമൂഹജീവിതത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്നു. സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രം പ്രാർത്ഥനാജീവിതമാണ്. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവത്തോടും സഹോദരങ്ങളോടും രമ്യതപ്പെടാനും സഹോ

[redacted]

ഗാനം

സർവസംഗപരിത്യാഗികൾ, ക്രിസ്തുവിനെ
അടുത്തനുഗമിക്കുന്നവർ
ദൈവരാജ്യത്തിനും തന്റെ ജനത്തിനും വേണ്ടി
സർവവും പരിത്യജിക്കുവോർ, സന്ന്യാസികൾ

അനുസരണം, ദാരിദ്ര്യം, ബ്രഹ്മചര്യം
മൂന്നാണു സുവിശേഷപുണ്യങ്ങൾ
സ്വന്തജീവിതത്തിലിന്നു കാക്കുവോർ
ജീവിതം, സുന്ദരമാം ബലിയാക്കുവോർ, സന്ന്യാസികൾ

എല്ലാവർക്കുമെല്ലാമ [redacted]
ഏവരെയും സ്വന്തമാ [redacted]
യേശുവിന്റെ സാന്ത്വ [redacted]
സമൂഹമായ്, ജീവിത [redacted]

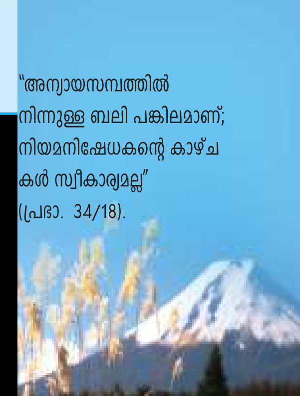

ചോദ്യങ്ങൾ

1. സന്ന്യസ്തർ ആരാണ്?
2. സന്ന്യസ്തരുടെ വ്രതത്രയം ഏതെല്ലാം?
3. അനുസരണവ്രതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ത്?
4. ദാരിദ്ര്യവ്രതത്തിന്റെ കാതൽ എന്ത്?
5. ബ്രഹ്മചര്യവ്രതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ത്?

പ്രവർത്തനം

1. സന്ന്യസ്തരുടെ സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

2. ചർച്ച ചെയ്യുക:

സന്ന്യസ്തരും സാമൂഹികപ്രവർത്തനവും.

ദൈവവചനം

"കലപ്പയിൽ കൈവച്ചിട്ട് പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്ന ഒരുവനും സ്വർഗരാജ്യത്തിന് യോഗ്യനല്ല" (ലൂക്കാ 9:62).

പ്രാർത്ഥന

പാപത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ സ്വയം ബലിയായിത്തീർന്ന യേശുനാഥാ, സർവം അങ്ങേക്കർപ്പിച്ച്, അങ്ങയെ അനുഗമിച്ച് ദൈവജനത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന സന്ന്യസ്തരെ അവിടന്നു ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ. അവരോടൊത്ത് ദൈവരാജ്യം പടുത്തുയർത്താൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മന:പാഠം

"വയലിലെ പുഷ്പങ്ങളിൽനിന്ന് മധുരം ശേഖരിക്കുന്ന തേനീച്ചയെ ഒരു സന്ന്യാസി അനുകരിക്കണം. കൂട്ടുകാർ ഓരോരുത്തരിലും നിന്ന് ഓരോ നല്ലകാര്യം ഹൃദിസ്ഥമാക്കണം. ഒരാളിൽ നിന്നു വിനയം , വേറൊരാളിൽ നിന്നു മൗനം, മൂന്നാമതൊരാളിൽ നിന്നു ക്ഷമ, നാലാമതൊരാളിൽ നിന്ന് ആത്മസംയമനം" (വിശുദ്ധ ആന്റണി).

8

സഭയും പരിസ്ഥിതിയും

“തിന്മയെ നന്മയെന്നും
നന്മയെ തിന്മയെന്നും
വിളിക്കുന്നവനു ദുരിതം”
(ഏശ. 5/20).

നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ഭൂമി നമുക്ക് അമ്മയാണ്. ഭൂമിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പരസ്പരം നല്കലിന്റെയും സ്വീകരിക്കലിന്റെയും ബന്ധമാണ്. ഭൂമിയെയും അതിലെ ജീവജാലങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക മനുഷ്യന്റെ ധർമ്മമാണ്. കാരണം, ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലുള്ളവയും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്.

1. പ്രപഞ്ചം: ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും ദാനവും

ദൈവം മനുഷ്യനുവേണ്ടി ഒരുക്കിയ ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ ലോകമാണ് പ്രപഞ്ചം. ‘ഉണ്ടാകട്ടെ’ എന്ന തിരുവചനത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രപഞ്ചം ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശനമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ ദൈവം തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സങ്കീർത്തകൻ പാടുന്നു:

“ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വം പ്രഘോഷിക്കുന്നു; വാനവിതാനം അവിടത്തെ കരവേല വിളംബരം ചെയ്യുന്നു” (സങ്കീ. 13:1).

അത്യദ്ഭുതകരമായ സൃഷ്ടിപ്രപഞ്ചത്തെയും അതിലെ സർവവസ്തുക്കളെയും ദൈവം നിരന്തരം പരിപാലിക്കുന്നു. ദൈവം തന്നെത്തന്നെ നല്കുന്നതും അവിടത്തെ കാരുണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും തന്റെ സൃഷ്ടിയായ പ്രപഞ്ചത്തിലൂടെയാണ്.

“ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യപ്രകൃതി, അതായത് അവിടത്തെ അനന്തശക്തിയും ദൈവത്വവും, സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിലൂടെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു” (റോമാ. 1:20).

പ്രപഞ്ചം മനുഷ്യനുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനാണ് മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹംമൂലമാണ് ദൈവം ഈ പ്രപഞ്ചം അവർക്കു ദാനമായി നല്കിയത്. ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടെ മനുഷ്യൻ അതു കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം. പ്രപഞ്ചത്തെ മനുഷ്യനന്മയ്ക്കും മറ്റു ജീവജാലങ്ങളുടെ നിലനില്പിനുംവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

ദൈവമായ കർത്താവ് ആദിമനുഷ്യരെ ഇങ്ങനെ അനുഗ്രഹിച്ചു: “ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞ് അതിനെ കീഴടക്കുവിൻ. കടലിലെ മത്സ്യങ്ങളുടെയും ആകാശത്തിലെ പറവകളുടെയും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന സർവജീവജാലങ്ങളുടെയും മേൽ നിങ്ങൾക്ക് ആധിപത്യമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.” (ഉത്പ. 1:28).

ദൈവം മനുഷ്യനു നല്കിയ ഈ കല്പന പലരും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ‘കീഴടക്കുവിൻ’ ‘ആധിപത്യമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ’ എന്നീപദങ്ങൾ ഭൂമിക്കുമേൽ ദൈവം മനുഷ്യനു

നല്കിയ ആധിപത്യമാണെന്നും ഭൂമിയെ ചൂഷണം ചെയ്ത് മനുഷ്യൻ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കണമെന്നും ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ അധിപനാണെന്നും പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്നതെല്ലാം ഒരിക്കലും അറുതിവരാത്ത തന്റെ അത്യാഗ്രഹം തൃപ്തിപ്പെടുത്താനുള്ളതാണെന്നുംവിചാരിച്ച മനുഷ്യൻ വീണ്ടുവിചാരമില്ലാതെ ഭൂമിയെയും ഭൗമവസ്തുക്കളെയും ചൂഷണംചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. തത്ഫലമായുണ്ടായ ഗുരുതരമായ പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നു മനുഷ്യരെ തുറിച്ചുനോക്കുകയാണ്. പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നത്തിന്റെ പ്രധാനകാരണം പ്രകൃതിയോടുള്ള മനുഷ്യന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലെ വൈകല്യമാണ്. ദൈവം കൊടുത്ത കല്പന പ്രപഞ്ചപരിപാലനത്തിനുള്ളതാണ്. ദൈവദത്തമായ ഉത്തരവാദിത്വമായി പ്രപഞ്ചപരിപാലനം മനുഷ്യൻ കാണണം.

മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും താദാത്മ്യപ്പെടുന്നതിലൂടെമാത്രമേ ഇന്നുകാണുന്ന പാരിസ്ഥിതികപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാകുകയുള്ളൂ.

2. ഭൂമി നമ്മുടെ വാസസ്ഥലം

മണ്ണിൽ നിന്നെടുക്കപ്പെട്ടവനും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുമെന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ ഭൂമിയും അതിലെ സമസ്തവും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം കിഴക്ക് ഏദനിൽ ഒരു തോട്ടമുണ്ടാക്കി. അവിടെ മനുഷ്യനെ താമസിപ്പിച്ചു (ഉത്പ. 2:8).

ഭൂമി മനുഷ്യന്റെ വാസസ്ഥലം മാത്രമല്ല, മനുഷ്യനെ സംരക്ഷിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാതാവുമാണ്. മനുഷ്യനും ഭൂമിയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണുള്ളത്. പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും പരസ്പരം സഹകരിച്ചു മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടത് രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും നിലനില്പിന് ആവശ്യമത്രേ. സ്വന്തം ഭവനം വാസയോഗ്യമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണല്ലോ. അതുപോലെ, പ്രകൃതിയെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ ആവശ്യവും കടമയുമാണ്.

"ഭൂമിയും അതിലെ സകലവസ്തുക്കളും ഭൂതലവും അതിലെ നിവാസികളും കർത്താവിന്റേതാണ്" (സങ്കീ. 24:1).

3. പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യരുത്

മനുഷ്യൻ തന്റെ ദുഷ്ടതയ്ക്കും സ്വാർത്ഥതയ്ക്കും വേണ്ടി പ്രകൃതിയെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യരുത്. പ്രകൃതിവസ്തുക്കൾ നശിപ്പിച്ചുപകവീട്ടുന്ന രീതി പണ്ടുകാലത്തുമുണ്ടായിരു

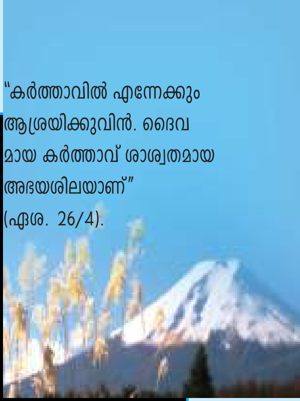

ന്നു. യുദ്ധകാലത്ത് നഗരങ്ങളും കോട്ടകൊത്തളങ്ങളും തകർത്തു നിലംപരിശാക്കുന്നതുകൂടാതെ, കന്നുകാലികളെയും ആടുമാടുകളെയും കൊള്ളചെയ്യുകയും വയലുകൾക്കു തീയിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യുദ്ധാനന്തരം അവശേഷിക്കുന്നവർ പട്ടിണികിടന്നു ചാകണമെന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം (നിയ. 20:8-20). യുദ്ധത്തിൽ വിജയികളായവർ കൊള്ളയടിച്ചു ശൂന്യമാക്കിയ പ്രദേശത്ത് ഉപ്പും ഗന്ധകവും വിതറുമായിരുന്നു. ഉപ്പ് വന്ധ്യതയുടെയും നിഷ്ഫലതയുടെയും പ്രതീകമായി കരുതുന്നു. ഒരുവിധ സസ്യങ്ങളുമില്ലാതെ ആ പ്രദേശംമുഴുവൻ തരിശായി മാറണം (ന്യായ. 9:45; നിയമ. 29:23; ജറെ. 17:6; സങ്കീ. 107:34; ജോബ് 39:6). പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരെ പ്രകൃതി വെറുക്കുന്നു. ബാബിലോൺ രാജാവിന്റെ മരണവാർത്തകേട്ട് ആഹ്ലാദിക്കുന്ന വൃക്ഷലതാദികളെക്കുറിച്ച് ഇസ്രായേൽ കവികൾ പാടുന്നു (ഏശ. 14:8).

ഇത് പുരാതന കഥയാണെങ്കിൽ, ആധുനിക ചൂഷണ സമ്പ്രദായങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ വളരെയധികംഗുരുതരമാണ്.

4. പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ

ആധുനിക വികസനസമ്പ്രദായങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ പട്ടിക വളരെ നീണ്ടതാണ്.

- ഉപോത്പന്നമായ മാലിന്യങ്ങൾ അന്തരീക്ഷവായുവിലേക്കും നദികളിലേക്കും മണ്ണിലേക്കും തള്ളിവിടുന്നതുമൂലം ശുദ്ധവായു, ശുദ്ധജലം, നല്ല മണ്ണ് എന്നിവ ഇന്ന് ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- കൃഷിക്ക് അനുകൂലമായ ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണം ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കുംവിധം കുറഞ്ഞുവരുന്നു.
- വർദ്ധിച്ച ഉപഭോഗംമൂലം ഭൂമിയുടെ ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങളുടെ ശേഖരം അതിവേഗം തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- ഫാക്ടറിയിൽനിന്നും മറ്റും പുറന്തള്ളപ്പെടുന്ന ചില വാതകങ്ങൾ ഭൂമിയെ സൂര്യരശ്മിയിലെ മാരകങ്ങളായ തരംഗങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന ഓസോൺകവചത്തിൽ വിള്ളലുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- അന്തരീക്ഷമലിനീകരണവും മറ്റുംകൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ ഊഷ്മാവ് കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ വലിയ മഞ്ഞുമലകൾ ഉരുകുമെന്നും മറ്റുമുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

- നിരവധി ജന്തുവർഗങ്ങൾ വംശനാശഭീഷണി നേരിടുന്നു.
- ലോകമെങ്ങുമുള്ള വനസമ്പത്ത് ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- കാലാവസ്ഥയുടെ താളക്രമങ്ങൾ തെറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കടുത്ത വരൾച്ചയും വെള്ളപ്പൊക്കവും കൂടക്കൂടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- ഇതുവരെ ദൃശ്യമാകാതിരുന്ന പലതരം രോഗങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ സ്വസ്ഥത നശിപ്പിക്കുന്നു.
- ഇ-മാലിന്യങ്ങൾ അന്തരീക്ഷം മലിനമാക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, നിരുത്തരവാദപരമായ ചൂഷണവും മലിനീകരണവും കൊണ്ട് ഭൂമി നാശത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. അനേകംകോടി ജീവജാലങ്ങളുള്ള ഒരു പ്രപഞ്ചത്തിലാണ് മനുഷ്യരായ നാം ജീവിക്കുന്നത് എന്നു മറന്നുകൂടാ. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഭൂമിയുടെ അവകാശികളാണ്.

5. ക്രിസ്തുവിൽ നവീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രപഞ്ചം

ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രവുമേ പ്രകൃതിയെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാനാവൂ. ക്രിസ്തുവിലൂടെയാണ് ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും പ്രകൃതിയെയും പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവു നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയെയും അതിലെ പ്രതിഭാസങ്ങളെയും പ്രതീകങ്ങളായിക്കണ്ടാണ് യേശു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചത്. മനുഷ്യരെ മാത്രമല്ല, ജന്തുക്കളെയും ജീവജാലങ്ങളെയും സസ്യങ്ങളെയും ദൈവപരിപാലനയ്ക്കുള്ളിലാണ് ക്രിസ്തു കണ്ടത് (മത്താ. 10:29-31). ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിലൂടെ മനുഷ്യരും പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും ഉയിർപ്പിന്റെ മഹത്ത്വത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു.

6. നമുക്ക് പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കാം

ദൈവത്തോടും സഹജീവികളോടും സർവചരാചരങ്ങളോടും നമ്മോടു തന്നെയുമുള്ള നമ്മുടെ കടമയാണ് പ്രകൃതിസംരക്ഷണം. പ്രകൃതിയോടുള്ള തെറ്റായ സമീപനം ദൈവത്തോടുള്ള തെറ്റായ സമീപനം തന്നെയാണ്; ധിക്കാരമാണ്.

പരിസ്ഥിതി സംബന്ധമായ ചിന്തകൾ ധ്യാനവിഷയമാക്കിയും പ്രകൃതിസ്നേഹവും സംരക്ഷണവും പ്രായോഗികമാക്കിയും ദൈവരാജ്യം അനുഭവമാക്കിമാറ്റുക എന്ന ഉത്തരവാദിത്വമാണ് സഭയ്ക്കുള്ളത്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ തോല്ക്കുന്നത് മനു

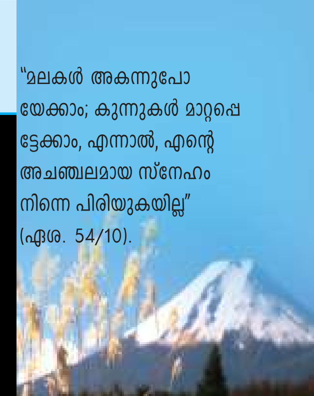

"മലകൾ അകന്നുപോ
യേക്കാം; കുന്നുകൾ മാറ്റപ്പെ
ട്ടേക്കാം, എന്നാൽ, എന്റെ
അചഞ്ചലമായ സ്നേഹം
നിന്നെ പിരിയുകയില്ല"
(ഏശ. 54/10).

ഷ്യൻ തന്നെയാണെന്ന് സഭ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രകൃതിയെ നാം അറിയുന്നതും സ്നേഹിക്കുന്നതും അതിനെ ചൂഷണം ചെയ്യാനല്ല, സംരക്ഷിക്കാനും വിശുദ്ധീകരിക്കാനുമാണ്. പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കാനോ പ്രകൃതിക്കു കീഴടങ്ങാനോ അല്ല, മറിച്ച് പൂർണത പ്രാപിച്ച്, ദൈവത്തോടു ചേർന്നുനില്ക്കാനാണ്. ഇതാണ് നമ്മുടെ വിളി.

"സൃഷ്ടികളെല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നു ചേരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" (റോമാ. 8:20-22).

ദൈവസ്നേഹത്താൽ പ്രചോദിതനായി സൃഷ്ടപ്രപഞ്ചത്തോടു സാത്മ്യപ്പെട്ട പ്രകൃതിസ്നേഹിയായ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി ദൈവപിതാവിന്റെ ഭവനമായി ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ കാണുകയും ജീവജാലങ്ങളെ തന്റെ സഹോദരങ്ങളായി കരുതുകയും ചെയ്തു. വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ ആ പാഠം നമുക്കു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്താം.

ഗാനം

ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടമാണിപ്രപഞ്ചം - അതു
ദൈവം മനുഷ്യർക്കുതന്ന ദാനം
സൂക്ഷിപ്പുകാരാണു നമ്മൾ - അതു
നന്മയ്ക്കു മാത്രമായ്ത്തീർത്തിടേണം

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും സഹകരിച്ചാൽ - അതു
ക്ഷേമത്തിനായി പരിണമിക്കും
ഭൂതലം നമ്മൾ സംരക്ഷിക്കണം - അതു
മാനുഷവർഗത്തിൻ വാസഗേഹം

വായുവും വെള്ളവും മലിനമായാൽ - അതു
സമ്പൂർണനാശം വരുത്തിവയ്ക്കും
പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷയെന്ന ദൗത്യം - നമ്മൾ
ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാം പുണ്യകർമ്മം!

ചോദ്യങ്ങൾ

1. പ്രപഞ്ചം ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും ഭാഗവുമായിത്തീരുന്നത് എങ്ങനെ?
2. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയും ദാനവുമായ പ്രപഞ്ചത്തെ മനുഷ്യൻ തന്റെ അത്യാഗ്രഹംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെല്ലാം?
3. മനുഷ്യന്റെ വാസസ്ഥലമായ ഭൂമിയെ പരിരക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്തുകൊണ്ട്?
4. മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നങ്ങളേവ?
5. പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണം സഭയുടെ ദൗത്യമാകുന്നത് എങ്ങനെ?

പ്രവർത്തിക്കാൻ

1. ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായ ഈ പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെല്ലാമെന്നു ചർച്ചചെയ്ത് ഒരു പ്രവർത്തനപരിപാടിക്കു രൂപംകൊടുക്കുക.
2. പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് എട്ടുവരി കവിത എഴുതുക.

ദൈവവചനം

"കർത്താവേ, അങ്ങയുടെസൃഷ്ടികൾ എത്ര വൈവിധ്യപൂർണങ്ങളാണ്! ജ്ഞാനത്താൽ അങ്ങ് അവയെ നിർമ്മിച്ചു. ഭൂമി അങ്ങയുടെ സൃഷ്ടികളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 104:24).

പ്രാർത്ഥന

പ്രപഞ്ചനാഥനായ ദൈവമേ, സമസ്തവും അങ്ങു ഞങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങയുടെ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിനു ഞങ്ങൾ നന്ദിപറയുന്നു. അങ്ങു സൃഷ്ടിച്ച സമസ്തചരാചാരങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ.

മന:പാഠം

"പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മഹത്ത്വം സ്രഷ്ടാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം ദൃഢമാക്കുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ" (ഡോ. വെർണർ വോൺ ബ്രൗൺ).

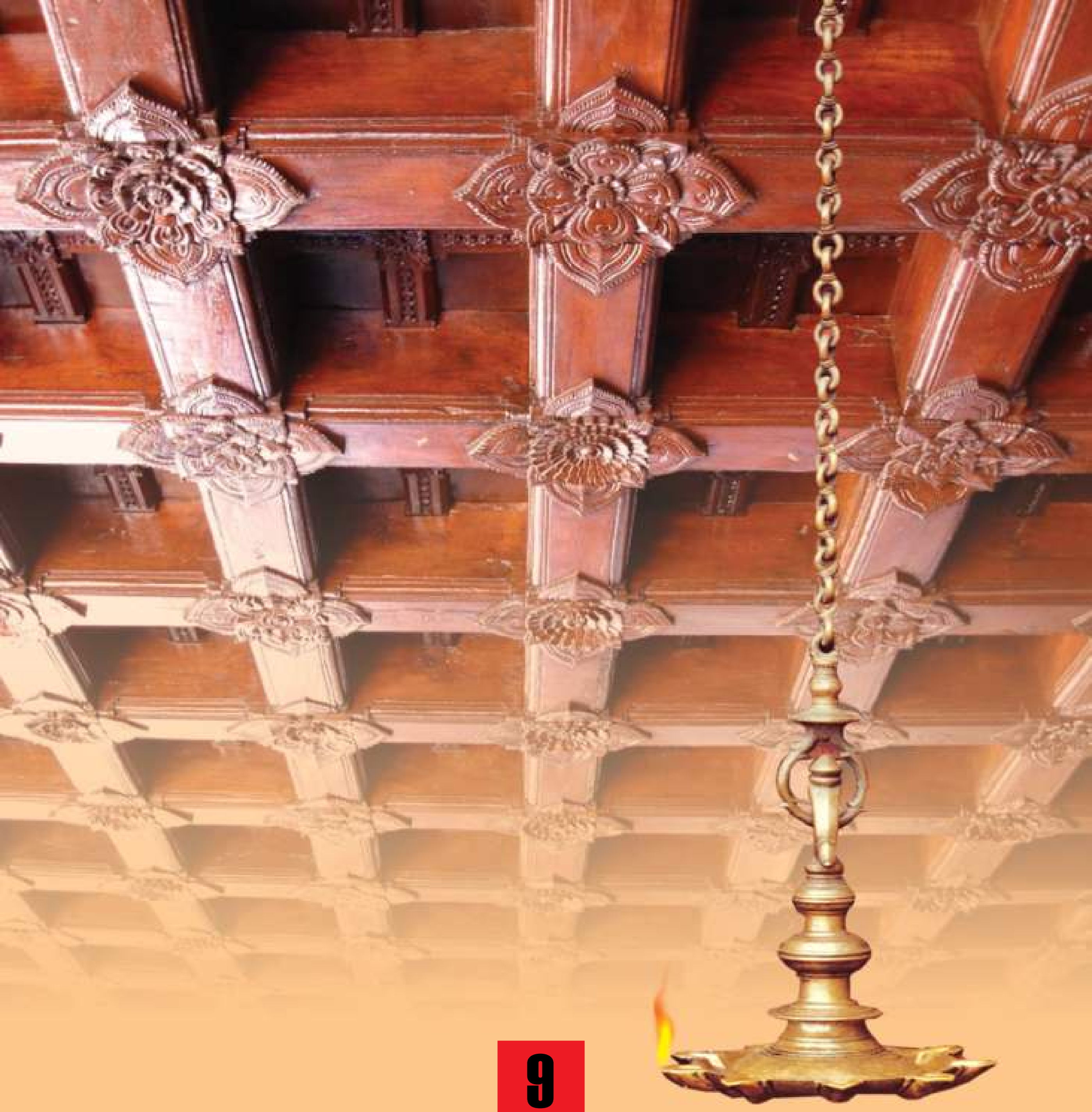

9

സഭയും സാംസ്കാരികാനുരൂപണവും

മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായകാലംമുതലേ സംസ്കാരവും രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെയും സംസ്കാരത്തെയും വേർതിരിച്ചു കാണാനാവില്ല. ഒരാളുടെ ചിന്തകളും സംസാരവും ഭാഷയും വസ്ത്രധാരണവും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും സ്വഭാവസവിശേഷതകളും വിശ്വാസവും ആരാധനാരീതികളും സമ്പർക്കമാധ്യമങ്ങളുമെല്ലാം സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

സംസ്കാരം എന്നത് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണവും ആ വീക്ഷണമനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതശൈലിയുമാണെന്നു പറയാം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും പ്രഘോഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് അവിടന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു (മർക്കോ. 16:15). ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഭാഷകളും ജീവിതരീതികളും സംസ്കാരവുമൊക്കെയാണുള്ളത്. അവിടങ്ങളിലെ സംസ്കാരത്തിനനുസൃതമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷവും പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടു.

ക്രിസ്തുവിന്റെസഭ അവളുടെ പ്രത്യേകപാരമ്പര്യവും തനിമയും ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെതന്നെ ഓരോ ദേശത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിനനുസൃതമായി നടത്തുന്ന സുവിശേഷവൽകരണമാണ് സഭയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ 'സാംസ്കാരികാനുരൂപണം' എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തോട് അനുരൂപപ്പെട്ടാണ് സഭ ആ പ്രദേശത്ത് സുവിശേഷപ്രഘോഷണം നടത്തേണ്ടത്.

യേശുവും സാംസ്കാരികാനുരൂപണവും

യഹൂദസംസ്കാരത്തിൽ ജനിച്ചവനാണ് യേശു (യോഹ. 1:14). യഹൂദാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കനുസൃതമായാണ് അവിടന്നു വളർന്നതും ജീവിച്ചതും. ഉണ്ണിയേശുവിനെ യൗസേപ്പും മറിയവും കൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതും പരിച്ഛേദനം നടത്തുന്നതും യഹൂദാചാരമനുസരിച്ചാണ്.

"ശിശുവിന്റെ പരിച്ഛേദനത്തിനുള്ള എട്ടാം ദിവസമായപ്പോൾ......കർത്താവിന്റെ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചാണ് അവർ അങ്ങനെചെയ്തത്" (ലൂക്കാ 2:24).

- യഹൂദാചാരമനുസരിച്ച് യേശു എട്ടാംദിവസം പരിച്ഛേദനം സ്വീകരിച്ചു (ലൂക്കാ 2:21-24).
- പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ പെസഹാത്തിരുനാളിന് ജറുസലേമിൽപോയി (ലൂക്കാ 2:41-42).
- യേശു പതിവായി സിനഗോഗിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു (ലൂക്കാ 4:16).

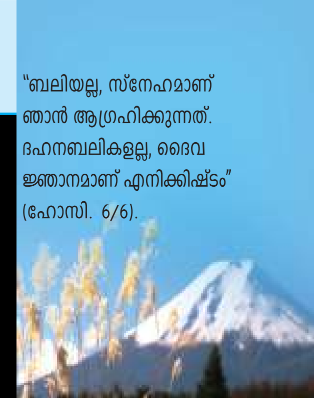

- പെസഹാ ഭക്ഷിച്ചു (ലൂക്കാ 22:15-20).
- യഹൂദാചാരമനുസരിച്ച് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു (യോഹ. 19:38-42).

താൻ ജനിച്ചു വളർന്ന നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തെയും ആചാരാനുഷ്ഠാന ങ്ങളെയും യേശു അത്യധികം ബഹുമാനിച്ചു. യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളും ഉപമകളും അദ്ഭുതങ്ങളുമെല്ലാം അവിടന്ന് ജീവിച്ച സംസ്കാരത്തോടു ബന്ധ പ്പെടുത്തിയുള്ളവയാണ്.

സാംസ്കാരികാനുരൂപണവും ആദിമസഭയും

ആദിമസഭയിൽ പ്രാരംഭകാലത്ത് മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികളായവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും യഹൂദരായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നെങ്കിലും യഹൂദ മതത്തിൽ അവർ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന പല ആചാരങ്ങളും തുടർന്നുപോന്നു. ഉദാ:

- മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുംമുമ്പ് അവർ പരിച്ഛേദനം സ്വീകരിച്ചുപോന്നു.
- ക്രൈസ്തവകൂട്ടായ്മകളിൽ പങ്കുചേർന്നതോടൊപ്പം സിനഗോഗുകളിലും അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുപോന്നു.
- യഹൂദാചാരപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളും അവർ ചൊല്ലിയിരുന്നു.
- ക്രിസ്തുരഹസ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തിരുനാളുകൾ ആചരിച്ചിരുന്നതോടൊപ്പം യഹൂദരുടെ പെസഹാ, പെന്തക്കോസ്ത എന്നീ തിരുനാളുകളും അവർ ആഘോഷിച്ചിരുന്നു.
- യഹൂദരെപ്പോലെ സാബത്ത് ആചരിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാബത്താചരണം, പക്ഷേ, ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നെന്നുമാത്രം.

ജറുസലേം സൂനഹദോസ്

ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ആദ്യത്തെ സൂനഹദോസാണ് എ.ഡി.47-ൽ കൂടിയ ജറുസലേം സൂനഹദോസ്. സാംസ്കാരികാനുരൂപണമായിരുന്നു സൂനഹദോസിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയം. പലസ്തീനായ്ക്കു പുറത്തേക്ക് സഭ വ്യാപിച്ചപ്പോൾ സാംസ്കാരികാനുരൂപണം ഒരു പ്രശ്നമായി മാറി. പ്രത്യേകിച്ച്, പരിച്ഛേദനവും ചില ആഹാരരീതികളും സഭയിൽ വലിയ ബഹളത്തിനിടയാക്കിയ പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു (അപ്പ. 15:1-35). ജറുസലേം സൂനഹദോസിൽ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാമുള്ള പരിഹാരം കണ്ടെത്തി. സംസ്കാരികാനുരൂപണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും ഈ സൂനഹദോസ് അംഗീകരിച്ചു.

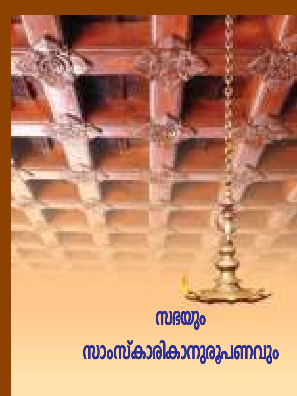

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ്

സാംസ്കാരികാനുരൂപണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും ശ്രദ്ധേയമാംവിധം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട സൂനഹദോസാണ് രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ്. പ്രാദേശികസഭകളിൽ മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുതസഭകളുടെ സംസ്കാരം അവഗണിക്കപ്പെടരുതെന്നു മാത്രമല്ല, ആ സംസ്കാരങ്ങൾക്ക് അനുരൂപമാകണം നമ്മുടെ മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങളെന്ന് ഈ സൂനഹദോസ് പഠിപ്പിച്ചു.

ഓരോ പ്രാദേശികസഭയിലെയും ദേവാലയങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം, കലാസാഹിത്യമേഖലകൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, സന്ന്യാസവസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം വൈദേശികമാകാതിരിക്കാൻ പ്രാദേശികസഭകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്.

സാംസ്കാരികാനുരൂപണത്തിന്റെ പ്രസക്തി

ഏതു പ്രദേശത്തും വസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുകയും അവരവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ യേശുസന്ദേശം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയും വേണം. അതിലൂടെ, ദൈവവചനം അവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വചനത്തിലൂടെതന്നെ ഉത്തരം ലഭിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവത്തെ മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും സാധിക്കുന്നു.

ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം സംസ്കാരം അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, മറ്റുള്ളവരുടെ സംസ്കാരവും അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം.

യേശുവിനെയും സഭയെയും കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും അതു പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെയും ശൈലികളിലൂടെയും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഏറെ ലളിതമായും കൃത്യമായും യേശുവിനെയും സഭയെയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും കഴിയും.

"നീതിമാന്മാരെയല്ല, പാപികളെ വിളിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നത്" (മാർക്കോ. 2/17).

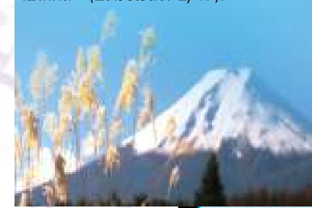

ഗാനം

ഏതു പ്രദേശത്തുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ
ജീവിതശൈലി, 'സംസ്കാരം'
ചിന്തയും ഭാഷയും സംസാരവും മത-
വിശ്വാസവും വരും സംസ്കാരത്തിൽ

ഏതു സംസ്കാരവുമുൾക്കൊണ്ടു യേശുവിൻ
വിശ്വാസമെങ്ങും പ്രഘോഷിക്കണം
ഏതു പ്രദേശവുമായനുരൂപണം
നേടണം, വചനം പ്രസംഗിക്കുവാൻ

അങ്ങനെ യേശുവിൻ സന്ദേശമെങ്ങുമേ
സ്വീകാര്യമാകാൻ ഇടവരട്ടെ
ഏകസഹോദരഭാവത്തിലെല്ലാരും
ഒന്നിച്ചുവാഴാൻ, ഇടവരട്ടെ

ചോദ്യങ്ങൾ

1. സാംസ്കാരികാനുരൂപണം എന്നാൽ എന്ത്?
2. യഹൂദസംസ്കാരത്തിൽ ജീവിച്ച യേശു തന്റെ സംസ്കാരത്തിന് അനുരൂപമായി ജീവിച്ചതെങ്ങനെ?
3. ആദിമസഭയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ യഹൂദസംസ്കാരത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമെന്ത്?
4. ജറുസലേം സൂനഹദോസ് സാംസ്കാരികാനുരൂപണം പരിപോഷിപ്പിച്ചത് എങ്ങനെ?
5. സാംസ്കാരികാനുരൂപണത്തെപ്പറ്റി രണ്ടാംവത്തിക്കാൻകൗൺസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ത്?

പ്രവർത്തനം

ചർച്ച ചെയ്യുക:

1. സാംസ്കാരികാനുരൂപണത്തിന്റെ പ്രസക്തി.
2. ഭാരതസഭയും സാംസ്കാരികാനുരൂപണവും.

ദൈവവചനം

"നമ്മളെല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിൽ ഏകശരീരമാകാൻ ജ്ഞാനസ്നാനമേറ്റു. യഹൂദരെന്നോ ഗ്രീക്കുകാരെന്നോ അടിമകളെന്നോ സ്വതന്ത്രരെന്നോ ഭേദം കൂടാതെ ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനംചെയ്യാൻ ഏവർക്കും സാധിച്ചു" (1 കോറി. 12:13).

പ്രാർത്ഥന

ലോകത്തിൽ സകലയിടത്തും പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ കല്പിച്ച കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിന് അനുരൂപമായ വിധത്തിൽ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനംനടത്തി സുവിശേഷചൈതന്യത്താൽ പൂരിതമാക്കാൻ ഞങ്ങളെ ശക്തരാക്കണമേ.

മന:പാഠം

"ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ എന്നു പറയുന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെയും ദയയുടെയും അഭാവമാണ്" (വിശുദ്ധ ആന്റണി).

10

സഭയും വെല്ലുവിളികളും

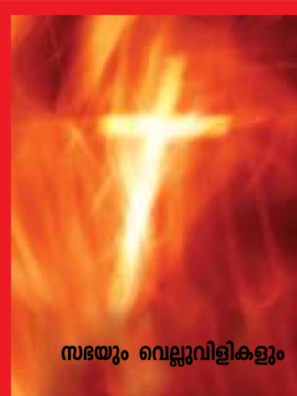

എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടി കീഴടക്കിയ എഡ്മണ്ട് ഹിലാരിയും ടെൻസിങ്ങും ഒട്ടേറെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മറികടന്നാണ് ലക്ഷ്യം കൈവരിച്ചത്. അതിശൈത്യം, ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഉയരം, അതീവദുർഘടമായ പാതകൾ, കുത്തനേയുള്ള പാറകൾ, കടുത്ത മഞ്ഞുവീഴ്ച. ആരും പിന്തിരിഞ്ഞു പോകും. പക്ഷേ, നിശ്ചയദാർഢ്യവും സ്ഥിരോത്സാഹവും ആത്മവിശ്വാസവും അവരെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചു. വ്യക്തികളുടെയും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പാതയിൽ ഇത്തരം പ്രതിസന്ധികളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെക്കാളൊക്കെ രൂക്ഷമായ വെല്ലുവിളികളാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയ്ക്ക് അഭിമുഖീഭവിക്കാനുണ്ടായിരുന്നത്. ക്രൂശിതന്റെ പാത മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. കുരിശില്ലാതെ കിരീടമില്ല എന്നു നാം കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ വെല്ലുവിളികൾ

“ആരെങ്കിലും എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ തന്നെതന്നെ പരിത്യജിച്ച് തന്റെ കുരിശെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ” (മത്താ. 16:24). യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കുക ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പിന്നാലേയുള്ള യാത്രയാണത്. ലോകത്തിന്റെ വഴികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വഴിയും ജീവിതശൈലിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മലയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ അവിടന്ന് ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുന്നു:

“ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ” (മത്താ. 5:44).

“വലത്തു കരണത്തടിക്കുന്നവന് മറ്റേ കരണം കൂടി കാണിച്ചു കൊടുക്കുക” (മത്താ . 5:39).

യേശുവിന്റെ ഇത്തരം പ്രബോധനങ്ങൾ അന്നേവരെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും അപരിചിതവുമായിരുന്നു. ‘കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ്, പല്ലിനു പകരം പല്ല്’ എന്നു കേട്ടും ശീലിച്ചും ജീവിച്ചവർക്ക് ഈ പ്രബോധനം ഒരു വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു. വെല്ലുവിളികളിലൂടെയല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ല (യോഹ. 6:66-67).

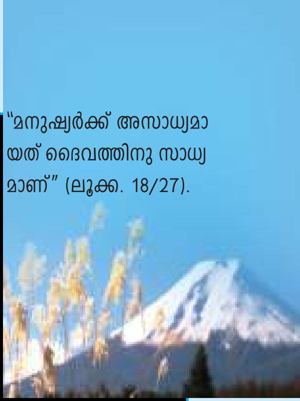

വെല്ലുവിളികളിലൂടെ വളരുന്ന സഭ

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ പ്രാരംഭംമുതലേ നിരവധി വെല്ലുവിളികൾക്ക് അഭിമുഖീഭവിച്ചാണ് വളർന്നിട്ടുള്ളത്. ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന സത്യം പരസ്യമായി പ്രഘോഷിക്കുക എന്നത് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രഥമ ദൗത്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് അത്രതന്നെ എളുപ്പമായിരുന്നില്ലല്ലോ.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം സധൈര്യം പ്രഘോഷിച്ച് പ്രഥമരക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചയാളാണ് സ്തെഫാനോസ്. സ്തെഫാനോസിന്റെ ധീരമായ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും രക്തസാക്ഷിത്വവും ആദിമക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് നന്നേ ആക്കം കൂട്ടി. സ്തെഫാനോസിനെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ധീരതയോടെ പ്രഖ്യാപിക്കാനും വെല്ലുവിളികൾ അതിജീവിച്ച് രക്തംചിന്തി സാക്ഷ്യംനല്കാനും ധാരാളംപേർ മുന്നോട്ടു വന്നു. എന്നാൽ ആദിമസഭയ്ക്കെതിരായ പീഡനങ്ങൾ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

ജനപ്രമാണികളിൽ നിന്നുള്ള എതിർപ്പ്

സുവിശേഷം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് യഹൂദാധികാരികൾ ക്രിസ്തുശിഷ്യരെ തടഞ്ഞു (അപ്പ. 4:13-20, 5:40).

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ജയിലിലിലടയ്ക്കുകയും ക്രൂരമായി മർദ്ദിക്കുകയും മറ്റു തരത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (അപ്പ. 16:16-24).

വിശ്വാസികളിൽ പലരും കല്ലേറിഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെട്ടു (അപ്പ. 7:54-60). ധാരാളംപേർ വാളിനിരയായി (അപ്പ. 12:1-5). പലരെയും ജീവനോടെ കത്തിച്ചു. ചിലരെ വന്യമൃഗങ്ങൾക്കിരയാക്കി. വേറെ ചിലരെ നാടുകടത്തി.

പരിച്ഛേദനം സംബന്ധിച്ച തർക്കം

വിജാതീയസമൂഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നവർ പരിച്ഛേദനത്തിനു വിധേയമാകണമെന്ന നിർബന്ധം ആദിമസഭയിൽ വെല്ലുവിളി ഉയർത്തി. ജറുസലേം സൂനഹദോസുവഴിയാണ് ഈ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കണ്ടെത്തിയത്.

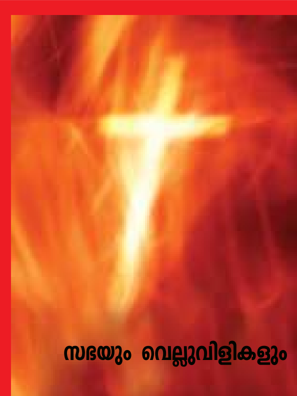

മധ്യയുഗത്തിൽ സഭ നേരിട്ട വെല്ലുവിളികൾ

ആദിമസഭയിലെന്നപോലെ പില്കാലത്ത് പ്രത്യേകിച്ചു മധ്യയുഗത്തിൽ, സഭ ധാരാളം വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ എന്തെല്ലാമെന്ന് നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

ദൈവശാസ്ത്രപരമായ തർക്കങ്ങളുടെയും സഭാവിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും പ്രചാരണം. പാപ്പായും സഭാതലവന്മാരും തമ്മിലുണ്ടായ അഭിപ്രായ ഭിന്നതയെത്തുടർന്ന് സഭ പാശ്ചാത്യമെന്നും പൗരസ്ത്യമെന്നും രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. സഭയുടെ ഐക്യത്തിനു കോട്ടംതട്ടിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവം

സഭയിലെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അഴിമതിയും സഭാധികാരികളുടെ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളും ആഴമേറിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവും ദണ്ഡവിമോചനത്തിന്റെ പേരിലുണ്ടായ തർക്കവിതർക്കങ്ങളും ജെർമ്മനിയിലെ മാർട്ടിൻ ലൂഥർ എന്ന അഗസ്റ്റീനിയൻ സന്ന്യാസിയെ സഭയിൽ നവീകരണം നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

1517 ഒക്ടോബർ 31-ന് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ, വിറ്റൻബർഗ് കത്തീഡ്രൽപള്ളിയുടെ പ്രധാന വാതിലിൽ തന്റെ നവീകരണ ആശയങ്ങളടങ്ങുന്ന തൊണ്ണൂറ്റഞ്ച് പ്രമേയങ്ങൾ പതിപ്പിച്ചതോടുകൂടെ അദ്ദേഹം സഭയോടുള്ള തന്റെ തുറന്ന യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമേയങ്ങൾ സഭയെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുടർ നടപടികളും അദ്ദേഹംസ്വീകരിച്ച മാർഗങ്ങളും സഭയുടെ പഠനങ്ങളിൽ നിന്നും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. തൽഫലമായി, 1521 ജനുവരി മൂന്നിന് ലെയോ പത്താമൻ പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി.

മാർട്ടിൻലൂഥറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുവിഭാഗം രൂപംപ്രാപിച്ചു. അയൽ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുവിഭാഗം പടർന്നു. അതിന് പുതിയ രൂപവും ഭാവവും ലഭ്യമായി. ഫ്രാൻസിലെ ജോൺ കാൽവിന്റെ (1509-1564) പ്രവർത്തനഫലമായി കാൽവിനിസം അഥവാ പ്രെസ്ബിറ്റേറിയൻ സഭ എന്ന പേരിൽ പുതിയൊരു വിഭാഗം രൂപംകൊണ്ടു. കാൽവിൻ തന്റെ വളർച്ചയ്ക്കായി ഒരു ഭരണഘടനാകൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കുകയും പാസ്റ്റർ, ഉപദേഷ്ടാവ്, ആചാര്യൻ, ഡീക്കൻ എന്നിങ്ങനെ നാലുതരക്കാരെ സഭാകാര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ

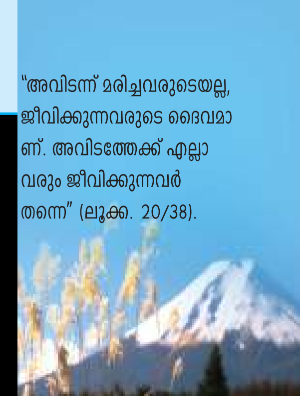

നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായ ഹെൻറി എട്ടാമനും (1509-1547) റോമൻസഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വഷളായി. കാതറിനുമായുള്ള ഹെൻറിയുടെ വിവാഹബന്ധം വഷളായി. കാതറിനുമായുള്ള വിവാഹബന്ധം അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിച്ച് ആനി ബോളിനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സഭ അനുവദിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹം ആംഗ്ലിക്കൻസഭ തുടങ്ങുകയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെ തലവനായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ പതിനാറാംനൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുവിപ്ലവം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്തലമൊരുക്കി. സഭാ നവീകരണം പൂർണമായും കൈവരുന്നത് 1545-ൽ പോൾ മൂന്നാമൻ പാപ്പാ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ തെന്ത്രോസ് സാർവത്രിക സൂനഹദോസി (1545-1563) ലൂടെയാണ്.

- സഭയിൽനിന്നു മാറി മാർട്ടിൻലൂഥർ സ്വന്തമായി ഒരുസഭ രൂപീകരിക്കുകയും കത്തോലിക്കാസഭയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തു.
- ചില രാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തിമാരും സഭയെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ഹെൻറി എട്ടാമൻ രാജാവ് തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുന്നതിന് ആംഗ്ളിക്കൻസഭയ്ക്കു രൂപം നല്കി.
- വിശുദ്ധനഗരമായ ജറുസലേമിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ വിലക്കിയ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരേ കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിവന്നു. തൽഫലമായി സഭ ധാരാളം പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് അഭിമുഖീഭവിക്കേണ്ടിയും വന്നു.
- ഫ്രഞ്ചുവിപ്ളവവും യൂറോപ്പിലെ വ്യാവസായിക വിപ്ളവവും റഷ്യയിലെ കമ്യൂണിസവും സഭയ്ക്കെതിരേ വെല്ലുവിളികളുയർത്തിയ സാഹചര്യങ്ങളായിരുന്നു.

ഇന്നത്തെ വെല്ലുവിളികൾ

സഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തുമായി ധാരാളം വെല്ലുവിളികൾ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

സഭയ്ക്ക് അകത്തുള്ളവ

- വിശ്വാസക്ഷയം - കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും.
- ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലെ അനൈക്യം.

- സാമൂഹിക - സാമ്പത്തിക അസമത്വം.
- അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ.

പുറത്തു നിന്നുള്ളവ

- സഭാവിരുദ്ധപ്രസ്ഥാനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുമുയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾ.
- നിരീശ്വരവാദികളുയർത്തുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ.
- ന്യൂനപക്ഷങ്ങളോടുള്ള അവഗണന.
- മതതീവ്രവാദവും സാംസ്കാരിക തീവ്രവാദവും.
- മാധ്യമങ്ങളുടെ ദു:സ്വാധീനം.
- ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വാധീനം.
- മതപരിവർത്തനത്തിനെതിരായ ബില്ലുകൾ.

നാം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ

ക്രിസ്തുശിഷ്യരായിരിക്കുന്നതിൽ നാം അഭിമാനിക്കണം. നമ്മുടെ വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് നാം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ്. വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ നാം നിരവധി വെല്ലുവിളികൾക്ക് അഭിമുഖീഭവിക്കേണ്ടി വരും.

നിരീശ്വരത്വം

ദൈവത്തെയും ആദ്ധ്യാത്മികമൂല്യങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വ്യക്തികളും ധാരാളമുണ്ട്.

ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കുമെതിരേ നാം ജാഗ്രത പുലർത്തണം. എന്നാൽ നിരീശ്വരവാദികളെ നാം വെറുക്കരുത്. അവരോട് അനുകമ്പയോടെ പെരുമാറുകയും സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ സമീപനം വഴി അവരെ വിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

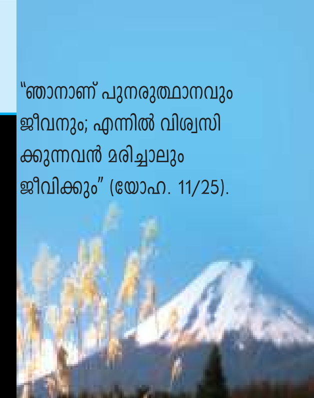

വിശ്വാസം

വിശ്വാസം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ മടിക്കുന്നവരാണ് നമ്മിൽ അധികമാളുകളും. ആദിമ ക്രൈസ്തവരെ പ്പോലെ ഏതു സാഹചര്യത്തിലും ആരുടെ മുമ്പിലും നമ്മുടെ വിശ്വാസം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും സധൈര്യം പ്രഘോഷിക്കാനും നമുക്കു സാധിക്കണം.

ദൈവകല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിലുള്ള വിമുഖത

ദൈവകല്പനകളെയും തിരുസഭയുടെ കല്പനകളെയും അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ ആദരിക്കാത്തതും അനുസരിക്കാത്തതും തെറ്റാണ്. ദൈവത്തെയും സഭയെയും സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും വളരാനും ഈ കല്പനകൾ നമ്മെ സഹായിക്കും. കല്പനകളനുസരിച്ചു ജീവിച്ചാൽ നമുക്കു ശ്രേയസ്സുണ്ടാകും.

ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ

മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന് തുടങ്ങിയ ലഹരിവസ്തുക്കളോടുള്ള ആസക്തി വളർന്നുവരുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. ഇത്തരം വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം നമ്മെ ആദ്ധ്യാത്മികമായും ഭൗതികമായും നശിപ്പിക്കും. നമ്മെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും ജീവിതലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നകറ്റുകയും ചെയ്യും. അവയുടെ ഉപയോഗത്തിനെതിരേ ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്.

മാധ്യമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം

ആധുനിക മാധ്യമങ്ങൾ നമ്മെ പുരോഗതിയിലേക്കു നയിക്കുന്നവയാണ്. അവയുടെ നന്മ നാം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ, അവയുടെ തിന്മയ്ക്കെതിരേ നാം ജാഗ്രത പുലർത്തണം. അശ്ലീല ചിത്രങ്ങൾ, അശ്ലീലപുസ്തകങ്ങൾ , മൊബൈൽ ഫോണിന്റെയും ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും തെറ്റായ ഉപയോഗം മുതലായവ നമ്മെ നാശത്തിലേക്കു നയിക്കും. അതിനാൽ വിവേകപൂർവം അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ആവശ്യമില്ലാത്തവ വർജ്ജിക്കുകയും വേണം.

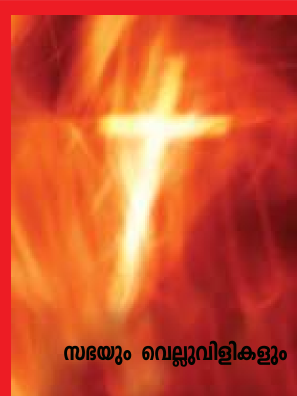

ആഡംബരഭ്രമം

പണം, സ്വർണം, വസ്ത്രം, ആഘോഷങ്ങൾ, ആർഭാടങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നമ്മെ പലപ്പോഴും ക്രൈസ്തവമൂല്യങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവയാണ്. പണവും സ്വർണവും വസ്ത്രവും ആവശ്യത്തിനു മാത്രം ഉപയോഗിക്കണം. നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ആർഭാടവും ആഘോഷവും ധൂർത്തും നമ്മെ നശിപ്പിക്കും. നാം സമ്പത്തു ധൂർത്തടിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള ദരിദ്രരെ അവഗണിക്കുകയാണ്. അനേകർ പട്ടിണി അനുഭവിക്കുമ്പോൾ നമുക്കുള്ളത് അവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാതെ ധൂർത്തടിക്കുന്നത് വലിയ പാപമാണ്.

കൗദാശികജീവിതത്തിൽ താത്പര്യമില്ലായ്മ

ദൈവവും നമ്മളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സുദൃഢമാകുന്നതിനും ആഴപ്പെടുന്നതിനും കൗദാശികജീവിതം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. കൗദാശികജീവിതത്തിൽ നിന്നകലുമ്പോൾ ദൈവവും നമ്മളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും അകല്ചയുണ്ടാകും. അലസത നമ്മിൽ കടന്നുകൂടുകയും ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരത്തിൽ നിന്നു നാം അകന്നു പോകുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ താത്പര്യപൂർവം കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കാൻ നാം ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. കൂടക്കൂടെയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം അതിനു നമ്മെ സഹായിക്കും.

ദൈവവചനശ്രവണത്തിൽ താത്പര്യമില്ലായ്മ

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥംവഴി ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും തന്റെ നന്മ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവവചനശ്രവണത്തിലെ താത്പര്യമില്ലായ്മ, വിശ്വാസത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വളർച്ച തടയുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നും സഹജീവികളിൽ നിന്നും അകലാൻ അതിടയാക്കും. അതിനാൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപഠനത്തിലും വചനാധിഷ്ഠിതപ്രാർത്ഥനയിലും നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കണം.

നമുക്കു വെല്ലുവിളികൾ നേരിടാം

ക്രിസ്തുവിന്റെസഭ പാറമേൽ സ്ഥാപിതമാണ്. കാറ്റിലും കോളിലും ഇളകാത്ത ഗോപുരമാണ്. പ്രതിസന്ധികളിലൂടെയാണ് സഭ വളർന്നത്. മതമർദ്ദനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും

വർദ്ധിച്ചതനുസരിച്ച് വിശ്വാസസാക്ഷ്യങ്ങളും വളർന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ നാം കാണുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ ചുടുനിണമാണ് സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള വളമായിത്തീർന്നത്.

ലോകാവസാനംവരെ സഭയെ നയിക്കാൻ സഭയുടെ സാരഥിയായ യേശുക്രിസ്തു കൂടെയുണ്ട്. സത്യത്തിനും നീതിക്കും സ്നേഹത്തിനും ഊന്നൽ നല്കുന്ന സഭയുടെ ആന്തരികശക്തി പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. ക്രൂശിതന്റെപാതയിലൂടെയാണ് സഭ മുന്നേറുന്നത്. ക്രൂശിതന്റെ നിണമണിഞ്ഞകാല്പാടുകൾ പിഞ്ചെല്ലാനുള്ള വിളി സ്വീകരിച്ച നമുക്ക് ദൈവികനീതിക്കും സത്യത്തിനും സാഹോദര്യത്തിനും നിരക്കാത്ത വെല്ലുവിളികൾക്ക് സുധീരം അഭിമുഖീഭവിക്കാം. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപാരായണവും കൂദാശകളും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും നമ്മെ ശക്തരാക്കും. അങ്ങനെ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും പടുത്തുയർത്താൻ സഭയോടൊത്തു നമുക്കും പ്രവർത്തനനിരതരാകാം.

"ഏകസത്യദൈവമായ അവിടത്തെയും അങ്ങ് അയച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുക എന്നതാണ് നിത്യജീവൻ" (യോഹ. 18/3).

ഗാനം

യേശുവിൻ ശിഷ്യനായ്ത്തീരുകയെന്നതു
വെല്ലുവിളിയാണു നൂനം
സ്വന്തം കുരിശുമെടുത്തു പിഞ്ചെല്ലുവാ -
നുള്ള വിളിയാണതോർക്കൂ

കണ്ണിന്നു കണ്ണെന്ന സിദ്ധാന്തമെപ്പോഴും
കേട്ടുശീലിച്ചവർ നമ്മൾ
ശത്രുവിനെപ്പോലും സ്നേഹിക്കുകയെന്ന
ദർശനം യേശു തന്നല്ലോ!

എന്തെല്ലാം വെല്ലുവിളികളുണ്ടായാലും
ധീരമായ് നേരിടും നമ്മൾ
പാറമേൽ നിർമ്മിച്ച പള്ളിയാകുന്നു നാം
കാറ്റത്തിളകുകയില്ല!

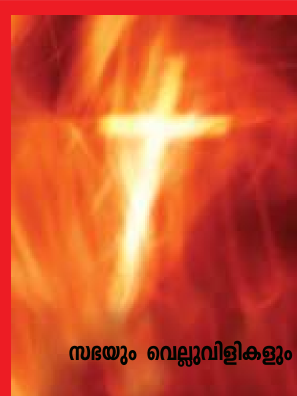

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഒരു ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തെല്ലാം?
2. സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ അഭിമുഖീഭവിക്കേണ്ടിവന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തെല്ലാം?
3. മധ്യയുഗത്തിൽ സഭ നേരിട്ട വെല്ലുവിളികൾ എന്തെല്ലാം?
4. ഇന്നത്തെ ജീവിത ചുറ്റുപാടിൽ നമുക്ക് അഭിമുഖീഭവിക്കുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തെല്ലാം?
5. വെല്ലുവിളികൾ നമുക്ക് എങ്ങനെയെല്ലാം നേരിടാം?

പ്രവർത്തനം

1. ആദ്ധ്യാത്മിക രംഗത്ത് നാമിന്നു നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്ത് ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.

2. സഭ ഇന്നു നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എങ്ങനെ നേരിടാമെന്നു ചർച്ചചെയ്ത് ഒരുകർമ്മ പരിപാടി തയ്യാറാക്കുക.

ദൈവവചനം

"നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ സിക്കമിൻ വൃക്ഷത്തോട് ചുവടോടെ ഇളകി കടലിൽ ചെന്നു വേരുറയ്ക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് നിങ്ങളെ അനുസരിക്കും" (ലൂക്കാ 17:6).

11

സഭയും രാഷ്ട്രവും

ക്രിസ്തുവിന്റെസഭ ലോകത്തിലെ വിവിധരാജ്യങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. ഓരോ രാജ്യത്തുമുള്ള ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾ അതതു രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരവും നിയമസംഹിതകളും സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പരിപോഷിപ്പിച്ചുപോരുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യവും മാതൃകയും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ സുവിശേഷവൽകരണം നടത്താനാണ് സഭാമാതാവ് തന്റെ മക്കളെ എന്നും ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെരാജ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിനും ചട്ടങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ചാണ് നാം ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കേണ്ടത്.

യേശുവിന്റെകാലത്തെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം

യേശുവിന്റെകാലത്ത് പലസ്തീനായിൽ റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കോളനിഭരണമാണുണ്ടായിരുന്നത്. രാഷ്ട്രീയാധിനിവേശത്തിന്റെ നൊമ്പരങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ജനം വൈദേശികശക്തിയോട് കടുത്ത പകയും വെറുപ്പും പുലർത്തിയിരുന്നു. യഹൂദരുടെ മതവിശ്വാസങ്ങളിലും പാരമ്പര്യങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മറ്റും സാമ്രാജ്യശക്തികൾ കടന്നുകയറ്റം നടത്തിയിരുന്നു. പതിനാലു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ കനേഷുമാരികണക്കെടുത്ത് വിവിധതരത്തിലുള്ള നികുതികളും ചുങ്കങ്ങളും അടിച്ചേല്പിച്ചും സാൻഹെദ്രീൻസംഘത്തിന്റെ അധികാരവിനിയോഗം നിയന്ത്രിച്ചും റോമൻഅധികാരികൾ ജനങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചു. നിസ്സഹായരും നിരാലംബരുമായ ജനവിഭാഗം എല്ലാം നിശ്ശബ്ദമായി സഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും വിപ്ലവകാരികൾ (സെലട്സ്) എന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രൂപ്പ് റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിനെതിരേ രഹസ്യമായി ആയുധമെടുത്ത് പോരാടിപ്പോന്നു.

റോമൻഅധിനിവേശത്തിൽ വീർപ്പുമുട്ടി, മതാധികാരത്തിന്റെ ധാർഷ്ട്യത്തിനുമുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ജനത്തിനുമുമ്പിൽ സമഗ്രമായവിമോചനത്തിന്റെ സദ്വാർത്തയുമായി യേശു പ്രത്യക്ഷനായി. നീതിയും സമത്വവും സമാധാനവും സന്തോഷവും ഐശ്വര്യവും നിറഞ്ഞ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ആഗമനം യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചു. നസ്രത്തിലെ സിനഗോഗിൽവച്ച് അവിടന്ന് അരുൾചെയ്തു: "കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെമേലുണ്ട്. അവിടന്ന് എന്നെ അഭിഷേകംചെയ്തിരിക്കുന്നു".

"ദരിദ്രരെ സുവിശേഷമറിയിക്കാൻ, ബന്ധിതർക്ക് മോചനവും
അന്ധർക്ക് കാഴ്ചയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും

കർത്താവിനു സ്വീകാര്യമായ സംവത്സരവും പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അവിടന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു" (ലൂക്കാ 4:18).

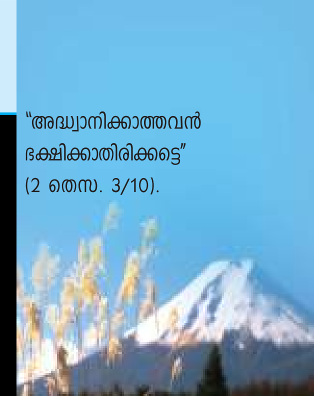

ജൂബിലി വർഷം

ഏഴു സാബത്തുവർഷങ്ങൾ തികയുന്ന നാല്പത്തിയൊമ്പതാം വർഷത്തിലെ പാപപരിഹാരദിനത്തിൽ ജൂബിലിവർഷം ആരംഭിക്കുന്നു. ജൂബിലിവർഷത്തിന്റെ ആരംഭം സൂചിപ്പിക്കാനായി കാഹളം മുഴക്കിയിരുന്നു. ജൂബിലി വർഷത്തിൽ, യഹൂദർ തങ്ങൾക്ക് ദാസവേല ചെയ്യുന്നവരെയും അടിമകളെയും നിരുപാധികം സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു. പണയം വച്ചതും കടം വാങ്ങിച്ചതും മോഷ്ടിച്ചതുമായ വസ്തുക്കൾ ഉടമകൾക്കു തിരികെ കൊടുക്കുന്നു. ജൂബിലിവർഷത്തിൽ വിതയും കൊയ്ത്തും അനുവദനീയമല്ലായിരുന്നു. ഒരോ യഹൂദനും തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ അവകാശ സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു പോകണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. സമത്വത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സന്ദേശമാണ് ജൂബിലി വർഷം നല്കുന്നത്.

തന്റെ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ച് യേശുവിനു നല്ല ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഭയവും അടിമത്തമില്ലാത്തതും പരസ്പരസ്നേഹത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും നീതിയിലും അധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരുലോകം പടുത്തുയർത്താൻ യേശു ആഗ്രഹിച്ചു. രാഷ്ട്രീയാധികാരികളുടെ പൊള്ളത്തരങ്ങളെയും കാപട്യത്തെയും അവിടന്നു പരിഹസിച്ചു. സീസറിനുള്ളത് സീസറിനും ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തിനും കൊടുക്കാൻ യേശു ആവശ്യപ്പെട്ടു.

സഭയും രാഷ്ട്രീയവും

ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ വീക്ഷണം ഈ ലോകത്തു തുടരുക എന്നതാണ് സഭയുടെ ലക്ഷ്യം. ദരിദ്രന്റെ ഉന്നമനവും ബന്ധിതന്റെ മോചനവും മനുഷ്യർക്കിടയിലെ സമത്വവും ഐക്യവുമെല്ലാം സഭയുടെ ലക്ഷ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയമേഖലയിൽ മാർഗദർശനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. പൊതുനന്മ മുൻനിർത്തി സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൊതുനന്മയ്ക്ക് അനുസൃതമായി ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും എല്ലാവിഭാഗങ്ങൾക്കും നിലനില്പിനാവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനും നിലകൊള്ളുന്ന പൊതുസംവിധാനമാണ് രാഷ്ട്രീയം.

ഓരോരാജ്യത്തിന്റെയും ലോകത്തിന്റെതന്നെയും ഗതിവിഗതികൾ നിർണ്ണയിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രക്രിയയിൽ സഭ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ദൈവരാജ്യം പടുത്തുയർത്തുകയാണല്ലോ സഭയുടെ ലക്ഷ്യം. ദൈവരാജ്യമെന്നത് ഈ ലോകത്തിൽ ആരംഭിച്ച് പരലോകത്തിൽ പൂർത്തിയാകുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഹൃദയപരിവർത്തനമാണ് അതിന്റെ കാതൽ. സാമൂഹികഘടനയും ബന്ധങ്ങളും സുവിശേഷാനുസൃതം പുനരാഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ക്രമീകരിക്കപ്പെടുകയും വേണം. ഭൗമികജീവിതം ദൈവികനീതിക്കനുസരിച്ച് പരിവർത്തന വിധേയമാക്കുകയെന്നത് ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സാമൂഹികജീവിതം പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ സഭയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയത്തെ സുവിശേഷസന്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് സ്വാധീനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മനുഷ്യോന്മുഖമായ രാഷ്ട്രീയസാഹചര്യമൊരുക്കുക എന്നത് ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുക എന്ന സഭയുടെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

നിരാലംബരുടെ വിമോചനം ഗൗരവപൂർവമെടുക്കുന്ന സഭയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയത്തെ നിസ്സാരമായി കാണാനാവില്ല.

- സഭയുടെ രാഷ്ട്രീയബന്ധങ്ങൾക്കാധാരം സുവിശേഷമൂല്യങ്ങളാണ്.
- ഒരു ധാർമ്മികശക്തി എന്ന നിലയിൽ സഭയ്ക്ക് നിർണായകമായ സ്വാധീനം സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ ചെലുത്താനാകും.
- ക്രൈസ്തവആശയങ്ങൾ ഒരുകാലത്തും അപ്രസക്തമാവില്ല. വിരളമായി മാത്രമേ ക്രൈസ്തവ ആദർശങ്ങൾ എതിർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ.
- 'അവിടത്തെ രാജ്യം വരണമേ' എന്നതാണ് സഭയുടെ നിരന്തരമായപ്രാർത്ഥന. ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സഭയുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയബന്ധങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്.

പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വ്യക്തിപരമോ താത്കാലികമോ ആയ പരിഹാരമല്ല, സ്ഥായിയായ പരിവർത്തനമാണ് സഭ ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്നത്. നിരാലംബരുടെ വിമോചനവും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ഉന്നമനവും തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ഐശ്വര്യവും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുമെല്ലാം സഭയുടെ നിരന്തരമായ ആഹ്വാനങ്ങളാണ്.

- കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും കുടിപ്പകയുടെയും അഴിമതിയുടെയും കരിഞ്ചന്തയുടെയും നീരാളിപ്പിടിത്തത്തിൽനിന്ന് രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും അധികാരസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരും സ്വതന്ത്രരാകണമെന്ന് സഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
- മതസൗഹാർദ്ദത്തിനും മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമെതിരേയുള്ള വെല്ലുവിളികൾ അവസാനിപ്പിക്കാനും മതതീവ്രവാദം ഇല്ലാതാക്കാനും രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിലുള്ളവർ നിരന്തരം

ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്ന് സഭ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

- രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അധമ രാഷ്ട്രീയം വളർത്തിയെടുക്കുന്നത് സമൂഹജീവിതത്തെയും വ്യവസ്ഥിതികളെയും താറുമാറാക്കും. പൊതുനന്മ ലക്ഷ്യംവച്ച് പ്രവാചകസ്വരമുയർത്തുന്ന സഭയ്ക്ക് എന്നും ഭരണകൂടങ്ങളുടെ അപ്രീതി നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുന്ന സഭയുടെസ്വരം എന്നും പ്രവാചകസ്വരമായി നിലകൊള്ളണം.
- നിരീശ്വരവാദത്തെയും നിരീശ്വരപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും സഭ എതിർക്കുന്നു.
- സഭാധികാരികൾക്കും സഭാംഗങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സ്പർദ്ധയുണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും സഭാംഗങ്ങളെ ചില പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പേരുപറഞ്ഞ് ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണതകളും തിരിച്ചറിയുകയും സഭ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. കാലഹരണപ്പെട്ട പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ പുറന്തള്ളുകയാണു വേണ്ടത്.

"പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെയുള്ള വിശ്വാസം അതിൽത്തന്നെ നിർജ്ജീവമാണ്" (യാക്കോ. 2/17).

ക്രൈസ്തവന്റെ പൗരധർമ്മം

ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളായ നമുക്ക് ഇരട്ടപൗരത്വമാണുള്ളത്. സഭാംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ നാം ദൈവരാജ്യത്തിലെ പൗരന്മാരും ഭാരതീയർ എന്ന നിലയിൽ നാം ഇന്ത്യൻപൗരന്മാരുമാണ്. സഭയെയും സഭാനിയമങ്ങളെയും നാം സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ മാതൃരാജ്യത്തെയും രാഷ്ട്രനിയമങ്ങളെയും ചുമതലകളെയും സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും വേണം. സഭാമാതാവിന്റെ എന്നപോലെ, നാം ഭാരതമാതാവിന്റെയും മക്കളാണ്. സഭയെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചും നാം അഭിമാനംകൊള്ളണം.

രാഷ്ട്രം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവകല്പന അനുസരിക്കാൻ ഓരോ ക്രൈസ്തവനും ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുസ്ഥിതി അപകടത്തിലാക്കുന്ന ശിഥിലീകരണശക്തികൾ ധാരാളമുണ്ട്. ചിലത് താഴെകൊടുക്കുന്നു:

1. മതവിരുദ്ധതയും വർഗീയതയും

യഥാർത്ഥമതം വിശ്വസാഹോദര്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ദേശസ്നേഹത്തെയും പൗരധർമ്മത്തെയും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കാത്ത മതാചാര്യന്മാരില്ല. എന്നാൽ മതത്തിന്റെപേരിൽ ജന

ങ്ങളെ തമ്മിലടിപ്പിക്കുന്ന മതവിരുദ്ധരും വർഗീയവാദികളും ദേശീയതയ്ക്ക് എന്നും പേടിസ്വപ്നമാണ്. ഈശ്വരനിഷേധം വിശ്വസാഹോദര്യത്തെയും പൗരബോധത്തെയും ദേശീയതയെയും നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നു.

2. ജാതിചിന്തയും നിസ്സഹകരണവും

ജാതിചിന്തകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സമൂഹത്തിൽ അനൈക്യവും ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും വളർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുണ്ട്. അന്യജാതിയിൽപ്പെട്ടവരെ ശത്രുക്കളായിക്കണ്ട് സമൂഹജീവിതം ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന അന്ധകാരശക്തികളെ ചെറുത്തുതോല്പിക്കുകതന്നെ വേണം. സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഐക്യവും ഐശ്വര്യവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനുള്ള കടപ്പാട് മറക്കാൻപാടില്ല.

3. ഭാഷയും പ്രാദേശികതയും

ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഭാഷയെയും പ്രദേശത്തെയും സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ സ്വന്തം ഭാഷയും പ്രദേശവും മാത്രമാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്നുകരുതി മറ്റുള്ളവരെ പുച്ഛിച്ചുതള്ളുന്നത് അഭികാമ്യമല്ല. എല്ലാഭാഷകളും എല്ലാദേശങ്ങളും നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അമൂല്യസമ്പത്താണ്.

സഭയും രാഷ്ട്രവും അന്യോന്യം കൈകോർത്തുപോകേണ്ട പ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ്. സഭ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയാണ്. സഭയുടെ പ്രവാചകദൗത്യം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ബോധമുണർത്തുന്നു. സഭാമക്കളെന്ന നിലയിൽ നാം ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകരും സുവിശേഷമൂല്യങ്ങളുടെ ഉപാസകരുമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അഖണ്ഡതയും സുസ്ഥിതിയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വളർത്തുന്നതിനും നമുക്കു കഴിയണം. ഭാരതത്തെ സുവിശേഷവെളിച്ചത്താൽ പ്രഭാപൂരിതമാക്കാൻ ക്രൈസ്തവരായ നാം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ്.

റേരും നൊവാരും

പത്തൊമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ വ്യാവസായികവിപ്ലവത്തിന്റെ പരിണതഫലമായി വ്യാപകമായ ചൂഷണവും അനീതിയും രൂപംകൊണ്ടപ്പോൾ, അതു കണ്ടില്ലെന്നുനടിക്കാൻ സഭയ്ക്കായില്ല. ലോകമെങ്ങുമുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ ദയനീയാവസ്ഥയ്ക്കു പരിഹാരമായി 1891 മെയ് 15-ന് ലെയോ പതിമൂന്നാമൻ പാപ്പ, റേരും നൊവാരും (തൊഴിലാളിക

“ചെയ്യേണ്ട നന്മ ഏതാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവൻ പാപം ചെയ്യുന്നു” (യാക്കോ. 4/17).

[redacted]

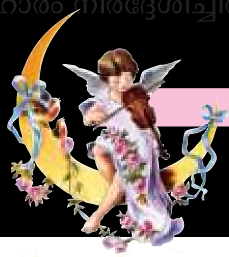

ഗാനം

[redacted]ായ് സേവനമേകുക
രാഷ്ട്രീയത്തിൻ പൊതുലക്ഷ്യം
അതിനൊരുശുദ്ധി പകർന്നുകൊടുക്കുക
സഭയുടെ മുഖ്യം ലക്ഷ്യം
ആദർശത്തിൻ ആൾരൂപങ്ങൾ
ആകുക നമ്മുടെ കർത്തവ്യം

അനീതി, യതുപോൽ അഴിമതിയഖിലം
തുടച്ചുനീക്കാനായി
സ്വന്തം ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവയ്ക്കും
നേതാക്കന്മാരാകാം
സത്യം, ധർമ്മം, നീതിവളർത്തും
പ്രവാചകന്മാരാകാം !

ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരംകണ്ടെത്താം

[redacted]

പ്രവർത്തനം

1. സഭ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുന്നത് ഉചിതമാണോ ?
   - ഡിബേറ്റ് നടത്തുക.
2. ക്രൈസ്തവന് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ തിരുത്തൽശക്തിയാകാൻകഴിയുമോ?
   - ചർച്ചചെയ്യുക.

ദൈവവചനം

"ഉന്നതത്തിൽനിന്നു നല്കപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ മേൽ ഒരധികാരവും നിനക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല" (യോഹ. 19: 11).

പ്രാർത്ഥന

സീസറിനുള്ളതു സീസറിനും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും നല്കുക എന്നുപഠിപ്പിച്ച യേശുവേ, ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെയും ജനങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കാനും സേവിക്കാനും സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്താൽ ധന്യമാക്കാനും ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മനഃപാഠമാക്കാം

"ഞാൻ രാജാവിന്റെ ഉത്തമസേവകനാണ്; എന്നാൽ ആദ്യം ദൈവത്തിന്റെ" (വിശുദ്ധ തോമസ് മൂർ).

12

നാം വളരുന്ന സമൂഹം

ജറുസലേമിലെസഭ വളരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സഭാംഗങ്ങളുടെ വിവിധ ആവശ്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്താൻ അപ്പസ്തോലന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. വചനപ്രഘോഷണം നടത്തിയിരുന്ന അപ്പസ്തോലന്മാർ സഭയുടെ മറ്റു ശുശ്രൂഷകൾ നിറവേറ്റാനായി പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ നിറഞ്ഞ ഡീക്കന്മാരെ നിയമിച്ചു (അപ്പ. 6:3). ദൈവവചനത്തിൽനിന്ന് ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ച ഡീക്കന്മാരും മറ്റുള്ളവരും സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആക്കംകൂട്ടി. കാലാന്തരത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സംഘടനകളും സഭയിൽ രൂപപ്പെട്ടു.

അടിസ്ഥാനക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ (ബി.സി.സി.)

ബ്രസീലിലെ ഒരു ഇടത്തരം വ്യവസായനഗരമായ വോൾട്ടാ റോഡോണ്ടായിലെ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന പ്രദേശം. വൈദികർ കുറവായിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് വൈദികശുശ്രൂഷ ഒന്നുംതന്നെ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അയൽവാസികളായി താമസിക്കുന്ന കുറെപ്പേർ ഒരു വീട്ടിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടും. ബൈബിൾ വായിക്കുകയും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെയും പ്രാദേശികവും ദേശീയവുമായ കാര്യങ്ങളെയുംകുറിച്ചു സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും ദൈവവചനത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ പരിഹാരം കണ്ടെത്തി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായി. അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ വളർച്ചയെ ഇതു സഹായിച്ചു. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രബോധനം, കൂട്ടായ്മ, അപ്പംമുറിക്കൽ, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയിൽ താത്പര്യപൂർവം പങ്കുചേർന്ന ആദിമക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെ മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ടാണ് വോൾട്ടാ റോഡോണ്ടായിലെ ഈ തൊഴിലാളികൾ ഇപ്രകാരം സമ്മേളിച്ചിരുന്നത്.

ഇതുപോലെ, ദൈവവചനവും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുകയും വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുകയും വചനാധിഷ്ഠിത ജീവിതദർശനത്തിനും ശൈലിക്കും രൂപം നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടായ്മയാണ് അടിസ്ഥാനക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ (Basic Christian Communities).

ബി.സി.സി. ഒരു സംഘടനയോ പ്രസ്ഥാനമോ അല്ല. മറിച്ച്, ദൈവരാജ്യം പടുത്തുയർത്തുക എന്ന വലിയ ദൗത്യം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ലളിതമായ ഒരു ജീവിതശൈലിയാണത്. ഒരുമിച്ചിരുന്ന ദൈവവചനം വായിക്കാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും ചിന്തിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനുമൊക്കെ ബി.സി.സി. വേദിയാകുന്നു. ഈ കൂട്ടായ്മ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളുടെ ജീവിതം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും പുരോഗതിയിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

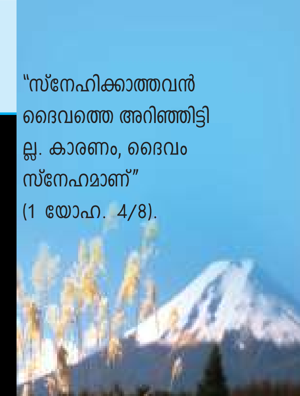

'ചെറുസമൂഹങ്ങളിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക്' എന്നതാണ് ബി.സി.സി. യുടെ മുദ്രാവാക്യം. ക്രൈസ്തവ കൂട്ടായ്മയും മാതൃകയുംവഴി മാനവസമൂഹത്തെ ആകമാനം സാഹോദര്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് നയിക്കാൻ കഴിയും.

ബി.സി.സി. യിൽ പങ്കുചേരുകവഴി നാം ഒരു ആരാധനാസമൂഹമായി രൂപപ്പെടുന്നു. ആദിമക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തിൽ ജീവിക്കുകവഴി ദൈവരാജ്യം അനുഭവവേദ്യമാക്കാനുള്ള ഒരു പ്രായോഗികവേദിയായി ബി.സി.സി. മാറുന്നു.

ബി.സി.സി.യിൽ നാം മുടങ്ങാതെ പങ്കുചേരുകയും നമ്മുടെ വിശ്വാസവും കൂട്ടായ്മയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയുംവേണം.

അടിസ്ഥാനക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടാതെ, ശുശ്രൂഷകനായ യേശുവിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിച്ച് സഭയിൽ ധാരാളം ശുശ്രൂഷകൾ തുടർന്നുപോരുന്നു. ഇത്തരം ശുശ്രൂഷകളിലൂടെയാണ് സഭ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹമായി വളരുന്നതും സമൂഹത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളെയെല്ലാം വളരാൻ സഹായിക്കുന്നതും. സഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ശുശ്രൂഷകൾ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം:

1. അജപാലനശുശ്രൂഷ

നല്ലിടയനായ (യോഹ. 10:11) യേശുവിന്റെ മാതൃകയാണ് അജപാലനശുശ്രൂഷയുടെ കാതൽ. തന്റെ അജഗണത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ലിടയന്റെ മാതൃക പിന്തുടർന്ന് സഭയിൽ കർത്താവിന്റെ ഇടയന്മാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ഹിതംമനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ അധരത്തിൽ വിജ്ഞാനം സൂക്ഷിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരെ ദൈവം അവർക്കു നല്കുന്നു (മലാ. 2:7). പച്ചയായ പുല്ത്തകിടിയിലേക്കും നിശ്ചലമായ ജലാശയത്തിലേക്കും അജഗണത്തെ നയിക്കുകയും (സങ്കീ. 23) സമൃദ്ധമായ ജീവൻനല്കി (യോഹ. 10:10) അവയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അജപാലനശുശ്രൂഷ വഴിയാണ്. തന്റെ അജഗണത്തിനുവേണ്ടി അനുകമ്പാർദ്രമായി തുടിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ഹൃദയം (മത്താ. 9:35; 14:14; 15:32) അജഗണത്തിന്റെ സമഗ്രവളർച്ചയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ ഈ ഇടയദർശനമാണ് സഭയുടെ അജപാലനശുശ്രൂഷയുടെ കേന്ദ്രആശയം. പൗരോഹിത്യ - സന്ന്യസ്തശുശ്രൂഷകൾവഴിയാണ് സഭ തന്റെ അജപാലനദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുപോരുന്നത്.

ബൈബിൾ പ്രേഷിതത്വം (Bible Apostolate), ക്രിസ്തീയവിശ്വാസ ജീവിത പരിശീലനം (Catechetics), ആരാധനക്രമം (Liturgy), കുടുംബപ്രേഷിതത്വം (Family Apostolate), യുവജനപ്രേഷിതത്വം (Youth Apostolate), ഇതരസഭകളുമായുള്ള ഐക്യം (Ecumenism), ഇതരമതങ്ങളുമായുള്ള സംഭാഷണം (inter-religious Dialogue), സുവിശേഷവൽകരണം (Evangelization), സാംസ്കാരികാനുരൂപണം (Inculturation), ഭക്തസംഘടനകൾ (Pious Associations), മറ്റ് അല്മായ സംഘടനകൾ (Other Lay Associations) തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അജപാലനശുശ്രൂഷയുടെ ഭാഗമാണ്.

2. വിദ്യാഭ്യാസശുശ്രൂഷ

അജ്ഞത ഇരുട്ടാണ്, അറിവ് പ്രകാശവും. ദൈവജനത്തിന് ആവശ്യമായ അറിവ് പകർന്നുകൊണ്ട് അജ്ഞതയാകുന്ന ഇരുട്ടിൽനിന്ന് ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ഏവരെയും നയിക്കുക എന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസശുശ്രൂഷയുടെ അടിസ്ഥാനം. ദൈവഭയമാണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം.

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നിർമ്മിതിക്കാവശ്യമായ മൂല്യങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുക വഴി അവരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിൽ കൊണ്ടുവരാനും പ്രവർത്തനോന്മുഖരാക്കാനും നമുക്കു കഴിയും. ഭയത്തിന്റെയും അടിമത്തത്തിന്റെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും ഭിത്തികൾ ഭേദിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും വഴികളിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ സഭാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസശുശ്രൂഷയുടെ ലക്ഷ്യം. സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്രമോചനം ഈ ശുശ്രൂഷവഴി സാധ്യമാക്കാം.

3. സാമൂഹികശുശ്രൂഷ

വിശക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ അപ്പമായും കരയുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ സാന്ത്വനമായും രോഗിയുടെ മുമ്പിൽ സൗഖ്യമായും അടിമയുടെ മുമ്പിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായും പാപിയുടെ മുമ്പിൽ രക്ഷകനായും മരിച്ചവന്റെ മുമ്പിൽ ജീവനായും അവതരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയാണ് സഭയുടെ സാമൂഹികശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം. സ്നേഹത്തിലും നീതിയിലും സത്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ സമൂഹരൂപീകരണം സഭയുടെ സാമൂഹികശുശ്രൂഷയുടെ ലക്ഷ്യമാണ്.

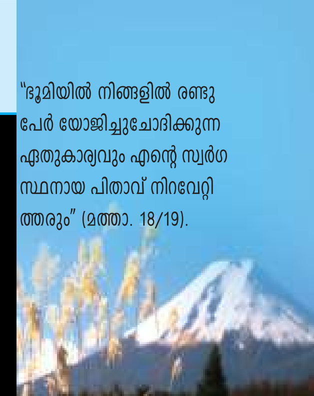

സമൂഹത്തിന്റെ താഴേത്തട്ടിൽ ജീവിക്കുന്നവരെ പങ്കാളിത്തവികസനത്തിലൂടെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ വ്യത്യസ്തശുശ്രൂഷകളിലൂടെ സഭ ശ്രമിക്കുന്നു. മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ ദൈവദത്തമായ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കാൻ അനുരൂപമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഭ വ്യാപൃതയാണ്. സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും യുവജനങ്ങളുടെയും ശക്തീകരണത്തിന് പ്രത്യേകം കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ഭവനരഹിതർക്ക് ഭവനവും തൊഴിൽരഹിതർക്ക് തൊഴിലും സാമ്പത്തികമായി പിന്നാക്കം നില്ക്കുന്നവർക്ക് സാമ്പത്തികമായ പിന്തുണയും രോഗികൾക്ക് ആതുരശുശ്രൂഷയും അനാഥത്വമനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് അഭയവും നല്കി ആരോഗ്യകരമായ ഒരു സാമൂഹികാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് സഭയുടെ സാമൂഹികശുശ്രൂഷകൾ മുന്നേറുന്നു.

ദൈവം പിതാവും മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവമക്കളും പരസ്പരം സഹോദരന്മാരുമായി വർത്തിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും കൂട്ടായ്മയുടെ ഒരുലോകം സ്വപ്നംകണ്ട യേശുവിന്റെ കാല്പാടുകൾ പിന്തുടർന്നാണ് സഭ മുന്നോട്ടുനീങ്ങുക. കാലത്തിന്റെഅടയാളങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും സമഗ്രവിമോചനം ലക്ഷ്യമാക്കി മുന്നേറുന്ന സഭയുടെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനപരമായി യേശു പ്രഖ്യാപിച്ച ദൈവരാജ്യം പടുത്തുയർത്താൻവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ദൈവരാജ്യം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ രൂപപ്പെടാനും വളരാനും സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകളിൽ നാമും സജീവമായി പങ്കുചേരണം. നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ശ്രമങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം യേശുവിന്റെ ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിയായിരിക്കാൻ നമുക്കും പരിശ്രമിക്കാം.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഡീക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് എന്തിന്?
2. സഭയിലെ വ്യത്യസ്തശുശ്രൂഷകൾ എന്തെല്ലാം?
3. ബി.സി.സി.കളുടെ ലക്ഷ്യമെന്ത്?
4. അജപാലനശുശ്രൂഷ എന്നാൽ എന്ത്?
5. വിദ്യാഭ്യാസശുശ്രൂഷ ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്നതെന്ത്?

ഗാനം

[redacted]യുടെ ചൈതന്യധാരയിൽ
കൂട്ടായ്മ തേടുന്നമനസ്സ്
വചനത്തിൽ ജീവിതസാരാംശം കാണുന്ന
സ്നേഹവികാര സദസ്സ്!

സമൂഹത്തിലുള്ളവർ സോദരരാണെന്ന
ചിന്തയിൽ വളരുന്ന മനസ്സ്
പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമായ്
ഒന്നിച്ചുചേരുംസദസ്സ്!

ദൈവരാജ്യം മണ്ണിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്ന
ദിനമെണ്ണിക്കഴിയുന്ന മനസ്സ്
യേശുവിൻ സോദരസ്നേഹവും കരുണയും
സഫലമാക്കീടും സ[redacted]

പ്രവർത്തനം

[redacted]

ദൈവവചനം

[redacted]

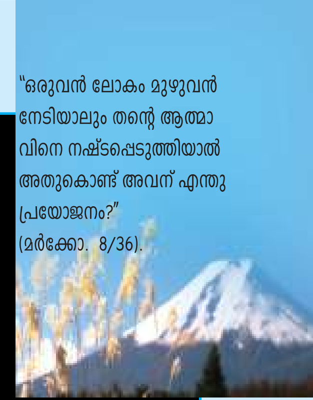

പ്രാർത്ഥന

‘സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവേ, അങ്ങയുടെ രാജ്യം വരണമേ, അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സ് സ്വർഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലുമാകണമേ’ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചയേശുവേ, ഞങ്ങളുടെ സർവപ്രവർത്തനങ്ങളും ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിക്കു യോജിച്ചതാക്കിത്തീർക്കാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.

മനഃപാഠമാക്കാം

“ഉത്സാഹിയുടെ കൈ അധികാരംനടത്തുന്നു.
മടിയൻ അടിമവേല ചെയ്യുന്നു” (സോളമൻ)

വിശുദ്ധ തോമസ് അക്വിനാസ്

വിശുദ്ധരിൽ വിജ്ഞൻ, വിജ്ഞരിൽ വിശുദ്ധൻ, വിനയമൂർത്തി എന്നീ അപരനാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വേദപാരംഗതനാണ് വിശുദ്ധ തോമസ് അകിനാസ്. 1226-ൽ ഇറ്റലിയിലെ അകിനോ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച തോമസിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ലാൻഡോൾഫ്-തെയോഡോര ദമ്പതികളായിരുന്നു.

ശൈശവം മുതല്ക്കേ പുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു കൊച്ചുതോമസിന്റെ ഉറ്റസ്നേഹിതർ. കരച്ചിൽ നിർത്താൻ ഒരു പുസ്തകം കൈയിൽ കൊടുത്താൽ മതി. കരച്ചിൽ അവസാനിപ്പിച്ച് അവൻ അതിന്റെ താളുകൾ മറിച്ചുനോക്കി സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നത്രേ.

[redacted]

[redacted]

വിശുദ്ധ കുർബാനയോട് അതിരറ്റ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്ന തോമസ് മണിക്കൂറുകളോളം സക്രാരിക്കു മുമ്പിൽ ധ്യാനനിരതനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു. വിശ്രുതമായ പല ദിവ്യകാരുണ്യഗീതങ്ങളുടെയും രചയിതാവാണ് തോമസ് അക്വിനാസ്.

1257-ൽ 31-ാം വയസ്സിൽ മേലധികാരികളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തോമസ് ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉന്നതബിരുദം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് പ്രസംഗം, അദ്ധ്യാപനം, ഗ്രന്ഥരചന മുതലായവയിൽ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. കൊളോൺ, പാരീസ്, റോം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു വിശുദ്ധവാരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട ശ്രോതാക്കൾ അനുതാപവിവശരായി കൂട്ടത്തോടെ കരഞ്ഞു. ഉയിർപ്പുതിരുനാളിലെ തിരുകർമ്മങ്ങൾക്കുശേഷം വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു വന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ സ്പർശിച്ച ഒരു രക്തസ്രാവക്കാരി സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിച്ച ചില യഹൂദർ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്തുമാർഗത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നു.

തോമസിനെ നേപ്പിൾസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിക്കാൻ അധികൃതർ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും വിനയാന്വിതനായ അദ്ദേഹം അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ നേപ്പിൾസിൽവച്ച് തോമസ് ഒരു ദർശനത്തിൽ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുനില്ക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാംഗങ്ങളിലൽ ചിലർ കണ്ടു. ദർശനത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു പ്രത്യക്ഷനായി തോമസ് എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് "തോമസ്, നീ എന്നെപ്പറ്റി നന്നായെഴുതി, അതിനെന്തു പ്രതിഫലമാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്" എന്നു ചോദിച്ചു. "കർത്താവേ, എനിക്ക് നിന്നെ മാത്രം മതി" എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി.

ദൈവശാസ്ത്രസമാഹാരം (Summa Theologica), വിജാതീയർക്കെതിരായ സമാഹാരം (Summa Contra Gentiles) തുടങ്ങി നിരവധികൃതികൾ അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി രചിച്ചു.

ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായ വിശുദ്ധ ലൂയിസ് രാജ്യസംബന്ധമായ പ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽ തോമസിന്റെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ തിരുനാൾ സഭയിൽ നടപ്പാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച ഊർബൻ പാപ്പാ, അതിനുവേണ്ട പ്രാർത്ഥന തയ്യാറാക്കാൻ തോമ

സിനെയും വിശുദ്ധ ബൊനവെന്തൂരയെയുമാണ് നിയോഗിച്ചത്. തോമസ് തയ്യാറാക്കിയ പ്രാർത്ഥനയുടെ മാധുര്യം മനസ്സിലാക്കിയ വിശുദ്ധ ബൊനവെന്തൂര താൻ എഴുതിയത് രഹസ്യമായി കീറിക്കളഞ്ഞു.

ലിയോൺസിൽ കൂടാനിരുന്ന സാർവത്രികസൂനഹദോസിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധ തോമസിനോട്, ഗ്രിഗോറിയോസ് പത്താമൻ പാപ്പാ ആവശ്യപ്പെട്ടു. രോഗബാധിതനായിരുന്നെങ്കിലും പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹത്തിനുവഴങ്ങി അദ്ദേഹം ലിയോൺസിലേക്കു തിരിച്ചു. വഴിമദ്ധ്യേ അവശനായതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ മെയിൽസ് കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. തന്റെ സ്വർഗയാത്രയ്ക്കു സമയമായി എന്നു മനസ്സിലാക്കി തോമസ്, ഒരു സന്ന്യാസമന്ദിരത്തിൽവച്ച് തന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവകരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് ഫോസാ നോവായിലെ സിസ്റ്റേഴ്സ്യൻ ആശ്രമത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഒരുമാസം രോഗശയ്യയിൽ കഴിഞ്ഞ ആ മഹാത്മാവ് 1274 മാർച്ച് 7-ന് ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് യാത്രയായി.

1323-ൽ ജോൺ 22-ാമൻ പാപ്പാ, തോമസ് അകിനാസിനെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. 1567-ൽ പീയൂസ് അഞ്ചാമൻ പാപ്പാ, അദ്ദേഹത്തെ വേദപാരംഗതരുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. 1880-ൽ ലെയോ പതിമൂന്നാമൻ പാപ്പാ, അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിക്കാവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ ടുളൂസിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനുവരി 28-ന് തിരുസഭ വിശുദ്ധ തോമസ് അകിനാസിന്റെ തിരുനാൾ ആഘോഷിച്ചുവരുന്നു.

“ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം സദാ സ്മരിക്കുകയും നമ്മുടെ സകല പ്രവൃത്തികളുടെയും ഒരു കണക്ക് ദൈവത്തിനു നല്കാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നമുക്ക് ഒരിക്കലും പ്രസാദവരം നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല” (വിശുദ്ധ തോമസ് അകിനാസ്).

“ഒരു സന്ന്യാസി നുണ പറയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എനിക്കെളുപ്പം കാള പറക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കയാണ്” (വിശുദ്ധ തോമസ് അകിനാസ്).